

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

d N200

13 d'octubre de 2010

www.setmanaridirecta.info 1,70 euros

, 200 veus

EDITORIAL

La DIRECTA que volem

El número que teniu a les mans és l'exemplar número 200 de la DIRECTA. Per celebrar aquesta petita fita, ens hem proposat que la revista d'aquesta setmana la protagonitzin aquelles persones que la fan possible de debò: els subscriptors i les subscripores. De les més de 1.300 persones que han fet confiança en aquest projecte amb una aportació econòmica anual, n'hem entrevistat 200, de totes les edats i condicions. Algunes d'elles són subscripores fidels des del número zero de la revista, l'any 2005; d'altres s'han sumat al projecte en els transcurso dels 200 primers números i, molt especialment, arran de la fusió amb la revista ILLACRUA, el gener de 2010.

L'objectiu d'aquest exercici no és ni autoflagellar-nos amb allò que fem malament ni tampoc congratular-nos del que sabem que fem bé. Volíem que les persones que donen

suport a la DIRECTA de forma més constant aportessin elements per al debat, la discussió i l'anàlisi, perquè sabem que un mitjà de comunicació com el que estem construint no té cap sentit si no camina colze a colze amb la seva comunitat més fidel. Normalment, les subscripores i lectors ens proposen temes, ens envien articles i ens faciliten fonts d'informació. En aquest número, a més, també ens expliquen com és la DIRECTA que voldrien llegir.

De l'experiència, en podem extreure moltes conclusions, però n'hi ha una que destaca per sobre de totes: probablement, no hi ha cap mitjà de comunicació als Països Catalans que disposi d'un capital social de tanta qualitat humana com el que representen les subscripores i subscriptors de la DIRECTA. Són elles les que representen millor la societat que no surt mai a la premsa: la gent que no es resigna,

que avança sense por malgrat tenir el vent en contra, que proposa alternatives als models socials caducs. Una societat que és diversa, plural, rica en idees i compromisos, que no sempre està d'acord amb com s'han afrontat els reptes que se li plantegen, però que sap com trobar-se i plantar cara quan és més necessari.

Ara fa gairebé un any, quan vam presentar el procés de fusió entre la DIRECTA i ILLACRUA, vam elaborar, a nivell intern, una 'carta als reis' amb 21 objectius que voldríem que assolís un mitjà de comunicació alternatiu de referència. Hem aprofitat per reproduir-la en aquest número especial. Llegint les aportacions dels subscriptors i les subscripores enquestades, podreu constatar com moltes de les idees que s'exposen són coincidents amb les d'aquesta 'carta als reis' encara per assolir. Esperem que, ben aviat i entre totes, puguem fer-la realitat.

ANTHONY GARNER

HAN PARTICIPAT EN L'ELABORACIÓ DE L'ESPECIAL '200 VEUS':

FOTOGRAFIA: Anna Murillo, Robert Bonet, Mirta, Bruna Martos, Olmo Calvo, Oriol Creus, Anna Cos i Albert Garcia. REDACCIÓ: Lèlia Becana, David Bou, Manu Simarro, Jesús Rodríguez, Ana Paola Van Dalen, Xavi Martí, Xavi Miquel, Fran Richard, Roger Costa, Pau Casanellas, Mèrtzell Guàrdia, Salut Colomer, Laia Gordi, Tània Miró, Lluc Salellas, Marta Salinas, Laia Alsina, Gemma Garcia, David Fernández, Carles Masjà, Blai Lindström, Alba Gómez i Roger Palà. IL·LUSTRACIÓ: Olga Capdevila, Sr. Plástiko, Jordi Borràs i Anthony Garner

L'Agenda 21' de la premsa alternativa

1. Que predomini l'anàlisi per sobre de la descripció. Que la revista sigui una eina per entendre les realitats, els contextos i les causes dels processos socials i els fenòmens de fons que més ens poden afectar.

2. Que estímul a revoltar-se contra les injustícies. Una comunicació alternativa que no aconsegueixi animar a l'acció no serveix de res.

3. Que aporti propostes, idees, testimonis i experiències per eradicar aquestes injustícies.

4. Que no trii les notícies en funció de la seva espectacularitat, ni només perquè les protagonistes són la nostra gent.

5. Que sigui honesta i no tergiversi ni ocultis parts de la realitat amb maniqueïsmes per fer-nos veure que les persones bones -les nostres- són molt bones i les dolentes -elles- encara són més dolentes.

6. Que sigui plural perquè aquestes nostres és divers i diferent. Està integrat per totes aquelles persones que som socialment i culturalment sensibles, som la gent que no pot evitar tenir mal de panxa quan llegeix el diari o mira el telenotícies.

7. Que també sigui un mitjà obert amb aquelles que no són les nostres: necessitem gestionar tanta diversitat com la que puguem atraure.

8. Que sigui una revista amb la qual no sempre estiguem d'acord, però que, tot i això, sempre ens interessi de llegir.

9. Que ens faci participants d'un nosaltres ampli, d'un col·lectiu humà que, en les grans coses, pensem igual. Que contribueixi a la configuració d'una identitat col·lectiva: les nostres no són bèsties rares.

10. Que la conclusió implícita de cada article no sigui que "tot està fatal".

11. ...però que tampoc sigui que les nostres acaban guanyant.

12. Que no tingui temes tabú.

13. Que no faci de portaveu de ningú.

14. Que s'estalvi predicar.

15. Que després de llegir-la, sentim que hem après, perquè el setmanari aporta les claus per entendre alguna cosa, perquè obre nous camps de coneixement, noves tendències i experiències.

16. Que, de vegades, en llegir-la, ens sentim incòmodes amb les nostres pròpies actituds...

17. ...i que, alhora, ens ajudi a canviar maneres de pensar i hàbits.

18. Que sigui agradable de llegir i maca de mirar.

19. Que no necessitem emprar un altre mitjà per informar-nos.

20. Que, en llegir-la, entrin ganes de comentar els articles amb l'altra gent, fins i tot amb aquella que ni coneixem.

21. Que, de tant en tant, es faci preguntes sobre què vol esdevenir.

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits (ADSL)

Dipòsit Legal: G1-1528-2005

C. Radas núm. 27, 08004 Barcelona

www.setmanaridirecta.info - directa@setmanaridirecta.info

Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS

Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

RECONeixEMENT. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el licenciadador.

NO COMERCIAL. No podeu utilitzar aquesta obra

amb finalitats comercials.

SENSE OBRES DERIVADES. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clars els termes de la seva llicència.

- Algunes d'aquestes condicions poden no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o qualsevol altra limitació reconeguda per la llei no queda afectada per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NoCommercial. Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

• Aquesta publicació intenta escriure amb un llenguatge no sexista i no androcèntric.
• El setmanari DIRECTA no comparteix necessàriament les idees expressades als articles d'opinió.

ÀREES DE TREBALL DE LA DIRECTA

redaccio@setmanaridirecta.info - ediciodirecta@gmail.com

il·lustracioidirecta@gmail.com - fotografia@setmanaridirecta.info

subscripcions@setmanaridirecta.info - distribucio@setmanaridirecta.info

publicitat@setmanaridirecta.info - administracio@setmanaridirecta.info

Qui Som

REDACCIÓ: Estirant del fil | David Fernández Impressions | Lèlia Becana Així està el pati | Jesús Rodríguez Quaderns d'Illacrua | quadernsillacrua@setmanaridirecta.info Roda el món | Laia Gordi i Ana Paola Van Dalen Observatori dels mitjans | Manu Simarro Expressions | Roger Palà i Estel Barbé Serra Agenda directa | Alfonso López Rojo La indirecta | Oriol Andrés FOTOGRAFIA: Albert Garcia IL·LUSTRACIÓ: Xavier Blasco i Jordi Borràs COMPAGINACIÓ: Roger Costa Puyal CORRECCIÓ I EDICIÓ: Col·lectiu l'asterisc i el gitano PUBLICITAT: Tània Miró DISTRIBUCIÓ: R.C.P. SUBSCRIPCIONS: Lèlia Becana ADMINISTRACIÓ: Jordi Raymond DIFUSIÓ: Blai Lindström

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 12

Corresponsalies

ALT PENEDES: altpenedes@setmanaridirecta.info
BAIX LLOBREGAT: baixllobregat@setmanaridirecta.info
BERGUEDA: bergueda@setmanaridirecta.info
BARCELONES NORD: barcelonesnord@setmanaridirecta.info
EL CAMP: elcamp@setmanaridirecta.info
GIRONA: girona@setmanaridirecta.info
L'HORTA: horta@setmanaridirecta.info
MANRESA: manresa@setmanaridirecta.info
MARESME: maresme@setmanaridirecta.info
MENORCA: menorca@setmanaridirecta.info
OSONA: osona@setmanaridirecta.info
SABADELL: sabadell@setmanaridirecta.info
SOLSONES: solsones@setmanaridirecta.info
TERRASSA: terrassa@setmanaridirecta.info
TERRES DE L'EBRE: terresebre@setmanaridirecta.info
TERRES DE PONENT: terrespontent@setmanaridirecta.info

XAVIER MIRALLES

Les Llosses (el Ripollès) · Subscriptor número 993

“Em vaig subscriure a la DIRECTA perquè parlu de temes obviats per la premsa convencional -com la brutalitat policial i la corrupció generalitzada- i això requereix valentia”.

FRANCESC CASTANYER

Arbúcies (la Selva) · Subscriptor número 271

“Podríeu fer més reportatges sobre les moltes organitzacions socials, polítiques, populars i d'àmbit local que lluiten i treballen”.

CORAL·LÍ JOU

Celrà (Gironès) · Subscriptora número 252

“Considero que és un mitjà independent i que em permet assabentar-me de notícies de moviments socials i col·lectius afins a les meves idees que no apareixen a altres mitjans de comunicació”.

XEVI COSTA

Ripoll (el Ripollès) · Subscriptor número 338

“Donaria més espai al debat i a la reflexió col·lectiva, sense deixar de banda l'actualitat, però potenciant un discurs col·lectiu que reflecteixi la nostra manera de veure i de viure el món”.

MARC SALLAS

Badalona (Barcelonès) · Portaveu nacional de la CUP
Subscriptor número 442

“Convindria avançar cap a una versió digital més entenedora i pràctica i començar a desenvolupar una televisió pròpia, teixint aliances amb altres mitjans, si calgués. També seria interessant aprofundir la secció d'opinió i incorporar una secció dedicada al foment del cooperativisme, entès com una alternativa al capitalisme i d'empoderament popular”.

GEMMA PARERA

L'Hospitalet de Llobregat (Baix Llobregat) · Subscriptora número 137

“Valoro tant les temàtiques com l'enfocament de les notícies. És una publicació de referència, ben informada i capaç de generar opinió”.

ARCADI OLIVERES

Economista · Sant Cugat del Vallès · Subscriptor número 155

“Cal reflectir que la lluita té sentit”

Quina notícia voldries veure a la portada de la DIRECTA?

Per descomptat, el que més m'agradaria llegir és que s'acabi la fam al món, que el capitalisme deixi d'existir, que desapareixen els exèrcits, que ja no se sent parlar de cap monarquia i que tothom pot viure amb dignitat. El que no m'agradaria llegir és una notícia en què es digués que la humanitat ha perdut l'esperança.

Quan i per què et vas fer subscriptor del setmanari?

Ho sóc des del primer número i la vaig conèixer perquè vaig tenir molt contacte amb la gent que, arran de les protestes per la guerra de l'Iraq va formar el que es va dir *Diari de la Pau*, el col·lectiu Fora de Quadre, que després es va implicar amb la DIRECTA. També tinc amistat amb gent de la revista i, tot i que no tinc molt de temps, he col·laborat en alguna entrevista i en algun article.

Què és el que no t'agrada de la DIRECTA?

Hi ha coses que, si no les diguéssim la DIRECTA, no les diria ningú. Però sí que m'agradaria que hi hagués notícies de caràcter més esperançat en què es reflectís que la lluita té sentit i els petits èxits que s'aconsegueixen.

Amb quins altres mitjans t'informes?

La millor manera d'informar-me és no tenir televisió. Cada dia compro quatre diaris i hi ha dies que cinc i sis perquè tinc devoció per la informació. En primer lloc, llegeixo *El Punt* perquè em dona la informació local. També tinc l'herència dels avis de la subscripció a *La Vanguardia* i no me n'he desfet. En un moment d'eufòria, em vaig fer subscriptor d'*El País*, però potser me'n desfaré aviat. Del que més satisfet estic és de la subscripció que data de 1968 al diari *Le Monde*, que realment dona molt de sí, ja que és un diari força independent i no depèn de grans empreses. També llegeixo diaris alternatius i pàgines web.

JUAN CARLOS GARCÍA

Cornellà de Llobregat (Baix Llobregat) · Subscriptor número 164

“M'hi vaig subscriure per estar informat en format paper de les notícies dels moviments socials i perquè és un mitjà de contrainformació i autogestionat”.

PEP ROMAGUERA

Maçanet de la Selva (la Selva) · Subscriptor número 886

“Durant el primer temps, un cop acabada de llegir la DIRECTA, teníem la impressió que vivíem en un país militaritzat... Avui, m'agraden molt els *Quaderns d'Illacrua* i les seccions *Així està el pati* i *Observatori dels mitjans*”.

ANTONIO LINDSTRÖM

Atapuerca (Burgos) · Subscriptor número 546

“Em vaig subscriure a la DIRECTA perquè crec fonamental l'existència de publicacions que expressin tota classe d'opinions”.

ANNA LÓPEZ

Bellaterra (el Vallès Occidental) · Subscriptora número 545

“Si vingués a una assemblea general proposaria millorar el grafisme que és una mica antic; el trobo poc dinàmic”.

NEKANE REKONDO

El Masnou (el Maresme) · Subscriptora número 33

“La notícia que m'agradaria veure-hi publicada és l'abolició de la llei antiterrorista a l'Estat espanyol, una llei que avala les tortures i, en conseqüència, el no compliment dels drets humans en un Estat que es fa anomenar democràtic”.

LUARD SILVESTRE

Vilassar de Mar (el Maresme) · Militant de Maulets
Subscriptor número 796

“Tots hem somniat que un dia aconseguim capgirar el món, però, com que això sembla clar que és un procés que va per llarg, em conformo a veure moltes portades que reflecteixin èxits de les lluites populars i de l'articulació d'alternatives i la construcció d'espais de contrapoder sòlids i majoritaris”.

LAIA VIDAL Activista per la democràcia inclusiva · Sant Pere Pescador (Alt Empordà) · Subscriptora número 648

“Cal més reflexió i no només acció desenfrenada”

Quina notícia voldries veure publicada i quina no voldries veure mai a la DIRECTA?

Voldria llegir que cada cop més persones ens unim en un paradigma comú per lluitar contra totes les crisis que patim i construir una nova societat igualitària, ecològica i veritablement democràtica.

No voldria que es publiqués mai que ens hem cansat de lluitar i pleguem!

Per quina raó vas decidir subscriure't?

Partint de la base que els mitjans de comunicació de masses es concentren cada cop en menys mans i reproduïxen i promouen els interessos de les elits i del poder, penso que és fonamental crear mitjans de comunicació que expliquin allò que no expliquen els altres, mitjans de la comunitat i per a la comunitat, lliures d'interessos mercantils... i la DIRECTA és un primer pas. Si vinguessis a una assemblea general, quines propostes

faries per millorar el setmanari?

Hi ha massa notícies sobre corrupció i repressió. A la portada, s'haurien d'intentar destacar coses positives perquè, a vegades, sembla sensacionalista. També falta un espai de reflexió teòrica, que podria incloure's als *Quaderns d'Illacrua*. Les persones que volem una altra societat hauríem de tenir més reflexió pròpia i no només acció desenfrenada. Per altra banda, proposaria incorporar l'agenda a la web.

, 200 veus

XAVIER GIRÓ

Sant Cugat (el Vallès Occidental) • Subscriptor número 716

“Sovint, hi ha articles que exagereu tant en contra dels que identifiquen com a *enemics* o *contraris* com a favor dels *amics*. No tot, és clar, però hi ha continguts i formes d'escriure que no són alliberadors perquè distorsionen i això no ajuda a canviar la realitat ni a acumular forces ni a fer evolucionar les persones que, avui, tenen posicions conformistes, moderades o no prou inclinades a propostes alternatives”.

EUDALD CALVO

Argentona (el Maresme) • Subscriptor número 350

“Cal donar una perspectiva més nacional a la DIRECTA i no tant centrada en l'àrea metropolitana, si no, és difícil sortir de la mentalitat de ciutat. També cal saber sortir de les notícies que poden interessar a la *capelleta* i oferir notícies d'interès general. Quan la DIRECTA parli de tot sense complexes, serà un periòdic de referència per la gent i no només per les persones implicades als moviments socials”.

JORDI ORIOLA

Barcelona • Videoactivista • Subscriptor número 519

“Si vingués a una assemblea general, primer de tot, aprofitaria per felicitar-vos. Ara, si volguéssiu que xerrés més, us demanaria que la DIRECTA fes esforços per poder ser un diari que parlés de tot des de l'òptica dels moviments socials, més que no pas que fos un diari que parlés del que ens interessa a la gent dels moviments socials. Llavors, seria un diari que podria llegir qualsevol persona (per exemple, la meva mare) i hi veuria una lectura diferent (d'esquerres) del que està passant arreu i no pas un compendi de temes que no pertanyen al seu món i que s'adona que formen part d'un submón al qual ella no pot accedir”.

MARIA TOLL I CARLOS ARROYO

Ripolllet (el Vallès Occidental) • Subscriptores número 687

“Ens vam subscriure per donar suport a un projecte autogestionat d'informació i difusió que està al marge dels *mass media* i configurat des dels moviments socials. Tot i així, pensem que s'hauria d'ampliar la seva perspectiva política”.

VÍCTOR BUFÍ LÓPEZ

Barcelona • Subscriptor número 488

“La fusió amb ILLACRUA ha estat molt enriquidora, seria interessant juntar esforços –també– amb l'*Accent*”.

HUMBERT ROMA

Periodista • Barcelona • Subscriptor número 336

“Hem de fugir dels estereotips arnats de la majoria de les nostres esquerres ideològiques”

Quina notícia aspireu a llegir algun dia a la DIRECTA?
Voldria veure aviat la notícia de la independència de Catalunya, després d'un referèndum d'autodeterminació que estic segur que guanyaríem, liderada per partits que facin polítiques d'esquerra a favor de la majoria social i, si la seva bona gent també ho vol, la de la resta dels Països Catalans. Voldria que deixessin de publicar-se –perquè en desapareguin les causes i, així, la prova que “encara no som humans”, com diu l'Eudald Carbonell– notícies de la pervivència de l'ús de les armes per resoldre els conflictes.

Per quina raó et vas subscriure a la DIRECTA?

Perquè, pel que em deien els promotors, pretenia fer un periodisme crític i honest al servei de la majoria social i de denúncia de l'arrogància dels poders que l'opremeixen. Crec que, en bona mesura, ho està aconseguint.

Què en penses, de la fusió amb ILLACRUA?

Hem perdut una capçalera en català, cosa negativa, que ha reforçat els continguts d'una altra, cosa positiva.

Si vinguessis a una assemblea general, què proposaries?

Millorar-ne el rigor i la professionalitat i evitar al màxim qual-sevol temptació simplificadora de la realitat. Incorporar més elements de debat sobre el futur de les nostres societats, fugint dels estereotips arnats de la majoria de les nostres esquerres ideològiques i, sobretot, de les mal anomenades anticapitalistes. No sé com es fa, però és urgent fer-ho. Si més no, intentar-ho.

MOSTAFÀ SHAIMI

Salt (el Gironès) • Subscriptor número 283

“El que m'agradaria és que hi hagués erigir en la informació. Si vingués a l'assemblea, us proposaria fer entrevistes en profunditat a col·lectius que plantegin qüestions ideològiques, de funcionament i d'acció. També us proposaria incorporar una secció que fos *El tema del mes* i que servís per tractar un tema a fons durant un mes a fi de formar-nos col·lectivament sobre temes de primer ordre, com la immigració o l'autoorganització econòmica”.

TOMÀS PALACIN

Alella (el Maresme) • Subscriptor número 1.648

“Proposaria crear una xarxa social informativa a Internet on es pogués debatre, opinar, publicar i contrastar les informacions que ens arriben i que nosaltres vulguem difondre, així com ampliar la secció *Observatori del mitjans*”.

EDUARD BONET

Girona • Subscriptor número 912

“Em pregunto a quin públic vol arribar la DIRECTA. Crec que, per ser una veritable eina de transformació social, hauria d'assumir el repte de fer extensiu el projecte a d'altres franges de població externes a l'entorn *del rotlló*”.

NEUS ROCA

Sabadell • Arqueòloga • Subscriptora número 535

“Cal ampliar l'anàlisi internacional”

La notícia que t'agradaria veure publicada a la DIRECTA seria...

Per motius professionals i militants, m'encantaria llegir la notícia que s'estan obrint sistemàticament les fosses de la repressió franquista fruit de la pressió d'un moviment social que fins i tot l'esquerra radical s'ha fet propi. L'Estat espanyol hauria assumit la seva responsabilitat vers la memòria històrica legislant per tal que les arqueòlogues i antropòlogues tinguem capacitat legal per presentar els informes que ja elaborem.

Quina col·laboració podria establir-se entre la DIRECTA i els sectors universitaris més compromesos?

Considero que la universitat i totes les investigadores pateixen d'una manca de compromís i praxi social, a banda de crear una falsa dicotomia entre la investigació que autoanomenen social i la socialització de la mateixa. Amb els *Quaders d'Illacrua*, es pot trobar un bon espai on aquestes acadèmiques aboquin les seves investigacions i les socialitzin, buscant realment el seu contingut i fent-lo entenedor a un públic no expert que forma part de la seva realitat i la pot entendre.

Si vinguessis a una assemblea general de la DIRECTA, quina seria la teva aportació?

Plantearia ampliar les anàlisis internacionals i sortir del marc nacional, que –tot i considerar-lo com a propi– és molt limitat i, alhora, interrelacionat amb les realitats que es desenvolupen a la resta de territoris.

, 200 veus

RAMON BOFARULL

Barcelona · Subscriptor número 1.145

“M’agradaria que fos de caràcter més periodístic i menys contrainformatiu. La millor rèplica a la propaganda que segreguen els mitjans de comunicació hegemònics, més que un producte d’ideologia contrària, és una premsa digna de tal nom i que reculli informacions que la resta de mitjans silencien. Si bé felicito i agraeixo les persones responsables del setmanari que aquest sigui en català, m’és obligat fer notar la baixa qualitat lingüística dels textos”.

MARIA MURILLO

Mollet del Vallès (el Vallès Oriental) · Subscriptora número 762

“M’agradaria llegir a la DIRECTA que ha esclatat la revolució marxista i que, amb gran èxit, ha substituït totes les democràcies bananeres que tenim arreu d’aquest món”

VICENÇ VILANA

Montcada i Reixac (el Vallès Occidental) · Subscriptor número 1.360

“La revista està molt ben enfocada als moviments socials, sobretot pel que fa als temes antirepressius. M’agradaria que féssiu més temes sobre justícia social i ambiental amb profunditat”.

CARLES CLARACO

Sant Cugat del Vallès · Bidell i periodista · Subscriptor número 621

“Cal donar pes i mostrar més opinions divergents que provoquin discussió i, sobretot, reflexió, tot mantenint despert i receptiu el setmanari i evitant l’autocomplaença i l’autoconveniment en els temes que es tracten. Trobo que el fet de reconèixer les debilitats i les contradiccions pròpies, en lloc d’afeblir-nos, ens enforteix més i pot apropar-nos a la resta de gent amb qui compartim inquietuds, encara que no coincidim en tot al 100 per 100”.

ANDREU KREUTZER

Barcelona · Subscriptor número 647

“Tancan bon punt la tinc a les mans, la llegeixo; després, la deixo al punt de lectura de casa perquè la pugui llegir qui vingui”.

ROSER PUYAL

Barcelona · Subscriptora número 127

“Estic d’acord amb la progressió de la DIRECTA des que es va crear ara fa cinc anys”.

RODRIGO LAVIÑA

MC d’At Versaris · Sants · Subscriptor número 952

“És una eina bàsica per saber com respira el territori”

Quin paper creus que juga la DIRECTA en el panorama mediàtic actual?

La DIRECTA ocupa un espai vital pel que fa a la difusió de la informació i la comunicació de les notícies que produeixen els moviments socials d’arreu; dóna veu a opinions que no podem llegir als *mass media* i la seva no dependència dels interessos econòmics la fan independent i rigorosa. És una eina bàsica per saber com respira el territori. Necessita el nostre suport.

A quines seccions t’atures?

M’agrada el *Com s’ha fet*, on expliquen què es cou al sí de la redacció; *A fons* és una píndola per aturar-nos un moment i endinsar-nos una mica en alguna temàtica –si t’interessa, pots burxar més– i *Impressions* sempre permet llegir opinions personals i reflexions molt interessants.

Quin recorregut fa la DIRECTA que arriba a les teves mans?

La comparteixo amb els meus companys de pis i, de vegades, passo algun número als companys de feina. També n’he deixat alguna als vagons del tren... A quines mans arribarà?

EVA FERNÁNDEZ Presidenta de la FAVB ·

Barcelona · Subscriptora número 394

“Cal ponderar algunes notícies i donar veus més plurals”

Quina és la notícia que més desitges veure publicada a la DIRECTA?

En podria dir moltes, des que el jutge actua amb diligència al cas *Palau* fins que s’atura definitivament el projecte de requalificació del Miniestadi del Barça o que es produeix l’ordre d’enderrocament de l’Hotel Vela... posats a demanar! No m’agradaria veure mai més publicat que es tanca un mitjà de comunicació o que s’il·legalitza un partit o una agrupació de municipis o qualsevol altra mostra d’exercici democràtic.

Per quina raó et vas subscriure a la DIRECTA?

Mmm... va ser el regal d’un bon amic.

Si vinguessis a una assemblea general, què proposaries de canviar, millorar o afegir?

Ponderar més algunes notícies o donar veus més plurals respecte d’algunes d’elles.

Al marge de la DIRECTA, com t’informes?

Depèn. Llegeixo el recull de premsa de la FAVB, també compro *El Periódico* i segueixo les notícies per TV3 o Catalunya Ràdio.

En quin context llegeixes la revista?

Generalment, ho faig sola i quan trobo temps per dedicar-hi una estona.

JORDI ORTIZ

Barcelona · Subscriptor número 905

“M’agradaria veure publicada la notícia del col·lapse total i definitiu del sistema democràtic representatiu. La concreció de la notícia seria una majoria absolutíssima de l’abstenció i del vot nul i en blanc en unes eleccions”.

FRANCESC MASDEU

Barcelona · Subscriptor número 755

“Em vaig subscriure perquè la vaig trobar molt interessant com a mitjà d’informació alternatiu i independent. Estava cansat dels grans interessos corporatius”.

ORIOL JORQUERA I PATRÍCIA MONTOLIU

Barcelona · Subscriptores número 699

“Ens agradaria molt veure publicat que s’han acabat les guerres, la fam i la pobresa; serien unes notícies molt bones per la humanitat”.

ANN OLTRA

Barcelona · Mestra d’anglès · Subscriptora número 1.649

“Em vaig subscriure a la DIRECTA perquè és d’esquerres i dóna veu a persones que lluiten per una vida digna que, d’altra manera, no apareixerien enlloc”

MARC AZNAR

Barcelona · Subscriptor número 118

“M’agradaria que la DIRECTA deixés de banda tant patriotisme independentista”.

DAVID FRANQUESA

Barcelona · Historiador · Subscriptor número 529

“M’agradaria que la mateixa capacitat crítica que destil·la el setmanari contra els diferents poders es fes extensiva, també, davant els errors i les immadureses que, a vegades, tenen els moviments socials i les entitats... vaja, que tenim... que tinc. Per cert, suport electrònic de la DIRECTA ja!”.

, 200 veus

JORGE DEL CURA Madrid • Portaveu de la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura • Subscriptor número 599

“És una font d’informació important sobre la repressió contra els moviments socials”

Quina notícia t’agradaria llegir a la DIRECTA?

M’agradaria veure publicada una cosa així: “La Coordinadora per la Prevenció de la Tortura afirma que, durant l’últim any, no s’ha detectat cap cas de tortura o maltractament contra persones privades de llibertat a l’Estat espanyol”. La que no voldria veure mai: “El congrés dels diputats legalitza la tortura a l’Estat espanyol”. La primera és una utopia, la segona no tant.

Què suposa l’existència d’un setmanari com la DIRECTA per les organitzacions contra la tortura on treballes?

Els objectius del Centre de Documentació Contra la Tortura (CDDT) són documentar i prevenir (tant de bo poguéssim parlar d’eradicar) els casos de tortura i maltractaments. La DIRECTA és una de les principals fonts d’informació sobre la

repressió contra els moviments socials a Catalunya i sobre les agressions policials. La informació, documentació i contractació d’aquestes agressions és fonamental per la tasca de col·lectius com el nostre.

Si haguessis de canviar alguna cosa de la revista, què seria?

Trobo a faltar una web més viva i certa millora en els enviaments: a Madrid, la DIRECTA arriba molt tard.

Quin moment tries per llegir la DIRECTA?

Ho faig a casa. Com que és en català, costa compartir-la amb altres persones a Madrid, però procuro fer-ho amb els companys, sobretot pel que fa a les notícies que afecten la nostra feina.

Et quedaries amb alguna notícia o portada publicada?

Són moltes, les notícies publicades amb les que em quedo.

PAU URENYA

La Pobla de Segur (el Pallars Jussà) • Subscriptor número 100

“Proposaria fer entrevistes amb més profunditat. I no cal que siga gent de lluny. Caldria conèixer més la gent que tenim al costat lluitant, creant, cantant, informant... També trobe a faltar veure contrastades dues (o tres) posicions polítiques contraposades o, com a mínim, diferents sobre un mateix tema”.

LLUC PELÀEZ

Figaró-Montmany (el Vallès Oriental) • Subscriptor número 133

“Recito algunes notícies a la meua filla de cinc mesos perquè s’hi vagi acostumant. Després, sempre provo de deixar-la en algun lloc públic per veure si algú li troba interès. Diria que he aconseguit dues o tres subscriptores amb aquesta estratègia”.

XAVIER MUÑOZ

Barcelona • Subscriptor número 873

“Sovint no m’interessen altres publicacions *alternatives* perquè, de vegades, tracten les notícies des d’un punt de vista sectari i poc rigorós. Crec que la DIRECTA ha aconseguit trencar amb aquest esquema”.

IKER OIZ ELGORRIAGA

Barcelona • Subscriptor número 49

“L’amnistia dels presos i les preses polítiques basques seria un gran titular, l’estic desitjant”.

LAURA BADIA

Montblanquet (l’Urgell) • Subscriptors número 222

“Em vaig subscriure perquè el projecte em va semblar interessant, m’agrada assabentar-me d’allò que els altres mitjans ni insinuen”.

JOSEP MANEL BUSQUETA

Bellpuig • Pastisser i economista • Subscriptor número 152

“Treballo de pastisser i deixem la DIRECTA a la pastisseria perquè tothom que ho vulgui pugui llegir-la. Si assistís a una assemblea general, proposaria crear un espai de debat on es poguessin confrontar les diferents posicions que existeixen en el si dels moviments socials sobre diversos temes. Hi col·laboro regularment i hi ha un article que encara no he gosat publicar: el que polemitzo amb la idea i el moviment del decreixement. Tant de bo pogués llegir una notícia on s’anunciés el naixement de la coordinadora anticapitalista dels Països Catalans”.

PERE GONZÁLEZ

Cervera (la Segarra) • Subscriptor número 936

“La notícia que m’agradaria veure publicada a la DIRECTA? La fi del capitalisme”.

ARI NIETO

Benavent de Segrià (el Segrià) • Subscriptora número 483

“Cal millorar el tractament de les notícies sobre jornades unitàries o a escala nacional. Cal donar el mateix espai a un Onze de Setembre que es faci a Lleida o a Barcelona”.

XAVIER GOMÀ

Bellpuig (l’Urgell) • Subscriptor número 1.107

“La DIRECTA va ser un regal de Nadal, un bon regal. Només li trobo a faltar algun tema sobre l’àmbit dels esports, on hi ha històries molt boniques de gent que també lluita pels seus ideals”.

CARLOS VÍLCHEZ

Tàrraga (l’Urgell) • Subscriptor número 1.503

“Amb alguns articles d’opinió, seria menys permisiu, sense que això vulgui dir aplicar la censura”.

ALBERT VENDRELLS

Navès (el Solsonès) • Subscriptor número 875

“La pàgina web pot millorar molt i aportar informació completa i actualitzada sense treure importància al paper”.

ANDRÉS GONZÁLEZ-NANDÍN

La Seu d’Urgell (l’Alt Urgell) • Subscriptor número 53

“M’agradaria que la DIRECTA deixés de ser setmanari i esdevingués diari. També faria que els *Quaderns d’Illa* no fossin tan atapeïts”.

ANTÒNIA CASTELLANA Molins de Rei • Exalcaldessa de Molins pel PSUC i exprofessora a l’Escola Estel • Subscriptora número 503

“Ens calen mitjans seriosos, que contrastin i facin periodisme d’investigació”

Quina notícia t’agradaria veure a la portada de la DIRECTA?

Una que expliqui que les conseqüències de la crisi econòmica no repercuteixen sobre les classes socials més vulnerables, sinó que –ben al contrari– els que disposen de patrimoni i de rendes elevades hi aporten més. No m’agradaria veure notícies com les de la premsa del cor. Apel·lo a la seriositat, al contrast, al periodisme d’investigació, a donar veu als sense veu en d’altres mitjans periodístics.

Què et va dur a subscriure’t a la revista?

Crec que necessitem una premsa crítica i alternativa. Estic can-

sada de la premsa empresarial. Amb la DIRECTA, gaudeixo de l’exercici de la llibertat d’expressió.

Quins són els temes que t’interessen més?

Llegeixo especialment tot allò relacionat amb els drets de les dones. Hi afegiria més col·laboracions sobre qüestions de gènere. M’agrada el tractament que heu fet de molts temes com la campanya per l’avortament lliure i gratuït o el frau de Millet. Els textos són més complets i més exhaustius que en d’altres mitjans més convencionals. Agraïm la tasca de denúncia i de proposta d’alternatives que fa la revista, com l’aposta pel decreixement.

, 200 veus

FERRAN PÉREZ

Viladamat (Alt Empordà) · Subscriptor número 195

“Si vingués a una assemblea, proposaria iniciatives per intentar que, a llarg termini, el setmanari es generalitzés entre la població perquè la difusió de la vostra tasca per informar i conscienciar arribés al màxim de gent possible”.

ANNA GABRIEL

Sallent (el Bages) · Subscriptora número 4

“Voldria llegir, algun dia, que la pràctica de la tortura, les vexacions, les humiliacions i la llei antiterrorista s'hán eradicat. La notícia que no voldria veure és que la DIRECTA plega i no pot continuar editant el setmanari per manca de suport”.

JOAN PUJOLÀS I VILARGirona · Educador social i militant del col·lectiu Brot Bord
Subscriptor número 1.641**“Hauria de ser menys endogàmica i apta per a tots els públics”**

Quina és la notícia que més il·lusió et faria llegir a la DIRECTA?

Com que la pregunta no especifica límits, m'agradaria llegir-hi la notícia de la creació de la República Socialista dels Països Catalans, perquè voldria dir que hauríem fet molta feina i que, alhora, encara tindríem un llarg camí per recórrer fins arribar a Ítaca, un camí que -sense cap mena de dubte- seria apassionant i ple de dificultats, però també ple de reptes, il·lusions, esperança... El que no voldria llegir-hi mai més és la notícia d'una nova agressió homòfoba o transfòbica.

Per quina raó et vas subscriure a la DIRECTA?

Per donar suport a un projecte fet des de la base, rigorós, que omple un buit que feia massa anys que existia. Projectes com la DIRECTA no són només necessaris o importants, són imprescindibles.

Si vinguessis a una assemblea general, què proposaries de canviar, millorar o afegir?

A vegades ja es fa, però crec que caldria tractar sempre els temes des d'un punt de vista menys endogàmic i creure's que podem tenir un mitjà de comunicació realment apte per a tots els públics -és a dir, pensat per arribar al gruix de la població d'aquest país- amb un enfocament i un llenguatge que pugui entendre tothom. Crec que, sovint, a la gent dels moviments socials, se'ns fa difícil fer arribar la nostra visió de les coses més enllà dels cercles més militants i crec que, de vegades, la DIRECTA també peca d'això. També m'agradaria que el projecte defensés de manera més desacomplexada el marc nacional dels Països Catalans.

Al marge de la DIRECTA com t'informes?

Bàsicament, m'informo al carrer, treballant i debatent amb els companys i companyes. També per ràdio, llegint el diari tot fent un cafè i a través de diferents portals i diaris digitals, com per exemple Vilaweb o Llibertat.cat.

On, amb qui i quan llegeixes el setmanari?

A casa, tot sol, quan trobo un moment de tranquil·litat o assegut a la barra del Casal Independentista El Forn de Girona, amb els amics i amigues.

GEMMA SOLANAS

Girona · Subscriptora número 1.015

“Algun dia, m'agradaria llegir que s'aturen definitivament les obres de la MAT a través la DIRECTA”.

ENRIC FERRERES

Girona · Subscriptor número 561

“Trobo que la DIRECTA és molt completa i està molt ben feta. Potser és massa seriosa. Hi afegiria un xic de rauxa”.

ROGER GILI

Martorell (Baix Llobregat) · Subscriptor número 907

“Estic subscript a L'Accent i, abans, ho estava a ILLACRUA. Espero que la publicació en paper no desaparegui mai”.

EDURNE PITA

Capolat (el Berguedà) · Subscriptora número 925

“Em vaig subscriure a la DIRECTA per donar suport un projecte de contrainformació i per facilitar-me l'accés a una mirada crítica que, com que visc a pagès, d'aquesta manera, m'arriba directament a casa”.

IVÀ GALLEGO

Els Monjos (el Penedès) · Subscriptor número 1.282

“Hi ha una gran quantitat de notícies de l'àrea metropolitana de Barcelona, però és cert que és on se'n generen més”.

XAVIER BACHS

Sant Feliu de Llobregat (Baix Llobregat) · Subscriptor número 1.260

“La notícia que no voldria llegir mai a la DIRECTA és la de la consolidació del renaixement actual dels partits feixistes. En canvi, m'agradaria llegir que vivim en una democràcia realment participativa”.

TATIANA MASSAGUER

Mataró (el Maresme) · Mestre · Subscriptora número 297

“Proposaria recuperar *El Rebost*. Trobo interessant que es proporcioni un raconet per no perdre la cultura popular del *fes-ho tu mateixa*, que durant tants anys ha estat imprescindible però que, mica en mica, hem anat perdent”.

BENET SALELLAS

Sant Celoni (Vallès Oriental) · Advocat · Subscriptor número 144

“Cal més anàlisi per no caure en visions superficials i triomfalistes”

Quina notícia voldries veure publicada o no voldries veure mai publicada a la DIRECTA?

M'agradaria veure tancada l'Audiència Nacional espanyola i la condemna dels responsables polítics i judicials de la lluita antiterrorista dels últims anys.

Què creus que hauria de millorar del setmanari?

Si vingués a una assemblea del col·lectiu, el primer que faria és felicitar tothom per la feina feta i pel compromís. Dit això, crec que cal millorar molt l'anàlisi i els articles d'opinió. Encara es dona massa pes a la informació immediata. A mi, m'agradaria que la DIRECTA servís per generar discurs i pensament. Gràcies als *Quaderns d'Illacrua*, s'avança en aquesta direcció.

Com valores el tractament que es fa de l'àmbit antirepressiu des dels moviments socials, des de la DIRECTA i des dels mitjans alternatius en general?

Penso que no es fa prou discurs de fons sobre quines són les estratègies antirepressives a mitjà i a llarg termini i sobre les conseqüències que tenen realment aquestes estratègies pels moviments socials i per les persones militants. Dit amb tot el respecte, crec que sovint fem un discurs excessivament simple, superficial i triomfalista. Altre cop, cal més anàlisi!

MOISÈS RIAL

Puig-reig (el Berguedà) · Subscriptor número 1.313

“El contingut i les entrevistes em satisfan, potser el que trobo millorable és l'enviament per correu, ja que quan reps la DIRECTA l'agenda ja ha passat”.

MARC PALAU

Molins de Rei (Baix Llobregat) · Subscriptor número 737

“La DIRECTA és un bon mitjà per estar informat sobre el que passa en l'àmbit dels moviments socials i per rebre notícies que estan escrites des d'un punt de vista que també és el meu”.

ISABEL LLANAS

La Bisbal (Baix Empordà) · Subscriptora número 402

“Cada setmana, quedo sorpresa amb la quantitat de notícies de la DIRECTA que no apareixen ni en pintura als altres mitjans de comunicació”.

GEMMA GABARRÓ

Igualada (l'Anoia) · Subscriptora número 1.612

“Lllegeixo a casa o al transport públic. No la comparteixo, tot i que crec que, a partir d'ara, ho faré”.

, 200 veus

AITANA VIDAL I XAVIER BADENES

Barcelona • Subscriptores número 864

“La DIRECTA hauria de mostrar més aquells problemes que queden amagats, tant arreu del territori (sobretot al País Valencià i a Ses Illes) com a la resta del món. Està massa centrada a Barcelona”.

PERE MARGALL

Malgrat de Mar (el Maresme) • Subscriptor número 848

“Tant de bo arribi el dia en què no calgui publicar cap notícia relacionada amb les paraules *guerra*, *injustícia* i *hipocresia*”.

MONTSERRAT MUNTÉ

Barcelona • Presidenta d'Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura • Subscriptora número 656

“Pensant que l'ACAT som una entitat que treballem per l'eradició de la tortura i de la pena de mort, el meu desig més gran seria llegir la notícia que la nostra entitat ja no és necessària. Com que això és utòpic, potser podria veure publicada la notícia sobre una llei que obligués a acabar amb la comunicació als detinguts. I pel que fa a millorar la revista, un detall que segurament agrairà el lector de més edat: fer la lletra una miqueta més gran”.

ALÍCIA MORAGUES

Cardedeu (el Vallès Oriental) • Subscriptora número 690

“Moltes subscriptores agrairíem una millora en la xarxa de distribució i, posats a demanar, estaria bé que la DIRECTA fos una publicació diària”.

JOAN GENER

Granollers (el Vallès Oriental) • Subscriptor número 1.027

“La DIRECTA s'ha d'allunyar del periodisme predominant i donar a conèixer les realitats que són silenciades. Tot i que no és possible fer un periodisme neutre, no m'agradaria veure notícies on es prioritzi el discurs *corporativista* en la narració dels fets”.

ARNAU COMAS

Sant Esteve de Palautordera (el Vallès Oriental) • Subscriptor número 29

“La prioritat dels mitjans alternatius catalans hauria de ser crear un gran grup de comunicació propi que exercís de contrapoder informatiu”.

CARLES SEDÓ

Barcelona • Pedagóg, treballador social i coordinador d'EDPAC Subscriptor número 1.110

“Cal més eficiència a nivell de gestió”

Quina notícia t'agradaria llegir i quina no t'agradaria llegir a la portada de la revista?

La DIRECTA demana disculpes pel retard en la gestió de les subscripcions. L'allau de milers de noves demandes ha col·lapsat els nostres sistemes de gestió. El grup Prisa ha adquirit tots els actius de la DIRECTA i comunica el seu trasllat al 22@. La nova directora ha expressat la necessitat d'abandonar idealismes preadolescents i d'acabar amb el daltonisme del món en negre i vermell.

Perquè et vas subscriure a la DIRECTA?

Que es justifiqui qui no ho ha fet. El moment clau va ser la fusió amb l'equip d'ILLACRUA.

Què creus que hauria de millorar del projecte?

La seva gestió. Molt sovint, els moviments socials són massa precaris pel que fa a les coses pràctiques. Hi ha massa distància entre el món empresarial i nosaltres pel que fa a l'eficiència i això, sovint, dissuadeix.

Com complementes la informació de la DIRECTA?

Bàsicament, llegint assaigs com els que publica l'editorial Icaria. Si compro un diari *clàssic*, escullo el *Público* i també cau alguna cosa del 3/24. Vilaweb i ràdios lliures? Assignatures pendents.

Quin recorregut fa l'exemplar de la DIRECTA que arriba a la teva bústia?

La llegeixo quan viatjo en transport públic, cosa que faig unes hores cada dia. Així mato tres voltors d'un tret: col·laboro a frenar la insostenibilitat del planeta, participo del món real (amb les persones immigrants que van a treballar, amb els *plastes* del mòbil *reguetón*, amb les mares que porten la filla amb el carretó, etc.) i m'informo amb la DIRECTA d'aquelles realitats que semblen no existir. Cada any regalo un parell de subscripcions. Passo una selecció d'alguns articles a la meua companya... I alguns números antics són compartits amb les bestioles menjapaper.

OCTAVI GARCIA

Arenys de Munt (el Maresme) • Subscriptor número 652

“M'agradaria que hi hagués més informació sobre cinema i que s'hi incorporés la temàtica esportiva”.

JUANJO NORA ORTIZ

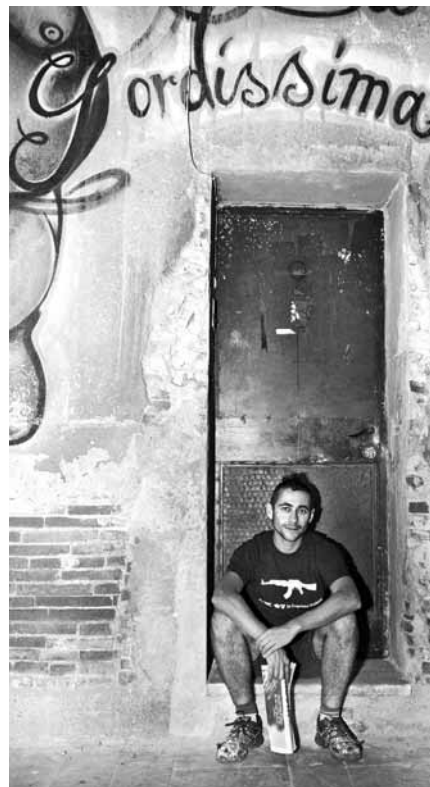
Cardedeu (el Vallès Oriental) • Periodista Subscriptor número 142

“Calia un mitjà com la DIRECTA que, a més d'informar, donés l'oportunitat de reflexionar i formar-se. La integració dels *Quaderns d'Illacrua* ha estat positiva, els reportatges i les entrevistes en profunditat han estat una alenada d'aire fresc”.

MARIANO ESPÍN

Barcelona • Membre de la revista *Barrio* • Subscriptor número 697

“Hi ha moltes notícies que m'agradaria veure publicades: per exemple, que s'ha proclamat el comunisme llibertari al barri de la Trinitat Vella (tot i que seria millor a tot el planeta... i, a més, les de *Barrio* segur que donarien la notícia més ràpid). O, per exemple, que ha mort Fraga. Pel que fa a com millorar la publicació, de vegades em sembla que és un setmanari massa seriós. A mi, m'agraden més els butlletins fotocopiats, els *fanzines do it yourself*... A la DIRECTA es respira un periodisme gairebé professional... Crec que és el que buscàveu i ho heu aconseguit”.

NÚRIA SERRA

Centelles (Osona) • Subscriptora número 790

“Tot i que és un bon setmanari, penso que la DIRECTA té un radi de visió massa centralista”

FRANCESC RIBERA 'TITOT'

Calldetenes (Osona) • Subscriptor número 850

“Un cop he llegit la DIRECTA, la deixo dissimuladament a la pila de diaris del bar del poble, entre l'*Interviú* i *El Mundo Deportivo*”.

ANNA BORDAS

Viladecans (Baix Llobregat) • Subscriptora número 63

“A costumo a llegir la DIRECTA a casa i al Centre Social els Timbres, del qual formo part”.

ESTER APARICIO

Barcelona • Subscriptora número 430

“Des del principi em va semblar un projecte genial i sempre vaig pensar de col·laborar-hi d'alguna manera. Un dia, em vaig canviar de pis i, amb els meus companys, vam decidir subscriure'ns al setmanari com si fos un subministrament més de la casa (gas, aigua, llum... i la DIRECTA, que no falti!) Jo sóc persona de ràdio. Escolto Ràdio Bronka (104.5FM) i Contrabanda (91.4FM) i també la competència deslleial com Rac1, Catalunya Ràdio, Catalunya Informació... Pel que fa a la premsa escrita, llegeixo les portades i alguns articles de mitjans de comunicació estàndards, però sempre a través d'Internet”.

BARCELONA · EL 12 D'OCTUBRE D'ENGUANY HA SUPOSAT LA IRRUPCIÓ A ESCENA DEL PARTIT NAZI MOVIMENT SOCIAL REPUBLICÀ (MSR)

Diversos col·lectius protesten contra el que consideren la celebració d'un genocidi

David Bou
redaccio@setmanaridirecta

El 12 d'octubre d'enguany ha estat marcat per la unió de diversos col·lectius antipolicialistes en una mateixa convocatòria de protesta contra el dia de la Hispanitat i per l'entrada a escena del partit d'extrema dreta Moviment Social Republicà (MSR), que ha gaudit del vist-i-plau de l'Ajuntament de Barcelona i de la Generalitat de Catalunya per dur a terme un acte preelectoral al bell mig de la ciutat de Barcelona.

La ultradreta es reivindica

Com cada any d'ençà que el moviment antifeixista va aconseguir expulsar la celebració del 12 d'octubre del barri de Sants, prop de 350 membres i simpatitzants de la Comisión 12 de Octubre -majoritàriament joves cap-rapats que exhibien banderes preconstitucionals i ancians nostàlgics abillats

La manifestació antifeixista protesta pel caràcter festiu del 12-0 i és secundada per 350 persones

amb l'uniforme de la Falange- es van aplegar a la plaça de Sant Jordi de la muntanya de Montjuïc a les dotze del migdia per celebrar el seu particular *homenatge a la bandera*, arremetre contra independentistes i immigrants, llençar proclames racistes i a favor de la dictadura franquista i *la unitat d'Espanya* i lamentar la "criminalització de l'opció nacionalista espanyola en contraposició al nacionalisme basc, català o gallec". Manuel Canduela -president de Democràcia

Inici de la manifestació antifeixista a la plaça Catalunya de Barcelona

Nacional- ha aprofitat l'ocasió per tancar les polítiques del PSOE i el PP -que ha qualificat d'hipòcrites- i afirmar que "la unitat d'Espanya està totalment amenaçada". L'acte va finalitzar amb l'audició de l'himne espanyol i el "Cara al Sol", alhora que les persones assistents alçaven el braç i bramaven consignes feixistes.

La novetat d'aquest any ha estat la irrupció de l'MSR al centre de la ciutat de Barcelona. El partit d'extrema dreta, liderat per Juan Antonio Llopert, editor i propietari d'Ediciones Nueva República -condemnat per difusió d'idees genocides i associació il·lícita-, va aplegar prop de 100 militants a la confluència de la rambla Catalunya amb l'avinguda Diagonal, davant la Diputació de Barcelona.

Envoltat per un espectacular desplegament policial format per un gran nombre d'agents de paisà i per una trentena de furgonetes de la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra -que bloquejaven l'acte per ambdós costats i custodiaven la zona-, el partit ultra va muntar una tarima per fer el seu míting, titulat *La Unidad de nuestro Pueblo: nuestra libertad*.

L'acte va comptar amb la presència de les caps de llista a les properes eleccions autonòmiques per les quatre províncies catalanes i de membres destacats d'alguns dels partits que formen part de l'Aliança Europea de Moviments Nacionals -liderada pel Front Nacional francès de Jean-Marie Le Pen. Luca Romagnoli, líder del partit neofeixista italià Fiamma Trico-

lore, i l'eurodiputat Béla Kovács, del Moviment per una Hongria Millor *Jobbik*, van donar un toc internacional a la convocatòria.

El míting, marcat per les proclames constants contra la immigració, amb afirmacions com "Ni immigració ni integració, que tornin al seus països i lluitin allà pels seus drets socials", va viure un dels seus moments àlgids quan Jordi de la Fuente -cap de llista per Barcelona- va retallar una estelada per convertir-la en una senyera durant la seva intervenció.

Després de parafrasejar Raimon autodefinint-se amb una frase de la cançó "Diguem no" que proclama "no saltres no som d'eixe món", l'acte va concloure amb l'himne espanyol, però amb una diferència substancial amb

el de Montjuïc: cap braç alçat ni crit feixista -ordres explícites de la direcció del partit.

12 d'octubre, res a celebrar!

El cap de setmana passat (9 i 10 d'octubre), alguns portals d'Internet van publicar una convocatòria des de l'anònim que cridava a concentrar-se a les 11 del matí a la plaça de Sants. Una hora abans de la cita, vint furgonetes de la Brigada Mòbil dels Mossos es va desplegar a diversos punts del barri de Sants per impedir que es dugués a terme cap marxa antifeixista. Després de passar tot el matí controlant l'entorn, que en cap moment no va aplegar manifestants, el dispositiu es va retirar, però, abans, va identificar tota persona sospitosa que circulava pels voltants. Aquesta pràctica també es va dur a terme al voltant de l'acte de l'MSR, on diverses persones van ser identificades i retingudes de forma arbitrària i agressiva.

Aquest any, la convocatòria antifeixista va estar organitzada per la comissió 12 d'octubre, res a celebrar, que va aplegar col·lectius d'immigrants, de solidaritat amb diversos països de l'Amèrica Llatina i el conjunt d'organitzacions que formen l'Esquerra Independentista del Barcelonès. La manifestació va ser secundada per 350 persones, que -enmig d'una immensa pluralitat de banderes i reivindicacions- van completar el recorregut entre la plaça Catalunya i la rambla del Raval per mostrar el seu rebuig al caràcter festiu del *dia de la Hispanitat*, que van qualificar com la celebració d'un "genocidi". La marxa va concloure amb la lectura del manifest en català i castellà, on es va remarcar que "l'ideari imperialista es renova i es manté fins avui" i es va animar a continuar amb "les lluites compartides, la solidaritat i la tendresa entre els pobles".

> L'Ajuntament de Palafrugell denega un espai a l'MSR perquè és un partit racista

Directa Girona

Un decret de l'alcaldia va evitar que se celebrés la presentació del partit ultradretà Movimiento Social Republicano (MSR) en un local municipal de la població de Palafrugell. La notificació enviada pel consistori argumenta la denegació del permís pel contingut racista dels cartells que l'anunciaven, sota el lema *Ni polítics ni immigració, fotem-los fora*

de Palafrugell. En aquest sentit, la resolució es basa en el fet que suposa la vulneració de l'article 14 de la Constitució espanyola, que estipula que no pot haver-hi discriminació per motius de raça, opinió o qualsevol altra circumstància personal o social.

Tot i aquesta prohibició de l'ús d'un espai públic per part del consistori palafrugellenc, l'acte es va dur a terme dins un local privat, on es va presentar el candidat d'a-

questa formació que opta a l'alcaldia de Palafrugell, Sergio Torres.

L'MSR també s'ha presentat a la població de Roses i pensa fer campanya electoral per les properes eleccions autonòmiques.

El veïnat i diversos col·lectius del poble, alarmats per l'aparició d'aquesta formació, han elaborat un manifest contra el feixisme i el racisme i han previst iniciar una campanya per denunciar el discurs xenòfob de l'MSR.

Acte de l'MSR celebrat a la rambla Catalunya el 'dia de la Hispanitat'

MARTA MÉNDEZ

, així està el pati

BARCELONA · REPRESSIÓ

L'activista empresonat el 29-S ha quedat en llibertat

Jesús Rodríguez
redaccio@setmanaridirecta.info

L'activista social César Zúñiga va ser posat en llibertat el 7 d'octubre, després d'una setmana d'empresonament a Can Brians I. L'ordre d'alliberament ha estat signada pel jutjat d'instrucció número 10 de Barcelona, el mateix que, després de les fortes pressions rebudes per part de membres de la Divisió d'Informació dels Mossos l'1 d'octubre, havia dictaminat el seu ingrés provisional a la presó. Els agents van visitar la jutgessa al seu despatx i, tot i que no van aportar cap prova, li van garantir que l'activista havia participat "de la crema de contenidors durant la jornada de vaga general del 29-S". Aquesta versió contrastava amb les imatges emeses per TV3 el mateix dia dels fets, on es veia un agent de la policia catalana arraconant Zúñiga contra la paret, obligant-lo a deixar la bicicleta amb què circulava i, després, emmanillant-lo i introduint-lo a una furgoneta d'agents antidisturbis. Ara que la pressió mediàtica i institucional ha aflluixat, la jutgessa ha estimat el recurs presentat per l'advocat defensor de l'activista, on es contraresta l'argumentació punitiva que el va portar a la presó. La magistrada es va escudar en el fet que Zúñiga fos un ciutadà mexicà, cosa que, segons ella, podia facilitar la seva fugida "en cas que quedés en llibertat". Entre la documentació presentada al tribunal, hi ha el llibre de família i l'acta de matrimoni amb una noia de Barcelona, la matriculació d'estudis universitaris de doctorat i l'acreditació de pertànyer i col·laborar amb nombroses entitats socials.

CATALUNYA NORD · LLUITA

Quarta vaga general enguany contra l'allargament de la vida laboral

Ferran Parra
girona@setmanaridirecta.info

L'Estat francès ha viscut una nova vaga general de protesta per les retallades socials que està aplicant el govern de Sarkozy. Perpinyà va acollir una marxa que va aplegar, segons els sindicats, unes 20.000 persones (4.500 segons el govern). A la Catalunya Nord, es van aturar pràcticament totes les escoles i els serveis públics. El 12 d'octubre, multitud de franceses van sortir al carrer a les principals ciutats per denunciar la reforma de les pensions: l'allargament de la vida laboral dels 60 anys actuals als 62 i que és "imprescindible", segons el govern, "per reduir el déficit públic". Però, segons els sindicats, "l'allargament de la vida laboral suposaria privar de contractacions un milió de joves, cosa que afectarà especialment les dones i empitjorarà les condicions de salut de les persones treballadores".

ST. ADRIÀ DEL BESÒS · LA REUBICACIÓ RESPON A LA FUTURA DEMOLICIÓ D'UN DELS BLOCS DEL CARRER VENUS

Veïnes de La Mina es veuen obligades a pagar 30.000 euros per ser reallotjades

NICOLÁS LUPO SONNABEND

El bloc de pisos situat al centre de la imatge acull més de 300 famílies que han de ser reallotjades

Nicolás Lupo Sonnabend
redaccio@setmanaridirecta.info

El Pla de Transformació de La Mina (PTM), a Sant Adrià del Besòs, té previst el reallotjament de més de 300 famílies a uns habitatges nous de protecció oficial. Les reallotjades es veuran obligades a abonar, per avançat, una quantitat que oscil·la entre els 30.000 i 34.000 euros per accedir als nous pisos, que tenen menys metres quadrats que els actuals. Aquesta reubicació respon a la futura demolició d'un dels blocs del barri, situat al carrer Venus, enquadrat dins el projecte de transformació que es va iniciar l'any 2000 i que hauria de finalitzar aquest any. Però la crisi immobiliària ha fet que el Consorci del barri de La Mina, integrat pels ajuntaments de Barcelona i Sant Adrià, la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya, freni les actuacions a causa de la manca de finançament.

El bloc del carrer Venus és un edifici representatiu de l'arquitectura del barri de La Mina, històricament estigmatitzat. Té deu plantes, una alçada de prop de 100 metres i acull més d'un miler de persones. Si es compleixen els terminis establerts, serà enderrocat abans del mes de juny de l'any vinent i les persones que hi viuen seran reallotjades als nous pisos de protecció oficial, construïts a solars antics. La Plataforma d'Entitats i Veïns de La Mina s'encarrega d'aglutinar el malestar palès de les afectades pel reallotjament. Les pancartes que han comen-

çat a afloïr a les finestres dels edificis reclamen el dret de rebre "pis per pis".

Antonio Heredia volta la cinquantena, està aturat i té dos fills. Assegut al bar Nelsillo, espera que arribi l'hora de dinar per anar a casa. "Com que el pis estava a nom dels meus oncles, que van morir, no sóc considerat propietari i em donen 5.000 euros per deixar-me al carrer", explica assegut a la barra, darrere una foto de *Farruquito*. Totes les veïnes que no seran reallotjades rebran una compensació de 5.000 euros.

Condemnades per la manca de feina

Castigades durament per l'atur, moltes de les famílies afectades no tenen fonts de finançament per pagar els diners que reclama el Consorci. A més, es queixen que les empreses de la construcció no han contractat "ni una sola persona del barri" per dur a terme les obres dels habitatges de protecció oficial, els equipaments i les noves instal·lacions. També diuen que els seus futurs pisos "són de més mala qualitat" que els del bloc del carrer Venus. "Ara, vivim en uns pisos d'uns 74 metres quadrats; els nous tenen prop de 60 metres i les parets són de *pladur* en lloc de formigó, tenen unes finestres petites i no hi ha balcó", explica Manuel, antic conductor de locomotores Talgo. "Porto 38 anys en aquest edifici i quatre generacions de la meua família han viscut aquí: ara, m'obliguen a mudar-me pagant 30.000 euros en

cas que vulgui mantenir el meu pis", afegeix mentre mostra, orgullós, el seu carnet de conductor de locomotores.

El Col·lectiu Ronda, encarregat de la defensa de les famílies afectades, demana l'aplicació del decret Haus, aprovat per la Generalitat el 19 de maig de 2009, que regula "les condicions que han de regir l'accés dels anomenats Afectats Urbanístics a nous habitatges de protecció oficial". El decret garanteix el dret d'aquestes persones de rebre un pis de característiques anàlogues al que se'ls ha expropiat.

"El problema és que quasi no tenim diners per menjar i, ara, ens fan pagar 30.000 euros per continuar tenint el nostre pis"

Un altre dels veïns afectats, Antonio, diu: "El problema és que quasi no tenim diners per menjar i, ara, ens fan pagar 30.000 euros per continuar tenint el nostre pis. Al barri, som gent treballadora, el que passa és que no hi ha feina. Abans, podíem viure de la venda ambulant, però això ja no té futur". Al mateix bar, uns periodistes de la televisió fran-

cesa graven les converses per fer un documental sobre els gitanos, tan estimats a l'hexàgon.

La Mina, sempre al punt de mira

El barri de La Mina va néixer l'any 1969, durant l'època en què Porcioles ocupava el càrrec d'alcalde de la ciutat. Es volia reallotjar la població de barris com Can Tunis, el Camp de la Bota o la Perona, que havien augmentat exponencialment la seva població arran del *boom* migratori de les dècades 50 i 60 del segle XX, amb l'objectiu d'eradicar un cert nombre d'*infrahabitatges*, les populars barraques. Però es va construir sense tenir en compte la dotació de serveis per la població i, també, va ser carn de l'especulació immobiliària. Després de nombrosos intents per transformar el barri, es va constituir el Consorci del barri de La Mina i es va aprovar un pla de transformació d'una durada de deu anys i que havia de començar l'any 2000. Entre d'altres actuacions, es va preveure la construcció d'habitatges nous, equipaments pel barri -com la nova biblioteca Font de la Mina- i la ubicació d'un nou campus universitari. Però també va significar la construcció d'habitatges i hotels de luxe.

Antonio diu que "ara s'han adonat del que val el barri i volen fer neteja". Mentrestant, molts dels solars que havien d'acollir els pisos nous continuen desolats. El Consorci no troba finançament per continuar les reformes i, ara, fa pagar "als habitants del barri els nous equipaments", explica l'advocat Òscar Serano, del Col·lectiu Ronda.

, així està el pati

VALÈNCIA · LES TROBADES PEL VALENCIÀ COMPLEIXEN 25 ANYS DE VIDA I DE FEINA

La Fira de Mostres del Cap i Casal reuneix milers de xiquetes en defensa del valencià

PACO FRANCÉS PERALES

Manifestació del 9 d'octubre d'enguany a la ciutat de València

Joan Canela i Barrull
horta@setmanaridirecta.info

Dimonis, muixerangues, corals infantils, llibres infantils, tallers, jocs, parades reivindicatives, paella... la Festa pel Valencià va reunir milers de xiquets i xiquetes amb les seves famílies a la Fira de Mostres del Cap i Casal per reivindicar la vitalitat i el relleu del moviment en defensa de la plena normalització del valencià. A primeres hores de la tarda, després d'un dia intens, Miquel Martínez-voluntari a l'organització- fa cara de cansat, però està segur que "l'esforç ha valgut la pena", mentre assenyala la gran nau plena a vessar.

"Han vingut representants de 800 escoles i instituts de totes les comarques"

Amb aquesta festa, la plataforma Escola Valenciana ha volgut tancar un any intens de celebracions del 25è aniversari de les Trobades pel Valencià que van veure nàixer l'entitat, però també "mostrar el múscul que té el moviment pel valencià i la societat sencera i que ha de servir per defensar la nostra llengua", explica el gerent d'Escola, Àngel Martí. Per ell, també ha estat un dia llarg, però està plebòric: "Han vingut representants de 800 escoles i instituts de totes les comarques valencianoparlants, més

de 60 entitats i associacions, el món editorial... Avui, hem demostrat que la societat valenciana és viva a pesar dels polítics que ens ha tocat patir i som molts els que volem un País Valencià lliure i participatiu".

Durant aquestes dues dècades i mitja, Escola Valenciana organitza unes trobades comarcals que ja acostumen a ser massives, però, aquesta vegada, continua Martí, "hem volgut oxigenar-nos, trobar-nos com a país i fer un punt i seguit, o potser més aviat una coma".

A més de la música i els jocs, l'acte central de la Festa va ser la creació col·lectiva de l'escultura "La clau que obri tots els panys", un bust gegant de tres metres que representa un xiquet partit per dos i enmig del qual hi ha una clau, ideat per l'artista Manuel Boix. La seva base és una urna transparent immensa que alumnes d'escoles de tot el País Valencià han omplert amb els seus llibres de claus: dibuixos, fotografies i textos on es ressalten els valors i el significat del valencià en la nostra societat i futur.

Moment complex

Aquesta demostració de força d'Escola Valenciana arriba en un moment difícil per les seves reivindicacions. Amb la crisi com a excusa, el conseller d'educació, Alejandro Font de la Mora, ha amenaçat que l'actual sistema d'ensenyament bilingüe -en teoria l'alumnat pot triar si vol estudiar en valencià o castellà- és "inassumible" i que l'ensenyament en català al sistema educatiu valencià podria tenir les hores comptades.

Durant el mandat de Font de la Mora, les retallades de les línies educatives en valencià han estat constants i l'oferta ha quedat molt per sota de la demanda de l'alumnat i les seves famílies. A més, la seva persecució patològica contra aquesta llengua -va arribar a titllar de "gilipolles" les mestres que deien "aleshores" en lloc "d'entonces"- l'ha enfrontat de forma sistemàtica a tota la comunitat educativa.

El darrer exemple d'aquest conflicte permanent es va viure a principi de curs a Mutxamel (Alacantí), on

el professorat, l'alumnat i les seves famílies es van revoltar contra la decisió de la conselleria d'abolir les darreres opcions d'ensenyament en valencià al municipi.

"Ens cal trobar un consens social pel valencià -va demanar el 9 d'octubre el president d'Escola Valenciana, Diego Gómez- i imposar la voluntat popular als polítics, siguin quins siguin, que guanyin les properes eleccions. Estem iniciant contactes amb tot tipus d'entitats de cara a organitzar una gran mobilització pel valencià el mes de gener o febrer".

> Una marxa amb 15.000 persones

A pesar dels mals auguris meteorològics, la tradicional manifestació Avalencianista del 9 d'octubre es va poder fer sense mullar-se. Milers de persones -15.000 segons l'organització- van marxar en dos blocs clarament diferenciats. El primer i més nombrós era el de la Comissió 9 d'Octubre, que agrupa la majoria dels sindicats, els partits d'esquerra i nacionalistes i algunes entitats socials com Acció Cultural o El Micalet.

Darrer seu, avançaven un miler de persones convocades per l'esquerra independentista, rere el lema *Prou retallades socials i nacionals*. La furgoneta que portava l'equip de so d'aquest bloc va ser atacada per una quinzena d'ultradretans emmascarats que van ferir lleument un dels organitzadors i van trencar dos vidres del vehicle. La policia, que rodejava totalment la zona, va ser incapaç de detenir les persones agressores i, en canvi, va retenir dos dels atacats que van anar a denunciar els fets.

Per altra banda, a la "processó cívica" institucional del matí, hi van poder participar per primera vegada militants de les forces valencianistes. Aquest acte ha estat segrestat pels grups d'extrema dreta i anticatalanistes des de 1979, quan van cremar la bandera que onejava a l'ajuntament i van apallissar el llavors alcalde de la ciutat. Des d'aleshores, tota presència progressista o valencianista a la processó ha estat atacada impunement fins enguany, que un cordó policial ha protegit la pancarta del Bloc i altres entitats i s'ha enfrontat -per primer cop en 30 anys- a les agressions ultres.

VALLÈS OCC. · REPRESSIÓ

Judici de faltes contra dues membres dels piquets del 29-S a Terrassa

Arnau López i Andreu
terrassa@setmanaridirecta.info

Les conseqüències legals del bon seguiment de la vaga general a Terrassa no s'han fet esperar. El 6 d'octubre, dues membres dels piquets convocats per l'Assemblea Popular de Terrassa (APT) i el sindicat CGT van haver de comparèixer a un judici per faltes d'amenaça i injúries.

Cap a les 8 del matí, el piquet conjunt de la CGT i l'APT va sortir de l'estació d'autobusos per difondre i explicar els motius de la vaga general a aquells comerços del centre que estaven oberts. Prop de 40 persones van iniciar el recorregut per la rambla de Terrassa fins arribar a un supermercat Mercadona, on el piquet va informar les treballadores de la reforma laboral. Segons les persones que integraven el piquet, en aquest moment, a les portes de l'establiment, "un individu desconegut fins aquell moment va insultar i amenaçar les persones concentrades", entre les quals una de les denunciades. Després que aquest mateix individu alertés els Mossos d'Esquadra d'una suposada actitud agressiva del piquet (els Mossos van comparèixer a l'indret però no van haver d'intervenir), aquest va continuar -ja agrupava prop de 300 persones- i va acabar amb l'ocupació de la seu de la patronal CECOT durant vint minuts i amb una concentració davant de l'ajuntament.

Un policia fora de servei va insultar les denunciades i les persones que integraven el piquet

Segons l'APT i el col·lectiu antirepressiu SAT, "quan les dues persones denunciades -mare i filla- tornaven cap a casa, van tornar a topar amb l'individu del matí, que va tornar a increpar-les i a insultar-les pel fet d'haver participat al piquet". Cal dir que l'individu és un policia fora de servei que és veí de les dues persones denunciades i que, segons elles, "no era la primera vegada que es mostrava agressiu".

L'individu va presentar una denúncia als Mossos d'Esquadra contra les dues membres del piquet per amenaces i injúries. Els grups convocants dels piquets del 29-S van decidir denunciar-lo per les amenaces i els insults rebuts, denúncies que van ser adjuntades al mateix procediment judicial.

El 6 d'octubre, a les 9 del matí, prop de vint persones es van solidaritzar amb les denunciades. Durant el judici, un responsable del sindicat CGT i una periodista que cobria el piquet van declarar que "els insults i les amenaces van ser per part del policia nacional fora de servei i no pas per part del piquet". El judici està vivint sentència i a l'espera de resolució.

, així està el pati

CATALUNYA · LA PROTESTA REP EL SUPORT D'UNES 100 PERSONES PROVINENTS DE LES TERRES DE L'EBRE, EL PAÍS VALENCIÀ I BARCELONA

Dues persones s'encadenen contra el cementeri nuclear a la delegació del govern

Andreu Curto
teresebre@setmanaridirecta.info

Més de 100 persones es van concentrar, el 7 d'octubre a les portes de la delegació del govern espanyol, per protestar contra la construcció del cementeri nuclear. L'acció, convocada per Jòvens de les Terres de l'Ebre i la Coordinadora Anticementeri Nuclear de Catalunya (CANC), va comptar amb la participació de persones provinents de les Terres de l'Ebre, de l'àrea metropolitana de Barcelona i del País Valencià. D'aquesta manera, la població de les dues candidates principals a acollir el Magatzem Temporal Centralitzat de residus nuclears, Ascó i Zorra, es van veure representades a la protesta. Segons van explicar a la premsa les portaveus de Jòvens: "El procés d'elecció que ha engatgat el govern és profundament antidemocràtic i generarà conflictes socioeconòmics greus, si-

gue quina sigui la ubicació final del cementeri". També van remarcar que "la qüestió no és on vagi el cementeri, la qüestió és deixar de produir residus".

Jòvens de les Terres de l'Ebre diu que "la qüestió no és la ubicació final del cementeri, sinó deixar de produir residus"

Els propers mesos, la CANC intentarà traslladar la pressió del conflicte al si dels dos grans partits catalans, CiU i PSC, que de moment són els

Acció organitzada el 7 d'octubre davant la subdelegació del govern de Barcelona

únics que no han clarificat la seva postura respecte una eventual elecció d'Ascó per part de l'executiu espanyol. A més, les activistes antinuclears

estàn treballant intensament perquè la manifestació del proper 7 de novembre a Ascó siga un clam massiu contra el cementeri nuclear.

Tensió amb la policia catalana

Minuts abans de l'inici de la concentració, davant la delegació del govern, ja hi havia un fort desplegament policial, format per set furgonetes de la Brigada Mòbil, un perímetre de seguretat amb tanques metàl·liques i diverses patrulles de la Guàrdia Urbana i dels Mossos. Tot i això, dos membres de Jòvens de les Terres de l'Ebre van aconseguir encadenar-se a les portes de la delegació. Davant la situació, els Mossos van optar per dispersar la vintena de joves que acompanyaven les dues activistes mitjançant una petita, però contundent, càrrega.

Tot i que la concentració es va desenvolupar de forma pacífica per part de les manifestants, un dels caporals de la Brigada Mòbil va donar instruccions de "carregar a la mínima". Arran de l'actitud violenta d'alguns dels agents, un responsable de l'Àrea Bàsica Policial de l'Eixample va haver de calmar els ànims dels violents.

BARCELONA · DIVERSES ENTITATS DEL BARRI EXIGEIXEN PODER CONTINUAR AMB LES ACTIVITATS DEL PROJECTE

L'Ajuntament de Nou Barris clausura sense previ avís el Casal de Joves de Prosperitat

Jesús Rodríguez
redaccio@setmanaridirecta.info

Les obres per insonoritzar el Casal de Joves de Prosperitat -iniciades el mes de març de 2009- van suposar una inversió de 160.000 euros, però no van servir per res. L'endemà de la seva finalització, el soroll que s'emetia des del casal era més gran que abans de les obres. La regidora del districte de Nou Barris no ha sabut donar una explicació a aquests fets, però la conseqüència directa ha estat la clausura de l'entitat, molt arrelada entre el jove del barri.

"Nombrosos tallers i projectes han hagut d'improvisar noves ubicacions per sortir del pas, però molts d'altres s'han quedat al carrer"

L'Associació Juvenil Sòcio cultural de Prosperitat i desenes d'entitats del teixit associatiu del districte de Nou Barris han exigit mitjançant un manifest la reobertura del Casal de Joves, un espai emblemàtic que va ser tancat de manera expeditiva i sense

Les entitats de Nou Barris i les integrants del casal protesten pel tancament de l'espai al ple del districte del 5 d'octubre

previ avís el dia 27 de setembre. Segons expliquen des de l'associació -que gestiona l'equipament des de 1993-, "nombroses iniciatives, tallers i projectes han hagut d'improvisar noves ubicacions per sortir del pas, però moltes d'altres activitats s'han quedat al carrer i sense possibilitat de desenvolupar-se a cap espai alterna-

tiu". Fonts de l'entitat remarquen que es tracta d'un equipament públic i que "el consistori hauria d'haver garantit la continuïtat del dia a dia abans de procedir a aplicar una mesura tan expeditiva". També manifesten que "la inversió municipal era i és necessària, però les coses s'han de fer bé i no com fins ara".

L'Ajuntament afirma que "les queixes veïnals per sorolls eren molt reiterades" i per això van optar per tallar d'arrel les activitats a la seva ubicació actual, el carrer Joaquim Valls 82. No obstant això, la promesa municipal de reubicar el casal a uns barracons prefabricats provisionals durant els propers quatre o cinc anys no s'ha fet

efectiva, tot i que els responsables del districte van assegurar, durant una reunió celebrada el 9 de setembre, que "abans de finals de novembre" les instal·lacions estarien acabades. A dia d'avui, el solar on s'ha projectat col·locar aquestes instal·lacions provisionals -a la confluència de l'avinguda Rio de Janeiro i el passeig Valldaura- continua pràcticament buit.

El personal del casal i les entitats del barri han iniciat una sèrie de mobilitzacions per reivindicar la necessitat d'aquest espai

El personal del casal i les entitats del barri han iniciat una sèrie de mobilitzacions per reivindicar la necessitat d'aquest espai. Han fet una manifestació i han participat a l'audiència pública del districte de Nou Barris (on han desplegat cartells reivindicatius). De cara al futur, també planegen convocar jornades a la via pública per portar les activitats i l'esperit del casal als carrers del barri i, d'aquesta manera, mostrar al veïnat tot el que s'hi feia i s'hi vol continuar fent.

, així està el pati

EL CAMP · UN BUC DE GUERRA DELS EUA HA ESTAT AL PORT DE TARRAGONA ENTRE EL 6 I EL 12 D'OCTUBRE

Vuit activistes antimilitaristes seran jutjades per fer una pintada al terra

Fran Richart
elcamp@setmanaridirecta.info

Vuit membres de la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau van comparèixer el 6 d'octubre al jutjat d'instrucció número 6 de Tarragona. El procés, que finalment es va aplaçar fins el dia 10 de novembre, s'ha orquestrat per jutjar una acció que van organitzar les activistes l'estiu passat, la qual tenia per objectiu promoure l'objecció fiscal a la despesa militar, que a l'Estat espanyol és de 50 milions d'euros diaris. El fets denunciats pel cos dels Mossos d'Esquadra es remunten al 19 de juny, quan un grup de persones van fer unes pintades de dimensions reduïdes al terra, on es podia llegir: *Retallem la despesa militar, fem objecció fiscal*. Paradoxalment, mentre les activistes estaven dins del jutjat d'instrucció número 6, el *Mount Whitney*, un vaixell de guerra de la VI flota nord-americana procedent de l'Iraq, va arribar al moll del port de Tarragona. Aquesta embarcació, formada per uns 160 soldats i que ha estat sis dies a la ciutat, és el buc insígnia de la seva esquadra i un dels vaixells més sofisticats del món en el desenvolupament de tasques de control, comunicacions i intel·ligència, motiu pel qual compta amb les tecnologies més avançades. Es tracta del primer vaixell de guerra nord-americà que arriba a les nostres costes procedent del Golf Pèrsic des que el president Barack Obama va anun-

L'acció que ha motivat el procés judicial és la que apareix en aquesta fotografia

ciar la retirada de les tropes el 31 d'agost.

Des de 1995 i fins a mitjans de l'any 2000, la presència de vaixells de guerra nord-americans al port tarragoní ha estat freqüent i fins i tot s'ha arribat a plantejar que la ciutat de Tarragona fos una base permanent de la VI flota dels EUA, possibilitat que es va rebutjar per unanimitat durant un plenari celebrat a l'ajuntament de

Tarragona el febrer de 2003. No obstant això, la presència de l'exèrcit nord-americà i de l'OTAN al port continua, tot i que el consistori va signar per formar part de la xarxa internacional *Mayors for peace*, que volia assolir la capitalitat europea de la cultura amb un discurs de pau i enviant vaixells culturals pel Mediterrani.

La Coordinadora, que durant els dies que el vaixell ha romàs al port

ha repartit més de 1.000 fulletons i ha enganxat prop de 300 adhesius, recorda que la ciutadania tarragonina rebutja aquesta presència militar, tal com va demostrar amb les manifestacions multitudinàries contra la guerra l'any 2003 -que van reunir més de 10.000 persones- o les 5.500 signatures contra l'arribada de vaixells militars a Tarragona el 2004.

EL CAMP · L'EMPRESA NOMÉS ES RESPONSABILITZA D'UNA FUITA D'HIDROCARBURS DE CATORZE HECTÀREES

ASESA no s'atribueix el vessament de cru que ha afectat 145 hectàrees de mar

Fran Richart
elcamp@setmanaridirecta.info

Dues taques de residus procedents de les instal·lacions del port de Tarragona van aparèixer, el dilluns 11 d'octubre al matí, davant la costa tarragonina i van afectar una superfície de més de 140 hectàrees del mar mediterrani. Capitania Marítima afirma que "a les vuit del matí" va rebre "una trucada d'ASESA" (Asfaltos Españoles SA) -una societat formada per Repsol i Cepsa- que informava d'un abocament que s'estava controlant en una zona tancada de les instal·lacions del pantalà, arran d'un "accident produït durant una operació de neteja que havia provocat una fuga de 200 litres de gasoil". Tot i així, a les 12:45 (cinc hores després), es va activar el Pla Especial d'Emergències per Contaminació Accidental de les Aigües Marines a Catalunya arran d'una altra taca que s'estenia més de mig quilòmetre davant la costa de la ciutat. L'operatiu del pla especial va

Dos vaixells fan una barrera de contenció davant la refineria d'ASESA

mobilitzar més de deu embarcacions per fer les tasques d'instal·lació de barreres de contenció i el treball de recollida d'hidrocarburs. El 12 d'octubre al migdia, ja s'havien desactivat les alertes per la fuga i la subdelegada del govern, Teresa Pallarès, va informar que "l'esforç dels efec-

tius de neteja i les pluges han permès diluir les taques que hi havia sobre el mar".

Per la seva banda, ASESa -que té una capacitat de destil·lat d'1,4 milions de tones de cru l'any a Tarragona- només ha reconegut l'autoria de la fuga al pantalà -a l'interior de

les instal·lacions- que va afectar catorze hectàrees, tot i que es van registrar taques que van arribar a 50 metres de la costa com la platja de la Pineda, situada al costat del moll contaminat. La subdelegada del govern ha anunciat que obrirà "un expedient informatiu que derivi en sanció contra ASESa", a qui la Capitania Marítima senyala des de primer moment com la causant de la fuga.

Experts en abocaments marítims com Primitivo González han informat que aquests hidrocarburs "són com oli a l'aigua, no es poden dissoldre i no desapareixen mai; resten a l'aigua, s'oxiden i generen altres tipus de compostos residuals". Greenpeace ha aprofitat l'avinentesa per demanar al govern espanyol que paralitzi els dos nous pous que Repsol té previst obrir al delta de l'Ebre, durant la prospecció dels quals ja es van provocar dues fugues de cru, que Repsol no va notificar i per les quals haurà de respondre al jutjat d'instrucció número 3 de Tarragona.

BARCELONA · REPRESSIÓ

El director de l'Agència Catalana de Notícies acomiada un treballador per ser "indisciplinat"

Jesús Rodríguez
redaccio@setmanaridirecta.info

Un documentalista de l'Agència Catalana de Notícies (ACN) va ser acomiadat, el 4 d'octubre, just sis hores després d'haver enviat un correu electrònic als treballadors i treballadores d'aquest mitjà de comunicació on expressava irònicament el seu suport a la convocatòria de vaga general del 29 de setembre i, alhora, criticava que la direcció de l'empresa felicités mitjançant un altre correu electrònic el 85% de la plantilla que no va fer vaga aquell dia.

Segons manifesta el propi treballador afectat, Marc J., que treballava a aquesta agència des de feia cinc mesos, "tothom sap que m'han acomiadat pel fet d'haver enviat aquell mail, encara que ningú de la direcció o la gerència d'ACN no s'atreveix a dir-ho públicament".

L'acomiadament es deu a l'enviament d'un correu de suport a la vaga del 29-S, segons treballadores d'ACN

De fet, sobre el paper, Marc J. ha estat acomiadat per una sobtada "reducció pressupostària del Departament de Cultura" -ACN és una agència que depèn econòmicament de la Generalitat de Catalunya-, però, segons ha pogut saber aquest setmanari, va ser el propi director de l'agència, Saül Gordillo, qui va manifestar a d'altres periodistes que es tractava d'un "cas d'indisciplina" i que no pensava modificar la seva decisió d'acomiar-lo.

Cal afegir que diverses persones de la plantilla de l'agència consultades per aquest setmanari -en declaracions fetes sota la condició de mantenir l'anonimat- han manifestat la seva convicció que l'acomiadament ha estat una conseqüència directa de l'enviament del correu electrònic i que això "dins l'empresa, tothom ho sap".

El comitè d'empresa de l'Agència Catalana de Notícies ha donat tot el seu suport al documentalista acomiadat i, en el termini de vint dies hàbils després dels fets, presentarà una demanda per acomiadament improcedent amb l'agregant de vulneració del dret de vaga i del dret de la llibertat d'expressió.

Cal recordar que el documentalista Marc J. va ser contractat mitjançant un procediment d'oferta pública d'un any i que li van fer un contracte d'obra i servei amb data d'inici, però sense data de finalització.

, impressions

Quim Gibert · Psicòleg i coautor de 'Removent consciències'
opinio@setmanaridirecta.info

La llei del silenci

“**L** aragonès i el català són llengües pròpies i històriques de la nostra Comunitat Autònoma”, assenyala l'article 2 de la Llei d'ús, protecció i promoció de les llengües pròpies d'Aragó aprovada el 17 de desembre de 2009 a Saragossa. És una llei que arriba més per la pressió del Consell d'Europa, en tant que òrgan vetllador de la Carta Europea de les Llengües, que no pas per una demanda popular. La indiferència social s'explica perquè el gruix de la població no considera que parli català (o que el que parlen no és ben bé català), tot i que científicament no n'hi ha cap dubte. Així mateix, hi ha franjolins que rebutgen sorollosament (i, a voltes, agressivament) qualsevol iniciativa en bé de la nostra llengua. El darrer episodi, en el moment de redactar aquest text, es va produir a La Codonyera (Matarranya) quan uns veïns i la plataforma No Hablamos Catalán van rebentar un acte sobre la nova llei amb consignes com “*Chapurrau sí, català no*”, “*No sem analfabetos, parlem chapurriau*”, “*Chapurriau parlat, escrit no*”.

El patrimoni lingüístic autòcton és tractat com una andròmina

Paral·lelament, no passem per alt que en el decurs dels darrers 30 anys, han existit grups actius que mai han deixat de reivindicar per al català un marc legal digne a la Franja de Ponent. Aquests darrers, de seguida han constatat que la llei

de llengües aragonesa ha nascut del tot coixa. Tan és així, que és una llei que no reconeix els drets dels catalanoparlants (el català continua sense ser oficial) i, en conse-

qüència, l'aprenentatge de la nostra llengua a l'escola és voluntari (l'anglès i el francès, en canvi, són assignatures obligatòries), tal com passa amb la religió. Malgrat que es

FRANÇOIS PAGÈS

tracta d'una llei molt poc consistent per al fi pel qual s'ha creat, almenys ara existeix un text legal que fa servir la denominació català per referir-se a la llengua dels franjolins. I, per tant, fins i tot els més escèptics han hagut d'acceptar que la situació de la llengua catalana ha fet un pas endavant. En la mesura que s'apliqui, prompte ens adonarem si el pas ha estat de formiga o d'elefant.

L'equip de govern municipal justifica la substitució d'aquestes denominacions catalanes a causa dels suposats malentesos que provoquen entre els transportistes

Precisament perquè té tota la pinta de ser una llei molt poc consistent, l'actual consistori fragatí, dirigit pel PP i PAR, no ha tingut el més mínim inconvenient a iniciar els tràmits de substitució dels noms de cinc carrers del polígon Fraga Est, dedicats a oficis d'antany (bataners, venciaileres, matalasseres, casillers, adobacos-sis), avui desapareguts. No oblidem que tant al Baix Cinca com en altres punts del món rural, la producció agrícola va configurar

amb el pas del temps un vocabulari plenament arrelat a la terra i, per tant, genuïnament nostrat. I no sempre fàcil de traduir a altres idiomes sense tradició en el sector. L'equip de govern municipal justifica la substitució d'aquestes denominacions catalanes a causa dels suposats malentesos que provoquen entre els transportistes, la major part dels quals són forasters. Rebatejar els carrers amb noms més fàcilment identificables, com ara els dels cinc continents (escrits en castellà), és una manera de dir que allò fragatí, franjolí, català, és poc funcional per als temps que corren. El missatge és molt clar: desarrelar-nos no ens ha de dolre si és en favor d'un cosmo-politisme buit i castellanitzador. Que el principal ajuntament de la Franja no tingui escrúpols a l'hora d'eliminar tot allò que pot sonar català delata metafòricament la manca de força amb la qual la nova llei desembarca en el panorama polític. Mentre el patrimoni lingüístic autòcton és tractat com una andròmina, l'ajuntament fragatí manté en el nomenclàtor carrers dedicats a l'Alcázar de Toledo i a altres referències franquistes, tot i l'existència d'una llei de la memòria històrica que obliga a retirar dels llocs públics la simbologia feixista.

Justament perquè els catalanoparlants de la Franja continuen per llei sent invisibles, en no haver aconseguit ser subjectes de ple dret, fa que la travessa del desert en bé de l'oficialitat del català, encara que no sigui un clam de majories, continuï tenint sentit. I és que si no trenquem el silenci que ens fa invisibles, el silenci ens trancarà a nosaltres.

Pere Ortega · Membre del Centre d'Estudis per a la Pau J. M. Delàs
opinio@setmanaridirecta.info

El xantatge a Grècia i la despesa militar

Grècia, des de l'entrada en funcionament de l'euro, i segons l'agència Eurostat de l'Unió Europea (UE), no havia comptabilitzat en els seus pressupostos anuals despeses de caràcter militar, per exemple, el 2001 no ho va fer per un import de 1.600 milions d'euros. Ara, amb la greu crisi econòmica que travessa, per poder rebre ajudes de la UE, ha estat pressionada per a que redueixi el seu dèficit públic. Entre les mesures anunciades per retallar despeses, a més de les de caràcter antisocial que han aixecat massives protestes de la població, Grècia també ha hagut d'abordar retallades en la despesa militar. Cal recordar que aquest és un dels països més

militaritzats de la UE: dedica un 3,6% del PIB a despesa militar i ocupa el cinquè lloc en el rànquing mundial de compradors d'armes. Ara, el govern de Papandreu ha anunciat la reducció, en un milió d'euros, del pressupost del Ministeri de Defensa d'enguany i, en anys successius, rebaixar el PIB en defensa fins un 1,7%. Això vol dir renunciar a continuar invertint en compres d'armes. Entre els països afectats per la reducció d'inversions en armes es trobaven França i Alemanya, que havien signat recentment importants contractes de subministrament. Amb Alemanya, per exemple, havien contractat amb l'empresa Thyssen Krupp dos submarins i en negociació

El pla de rescat elaborat per l'FMI obliga Grècia a estalviar en defensa, però al mateix temps exigeix respectar els contractes amb empreses d'armes

n'hi havia quatre més amb un cost total de 1.800 milions d'euros; amb França, sis fragates, helicòpters i avions de combat Mirage i Rafale per 3.000 milions d'euros. Davant la possible anul·lació dels contractes, la reacció dels governs d'Angela Merkel i Nicolas Sarkozy ha estat pressionar al govern grec per impedir-ho, tot avisant que podrien posar en perill les ajudes anunciades de la UE. Per exemple, el govern d'Alemanya, l'estiu passat va aprovar ajudes de 24.000 milions d'euros per contribuir al rescat de l'economia grega. El pla de rescat elaborat per l'FMI obliga Grècia a estalviar en defensa, però al mateix temps exigeix respectar els contractes amb empreses

d'armes, principalment alemanyes, i també franceses i nord-americanes. És una paradoxa que els països que més pressionen Grècia per posar la seva economia en "ordre", és a dir, que estan d'acord que es retallin els salaris dels treballadors i les ajudes socials a la població, són alhora els seus principals proveïdors d'armes. Però, en canvi, França i Alemanya no volen perdre els seus contractes de vendes d'armes.

Quan, precisament, la despesa militar ha estat un dels factors que ha portat a Grècia a la fallida, i ara que el govern d'aquest país decidia retallar-la, apareix el xantatge dels dos líders europeus de la Unió Europea.

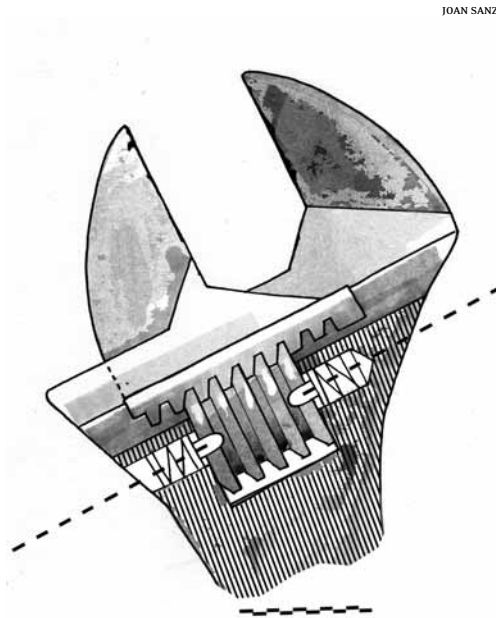
Pau Juvillà · Militant de la CGT i la CUP
opinio@setmanaridirecta.info

El sindicat, una eina necessària

Joan Peiró definia, a *Problemes de l'anarquisme i del sindicalisme*, el sindicat com "l'instrument per a la defensa de classe" i afegia: "La defensa de classe enfront de la burgesia que com a classe apareix sempre compacta en la defensa dels seus interessos, només pot desenvolupar-se eficaçment mitjançant la unió del proletariat en un fort bloc d'oposició; i aquesta unió no és realitzable en cap cas per una espontània coincidència ideològica i sempre per la correlació dels interessos comuns de classe".

Els sindicats, com a eina de lluita i construcció d'una societat justa i lliure, segueixen essent imprescindibles

Arran de la convocatòria de la vaga general d'aquest 29 de setembre i prèviament a la data assenyalada, des de diversos sectors de la dreta s'iniciava, amb la col·laboració indispensable d'alguns mitjans de comunicació, una campanya de descrèdit dels sindicats. El tret de sortida el donava, el 14 de setembre, la molt liberal Esperanza Aguirre amb l'anunci que "el Govern de la Comunitat de Madrid ajustarà el nombre d'alliberats sindicals" per, acte seguit, carregar contra els sindicats. Un discurs

JOAN SANZ

necessiten una sacsejada i canvis per tal d'adaptar-los a la realitat del món del treball i a la seva precarietat creixent. Cal convertir les estructures dels sindicats en estructures més properes i que contemplin la mobilitat laboral, assemblees de barri, sindicats únics... cal garantir la participació de totes i tots els qui ho vulguin en l'estructura de decisió del sindicat, no solament en les reunions de les assemblees locals sinó en totes on es decideixi el futur de l'organització i en tots els òrgans de gestió d'aquest, és absolutament imprescindible que la principal font de finançament d'aquests siguin les quotes dels seus afiliats i afiliades.

Però és absolutament fals que el sindicat, entès segons la definició de Peiró, sigui obsolet, antiquat o no respongui a una necessitat actual. Qui ara defensa aquest discurs, amagat sota excuses d'alliberats sindicals o subvencions (com les que reben els seus propis partits) són els que sempre l'han combatut per raons òbvies.

És que malgrat els canvis que ha sofert el sistema capitalista la seva essència es manté, les seves conseqüències continuen tan vigents com el primer dia i el treball en segueix essent un dels seus eixos principals.

Els sindicats, com a eina de lluita i construcció d'una societat justa i lliure, segueixen essent imprescindibles i és que, com deia Seguí l'any 1916, el sindicat és pels treballadors i treballadores "l'única arma de què disposem, de què disposem, per a la defensa dels nostres interessos i per a preparar una societat més justa i equitativa per a tots".

aplaudit i compartit per la resta del seu partit que amb la col·laboració d'altres forces polítiques i mitjans de comunicació iniciaven una campanya d'atac sistemàtic als sindicats basant-se en l'existència dels alliberats sindicals i en les subvencions de les que alguns d'ells es nodreixen per tal de mantenir la seva estructura i activitat.

I certament part de raó tenen, però no la que ells es diuen.

D'una banda és veritat que una part dels sindicats han abandonat la seva idea fundacional de transformació social i s'han convertit ara en mers gestors de serveis, que existeixen unes cúpules que han fet dels seus càrrecs de representació el seu *modus vivendi* i que una part dels alliberats sindicals malbaraten les seves hores sindicals.

És veritat també que les estructures de la major part d'aquestes organitzacions

. EL CIGALÓ

"Els que tenen menys coses són els que tenen més possibilitats de deixar les drogues"

Guillem Pera (22 anys) va ser pacient al centre per adolescents Valldaura (Berguedà) i ara hi treballa com a monitor. Parlem amb ell de les drogues.

Xavi Martí

Què impulsa les adolescents a prendre drogues?

La societat actual. Les drogues estan molt més a l'abast que abans. El detonant són els porros, l'alcohol i el tabac, coses que els nanos de tretze o catorze anys veuen a la tele i als anuncis. I també la poca experiència de les famílies. Un nen no comença amb ratlles de coca... va a l'institut i només s'hi parla de porros. En tenir poca consciència, un percentatge altíssim ho prova perquè està a l'abast.

Què necessiten quan arriben al centre?

Estan en una època de màxima rebel·lia i per voluntat pròpia no faran res. Necessiten prendre responsabilitats, com fer-se el llit o parlar la taula. A un nen de catorze anys no

pots menjar-li el coco i fer-li teràpies relacionades amb el que és bo o dolent, no funcionarà. Es potencia molt l'esport i tot allò relacionat amb l'activitat física. Necessiten cansar-se... tenen molta ràbia i nervi a dins.

Què s'ha de fer per deixar les drogues?

No hi ha un secret ni una clau per deixar-les. Ser tan joves i tan poc conscients que allò que fan els fa mal, provoca que no ho vegin com quelcom a canviar. Molts s'ho prenen com un càstig, estan un temps d'abstinència i, en sortir del centre, encara tenen més ganes de *liar-la*. Els que han tocat fons són els que tenen més ganes de sortir-se'n. Els nois del centre amb menys possibilitats són els que tenen més recursos familiars, d'amistats i econòmics. En canvi, els que tenen menys coses són els que tenen més possibilitats.

. CARTES

Envieu les vostres cartes a: cartes@setmanaridirecta.info o per correu postal a: Radas 27. 08004 Barcelona. L'extensió màxima de les cartes és de 1.000 caràcters (amb espais) i han de portar signatura, localitat i contacte.

La guerra al cel

M. Carme Feu, Barcelona

Un altre any hem vist en el programa de la Mercè la Festa al Cel amb l'exhibició d'avions militars de la Patrulla Àguila. Després de denúncies i cartes publicades als diaris durant uns quants anys, on s'exposaven els motius pels quals s'hauria de suprimir aquesta exhibició, que ja queda prou completa amb altres acrobàcies, creïem que el Consistori Municipal tindria més sensibilitat, reflexionaria aquest fet i trauria del programa el vol d'aquests avions. Però, malauradament, no ha estat així. Un any rere l'altre, després de gairebé una dècada de denúncies, veiem com tornen a sortir aquests artefactes que, a part de les connotacions bel·licistes que tenen, durant tres dies fan un soroll estrepitos, que als avis els fa recordar la guerra passada i a molts de nosaltres, les guerres que encara estan vivint alguns països no tan llunyans, els habitants dels quals no els faria cap tipus de goig veure i sentir semblant espectacle. Cal doncs que es torni a reflexionar sobre la Festa al Cel, perquè les festes han de ser signe de pau i no de guerra.

General Prim

David Ardit, Barcelona

Joan Prim Prats, més conegut com a general Prim, té monuments i carrers dedicats a la seva memòria com, per exemple, a Reus i Barcelona. Hi ha personatges que no es mereixen precisament un monument; repassem la història d'en Prim. Joan Prim Prats, 1814-1870, liberal i fals antimonàrquic i progressista. El 1847 va ser capità general de Puerto Rico, on va fer-se famós pel seu racisme i per la repressió exercida contra guerrillers porto-riquenys. El 1859 va participar en la guerra imperialista contra el Marroc on va ser especialment sanguinari. El 1868, a la rebel·lió de Barcelona coneguda com La Jamància, revolta revolucionària contra els conservadors, a Prim el van nomenar governador militar i comandant general de la província de Barcelona. Per sufocar la revolta va bombardejar Barcelona des de Montjuïc, va destruir 460 edificis i va exercir la repressió sobre la ciutat i a altres zones de Catalunya. Després d'aquesta salvatjada, va rebre la faixa de general i els títols de Comte de Reus i Vescomte del Bruc. El 1869 va ser nomenat president del Consell de Ministres espanyol. Sense més comentaris.

La incoherència dels aspirants a governar

Màrius Viella, La Bisbal d'Empordà

Que les propostes d'Artur Mas són una fal·làcia, tots n'estem gairebé segurs, perquè la història dels pans i dels peixos no crec que es torni a repetir, si ha existit mai. Però que Montserrat Tura aixequi la veu, convençuda que el seu pas i estada per la política ha estat tot un èxit, que l'ànima a aspirar fins i tot a la presidència de la Generalitat, després del fracàs omnipotent de la seva taxa zero, em sembla una altra fal·làcia. ¿Algú ha intentat esbrinar quants llocs de treball s'han eliminat amb aquesta llei que ha arruïnat la majoria de viticultors? ¿Algú ha fet cap estudi dels milers de litres de vi que s'han deixat de consumir diàriament? ¿Algú pensa que amb 33 cl. per àpat algú es pot emborratxar? Si els resultats de la prohibició haguessin estat positius seria el primer en felicitar i aplaudir la iniciativa però, malauradament, ningú ha pogut demostrar aquesta eficiència; tan sols amb una mort que s'hagués evitat ja seria més que suficient per donar per bona la llei.

, roda el món

internacional@setmanaridirecta.info

PALESTINA • LA POBLACIÓ NÒMADA DEL NÈGUEB, A TOCAR DEL MAR ROIG, ÉS LA VÍCTIMA MÉS DESCONEGUDA D'ISRAEL

La resistència constant del poble beduí

Marc Font
Jerusalem

Pels mitjans occidentals no existeixen, però hi són. Des de l'època de David Ben Gurion, fan nosa als diversos governs israelians, però no es rendeixen. Els neguen bona part dels drets més bàsics, però persisteixen en la lluita per no deixar una terra que, al cap i a la fi, és la seva. Són les habitants beduïnes del desert del Nègueb, al sud de l'actual estat d'Israel, a tocar del mar Roig, probablement les víctimes més desconegudes de les polítiques de discriminació i violència desenvolupades pels executius israelians des de fa més de sis dècades.

El poble beduí, organitzat fonamentalment en tribus nòmades al desert del Nègueb, també va patir la Naqba (catàstrofe) a partir de 1948 i molta de la seva gent es va veure forçada a exiliar-se a Egipte, sobretot a la península del Sinaí i a Jordània. El seu índex de natalitat elevat ha permès que es recuperés demogràficament i, avui, hi ha 180.000 beduïnes a l'Estat d'Israel, però s'han convertit en una minoria, davant els esforços que ha fet el govern de Tel-Aviv per judaitzar aquest territori.

La meitat del col·lectiu viu reclosa a set ciutats promogudes durant els 70 i 80

La meitat del col·lectiu viu reclosa a set ciutats promogudes durant les dècades dels 70 i 80 del segle passat per Israel. Totes presenten un índex d'atur molt elevat. Es podria dir que són territoris semblants a les reserves índies nord-americanes, amb poblacions homogènies des d'un punt de vista ètnic, però amb unes perspectives vitals força fosques. L'altra meitat de la població beduïna, en canvi, no ha volgut renunciar al seu estil de vida tradicional –és a dir, al nomadisme– i es reparteix en 45 pobles, considerats il·legals per l'Estat d'Israel, que, amb aquest argument, no té inconvenient a demolir-los. El fet d'estar fora de la llei fa que tampoc no tinguin els serveis més bàsics, com aigua corrent, llum o carreteres en condicions. L'objectiu de tot plegat? Forçar que les seves habitants deixin la terra i aquesta pugui ser colonitzada per gent jueva.

La carta a Obama

"Pot ser que el sorprengui rebre aquesta carta, ja que no és habitual que ciutadans d'un Estat democràtic s'adrecin al cap d'un altre Estat amb l'objectiu de demanar ajuda i protecció. Malauradament, Israel, que pretén

L'avi i els nés d'una família beduïna juguen davant de la seva tenda menjador

La comunitat beduïna no construeix cases més sòlides perquè les excavadores israelianes les enderroquen

ser una democràcia, constantment discrimina la seva població per motius ètnics i racials". Així comença la missiva que quatre autoritats d'Al-Araqib, un petit poble beduí de 300 habitants, van adreçar a Barack Obama, president dels Estats Units, poc abans que el primer ministre israelià, Benjamin Netanyahu, viatgés a Washington el mes setembre per iniciar les enèsimes negociacions de pau amb Palestina. Durant l'estiu, Al-Araqib s'ha convertit en l'epicentre de la repressió israeliana contra el poble beduí, ja que la policia i l'exèrcit hebreu han destrossat el poble cinc vegades en dos mesos.

Al text, exposen la situació dramàtica que viu la població beduïna, que ha vist com l'Estat li ha anat confiscant la terra des de l'any 1948 –actualment només conserva el 3% del seu territori. El govern de Tel-Aviv assegura que els 45 pobles que no reconeix "s'aixequen sobre terrenys propietat de l'Estat". La pràctica més habitual per provocar la fugida de la població és la demolició de cases. Si la mitjana habitual era l'enderrocament de 250 habitatges cada any, l'actual executiu pretén incrementar la xifra fins a 700, fet que ha encès les alarmes de la societat beduïna. "Clamem al líder mundial que parli amb el go-

vern israelià perquè respecti els nostres drets humans més bàsics i ens deixi viure a les nostres cases, a la nostra terra i amb el nostre estil de vida tradicional", conclou una carta que, de moment, no ha rebut resposta.

El 'Bosc de la Pau'

Dies després d'enviar la missiva, les forces especials de l'exèrcit israelià van tornar a Al-Araqib per demolir-lo, sense preocupar-se que l'acció comportés deixar sense aixopluc centenars de persones. "Enderrocar un poble sencer sense esgotar totes les altres opcions per resoldre les reclamacions sobre la propietat de la terra

és indignant", ha denunciat Joe Stork, subdirector de Human Right Watch a l'Orient Mitjà.

L'operatiu de demolició més espectacular va ser el del 27 de juliol, quan més de 1.500 agents i soldats es van presentar al poble, format per un seguit de barraques de fustes i algunes cases més sòlides a mig construir. Adalah, un grup que ofereix assessorament legal a la població àrab israeliana, va exigir l'obertura d'una investigació criminal per la brutalitat d'una operació que "va anar acompanyada de detencions i agressions a diverses persones beduïnes".

El Nègueb és una regió molt dura pel que fa al clima. Amb l'objectiu de facilitar-hi l'establiment de ciutadania jueva, l'Estat d'Israel no ha dubtat a abocar-hi quantitats ingents de diners públics per fer-hi arribar aigua i reforestar la zona. Però els futurs boscos no es planten a les àrees despoblades, sinó allà on viuen les tribus nòmades. Precisament, a Al-Araqib i les seves rodalies, hi ha el projecte de fer-hi el *Bosc de la Pau*, un nom ben cínic tenint en compte la destrucció que està generant la iniciativa. Perquè les seves intencions quedin ben clares, fa un parell de mesos, el govern de Tel-Aviv va anunciar que destinaria 50 milions de dòlars a un programa que pretén recol·locar les comunitats jueves del Nègueb als terrenys confiscats a la població àrab.

No tota la societat hebrea combrega amb els abusos: més de 2.000 persones han demanat a Netanyahu que aturi la destrucció dels pobles

No tota la societat hebrea, però, combrega amb aquesta política d'abusos. Més de 2.000 persones, incloent-hi 50 personalitats del món de la cultura i la universitat, han signat una petició a Netanyahu per demanar-li que aturi la destrucció dels pobles i que busqui una "solució justa i àmplia" a la difícil situació que pateixen els pobles indígenes. Fins i tot, en alguna ocasió, la pròpia justícia israeliana ha dit prou. El 2007, el Tribunal Suprem va prohibir la pràctica posada en marxa pel govern de ruixar amb herbicides els cultius d'Al-Araqib. Malgrat aquestes excepcions, segurament, diversos col·lectius com el Jordan Valley Solidarity continuaran tenint feina per defensar els drets d'un col·lectiu que fa més de 60 anys que se situa al costat de les víctimes.

MÈXIC · EL GOVERN VOL DESPLAÇAR 300.000 PERSONES I REUBICAR-LES A MUNICIPIS AMB CONSTRUCCIONS DE BAIXA QUALITAT

Les ciutats rurals de Chiapas, una estratègia per concentrar la població

Òscar Romero
Mèxic

Convertir pobles en ciutats és l'estratègia insòlita per combatre la pobresa que està duent a terme el govern a Chiapas. El programa s'anomena Ciudades Rurales Sustentables i consisteix a construir grups de cases de baixa qualitat per concentrar la població. "Un dels problemes greus que tenim a Mèxic és la gran dispersió de la gent, fet que impedeix corregir la pobresa i l'agreuja", va afirmar el president Felipe Calderón el dia de la inauguració de la primera ciutat rural, Nuevo Juan de Grijalva, ara fa un any. Es preveu la construcció de 25 ciutats rurals i el desplaçament de més de 300.000 persones que viuen a comunitats. El govern promet casa, feina, escola i servei mèdic a la població camperola que accedeix -sovint sota pressió- a traslladar-se a la ciutat rural. Les persones reubicades no perden les seves propietats, però mai no hi podran tornar a viure -sota prohibició expressa- i, a més, estan obligades a fer una "reconversió productiva", és a dir, a destinar les seves terres al turisme o a la producció de cultius per fabricar biocombustibles.

Segons un estudi de CIEPAC, l'objectiu real del programa és alliberar extenses àrees de terra en benefici de diferents empreses

Un estudi de Mariela Zunino i Miguel Pickard, membres del Centro de Investigaciones Económicas y Políticas de Acción Comunitaria (CIEPAC) de San Cristóbal de las Casas, afirma que "l'objectiu real del programa estatal no és millorar les condicions de vida del camperol sinó alliberar extenses àrees de terra en benefici de diferents tipus d'empreses" i "aprofitar la concentració de població per supeditar-la al control estatal i, de pas, habilitar-la com a mà d'obra d'indústries i megaprojectes a la zona".

Interessos privats

Jugar a bàsquet a les pistes de Farmacias del Ahorro, estudiar a l'escola BBVA-Bancomer o anar al metge de la clínica Teletón -nom d'una marató filantròpica televisiva- són algunes de les activitats desenvolupades per les habitants de Nuevo Juan de Grijalva. La presència de l'empresa privada a la vida quotidiana de la ciutat rural és aclaparadora. Mitjançant un òrgan anomenat singularment *Consejo Consultivo Ciudadano*, el govern estatal de Chiapas inclou la participa-

Nuevo Juan de Grijalva acull unes 400 famílies i és la primera ciutat rural que va construir el govern l'any 2009

ció de bancs influents, transnacionals i fundacions en el projecte. A Nuevo Juan de Grijalva, la Fundación Telmex va finançar la connexió a Internet, la Fundación Azteca va instal·lar diverses sucursals bancàries i la Fundación Carlos Slim administra el centre de salut. "Els interessos privats són un component fonamental de les ciutats rurals, fet que ens convida a repensar quins són els veritables beneficiaris del projecte", afirmen al seu estudi Zunino i Pickard.

Algunes analistes també consideren els recursos naturals estratègics que hi ha a la zona -biodiversitat, petroli, aigua i minerals -com un aspecte clau per entendre el programa governamental. No sembla una casualitat que les primeres ciutats rurals s'hagin planificat a zones on hi ha grans extensions de terra concessionades a empreses del sector de la mineria, com les canadenques Linear Gold i Radius Gold. "Es busca conservar les àrees ecològiques on tenen interessos diverses transnacionals, però sense la presència dels pobles", assenyalava Miguel Ángel García, de l'organització ecologista de Chiapas Maderas del Pueblo.

Estratègia contrainsurgent

La segona ciutat rural de Chiapas s'està construint a Santiago el Pinar. En aquest municipi, durant els últims anys, hi ha hagut diverses denuncies per accions contra simpatitzants de l'Exèrcit Zapatista d'Alliberament Nacional (EZLN) perpetrades per grups paramilitars. El veïnat i les organitzacions temen que, ara, la construcció de la ciutat rural benefi-

ciï aquests grups paramilitars. "Els paramilitars podran utilitzar les torres de telecomunicació", va afirmar un veí de la zona al diari *La Jornada*. També es comparen les ciutats rurals amb altres formes de concentració poblacional històriques. Japhy Wilson, de la Universitat de Manchester, relaciona les noves construccions amb les "reduccions indígenes" que es feien a l'època colonial. Zunino i Pickard ex-

"Aïllar la població del seu entorn és com treure l'aigua al peix", una estratègia que ja es va fer servir a les guerres d'Algèria, Vietnam, l'Iraq o Guatemala

pliquen, en aquest sentit, que "als segles xvi i xvii, la corona espanyola va reubicar les comunitats indígenes a pobles i ciutats colonials, que representaven el poder de l'imperi sobre les poblacions disperses i potencialment rebels". A través del seu estudi, també denuncien "l'estratègia contrainsurgent que hi ha implícita en la construcció de les ciutats rurals", ja que dificulten l'accés de la insurgència a les seves bases de suport. "Aïllar la població del seu entorn és com treure l'aigua al peix", diuen. També destaquen que "ja es va fer servir a les guerres d'Algèria, el Vietnam, Guatemala o l'Iraq", però utilitzant altres noms com "camps de concentració, aldees estratègiques o agroviles".

L'oposició creix

Un any després de la inauguració de la primera ciutat rural, ja s'han aixecat algunes veus contra el projecte. Habitants de Nuevo Juan de Grijalva han denunciat l'incompliment dels acords per part del govern. La falta de feina, el mal servei a la clínica i l'import elevat de la factura de la llum són les queixes més freqüents. "Estem aquí només pels nens, perquè van a l'escola", afirma un veí de Nuevo Juan de Grijalva. A Santiago el Pinar, l'arquitectura i els materials xolen directament amb la forma de vida camperola i indígena. "Les cases

estan fetes de fusta aglomerada, l'espai és molt reduït i no es poden cuinar les *tortillas*", reconeix un treballador governamental.

"Ens preocupa que el pla Ciutats Rurals s'imposi i no es consulti al poble si hi està d'acord o no"

Per altra banda, el mes de maig, l'Organización de la Sociedad Civil Las Abejas va manifestar, a través d'un comunicat, que estava en contra de la construcció d'una ciutat rural al municipi de San Pedro Chenalhó, a la regió de Los Altos. Afirment que el govern mai no ha dialogat amb elles sobre el projecte: "Volen quedar-se amb les nostres terres per vendre-les a les transnacionals". La parròquia del mateix municipi també s'oposa a la concentració d'habitants: "Ens preocupa que el projecte Ciutats Rurals s'imposi i no es consulti al poble si hi està d'acord o no; si s'ha fet alguna consulta, ha estat a base de mentides i omissions". "Rebutgem definitivament la construcció de les ciutats rurals", conclouen.

ARXIU

, observatori dels mitjans

observatorimitjans@setmanaridirecta.info

INTERNET

El primer Museu Virtual del Poble Gitano ja és una realitat

El primer Museu Virtual del Poble Gitano ja està en funcionament. El portal, ubicat a <http://oliba.uoc.edu/gitanos/>, va ser presentat el 30 de setembre. A la web, s'hi pot trobar un apartat que parla de la presència actual del poble gitano a Catalunya i un altre que fa referència als orígens d'aquesta ètnia, a les seves migracions i al genocidi (el *porrajmos*, en llengua romaní) que van patir durant el Tercer Reich i la Segona Guerra Mundial. El museu virtual també ofereix apartats que se centren en la llengua romaní, les expressions artístiques gitanes, les seves tradicions o la comunitat gitana de La Mina. També hi ha un apartat anomenat *Planeta gitano* que ens ofereix enllaços de pàgines web de les comunitats romanís d'arreu del món. El museu ens ofereix informació en romaní, català i castellà. ANNA PUJOL I XAVI MARTÍ

MASS-MEDIA

La criminalització dels moviments socials continua

La criminalització que els moviments socials alternatius van patir després de la vaga general del 29 de setembre per part de la gran majoria de mitjans de comunicació de masses va continuar durant les setmanes següents a alguns d'aquests mitjans. Destaquem dues notícies: una difosa per l'Agència Catalana de Notícies (ACN) el 8 d'octubre i una altra emesa el 9 d'octubre pel *Telediario* de TVE. La primera, que va aparèixer a la capçalera del portal web de l'ACN durant tot el dia, afirma taxativament que "els antisistema de Barcelona paren trampes mortals als mossos que els desallotgen". La segona, emesa sota el títular "El triangle de l'anarquia europeu", torna a fer una anàlisi clínica dels col·lectius alternatius usant paraules com "radicals" o "guerrilla urbana". Sense aportar cap prova, la veu en off afirma que "Barcelona forma el triangle de l'anarquisme", fet que -segons TVE- "incentiva els grups radicals". La veu en off també parla sobre imatges de mitjans alternatius com Kaosenlared, La Haine o, fins i tot, l'Agència d'Informació 29-S. Cal dir que ambdues notícies només citen fonts policials o reproduïen, directament i sense contrastar la informació, gran part del comunicat del Sindicat de Mossos d'Esquadra de COO0 titulat "Prou impunitat pels antisistema". També difonen imatges d'una galleda de benzina, una porta amb un cable, o un forat al terra i les atribueixen a "trampes de les cases okupes" per "electrocutar o fer caure mossos". Aquest setmanari ha pogut saber que el reportatge signat per l'Equip d'Investigació de TVE -que acaba afirmant que "les cèl·lules practiquen terrorisme de baixa intensitat"- va ser elaborat seguint les directrius polítiques de la direcció i en cap cas criteris periodístics o informatius. MANU SIMARRO

PUBLICITAT INSTITUCIONAL

El govern espanyol fomenta el militarisme de cara al 12-0

El govern espanyol i el Ministeri de Defensa han organitzat una campanya publicitària de cara al 12 d'octubre que fomenta el militarisme i lloa l'exèrcit espanyol. Un dels anuncis es va publicar a la pàgina 11 de *La Vanguardia* del dia 6 d'octubre. El muntatge reflecteix les fotografies de quatre persones que estan fent la salutació militar: un capità d'un vaixell de la marina mercant situat al costat de la frase "Més de 130 accions contra pirates a l'Índic", un home gran amb camisa a qui li correspon la frase "Més de 80 intervencions en incendis, inundacions i nevades"; una nena negra amb el braç enuixat acompanyada de la frase "Més de 30.000 persones ateses al territori d'Haití", i un militar amb l'uniforme de l'exèrcit espanyol desplegat a l'Afganistan amb la frase "Més de 2.500 soldats i policies formats a l'Afganistan el 2010". L'anunci es completa amb els eslògans "Cada dia, les nostres forces armades es guanyen l'admiració i el respecte de milers de persones dins i fora de les nostres fronteres" i "12 d'octubre, dia de la festa nacional". Es tracta d'una campanya que intenta presentar l'exèrcit espanyol com un ens que afavoreix la pau i l'humanitarisme, una idea que no deuen compartir totes aquelles persones represaliades per aquests militars arreu del món. 518 anys d'impunitat i de mofa. XAVI MARTÍ

TELEVISIÓ

TDT o el paradís dels mitjans privats

Els grans perdedors de la irrupció de la TDT han estat els mitjans lliures i alternatius, el rigor periodístic i la qualitat de la programació. També ho han estat les emissores públiques, encara que això -moltes vegades- no és sinònim de rigor, de servei públic de qualitat ni de llibertat total d'informació. A nivell estatal, trobem TVE 1 i TVE 2 com a emissores públiques; Antena 3, Cuatro, Telecinco i La Sexta com a privades; divuit cadenes temàtiques exclusives de TDT de caràcter privat i només tres de públiques. En el terreny de la xarxa de cadenes locals, també guanya el sector privat: existeixen sis xarxes privades (Popular Televisión, Localia Televisión, Une TV, Local Media TV, Punto TV i Canal Català) per només una de pública (XTVL). L'efecte Berlusconi a la TDT sembla que ja és un fet, però, la majoria de vegades, la privatització dels mitjans no és sinònim de llibertat d'expressió i democràcia. X.M.

ANÀLISI

Les peces informatives s'ofeguen dins un mar d'anuncis

Xavi Martí

El nom genèric de premsa gratuita no és del tot correcte. Seria més adient utilitzar el nom de premsa publicitària, ja que les mini-informacions que ofereixen aquestes capçaleres sembla que actuen com a complement dels anuncis de productes i serveis que publiquen. Darrerament, entre aquest tipus de mitjans, s'ha posat de moda substituir les portades i contraportades

habituals i de caràcter informatiu per anuncis. El dia 1 d'octubre, els diaris *Què!*, *ADN* i *20 Minutos* en van donar una bona mostra i sembla que es van posar els tres d'acord per reflectir a les seves portades i contraportades el mateix anunci d'una cadena d'establiments que es dedica a vendre electrodomèstics a dojo.

Quan alguna persona es troba amb aquestes publicacions, pot arribar a pensar que el predomini dels anuncis només es farà evident a la

portada i a la contraportada, però va errada, ja que les notícies esdevenen actius secundàries. En aquests tres diaris, que sempre tenen 30 pàgines, la publicitat acapara, en la majoria dels casos, més del 50% de l'espai. L'1 d'octubre, *20 Minutos* va dedicar 17,5 pàgines a la publicitat, cosa que representa un 52,5% de l'espai; *Què!* va incloure divuit pàgines d'anuncis, amb un percentatge del 54%, i *ADN* és qui va utilitzar més planes per difondre notícies (divuit), amb un predo-

mini de la publicitat del 36%. A més, quatre dels anuncis es van poder veure tant a *Què!*, com a *ADN*, com a *20 Minutos*, mentre que dos més es van poder trobar a *Què!* i a *ADN*.

Els grups que editen aquesta premsa no estan interessats en oferir a les seves lectores informació rigorosa i seriosa, només eslògans. A més de tot això, també veiem com aquestes tres capçaleres donen molta importància a aquelles notícies que s'acosten al color groc i al color rosa.

FREQUÈNCIES LLIURES I POPULARS [RÀDIO I TELEVISIÓ]

Ràdio Bronka 104.5FM (també 96.6FM de ooh. a 14h.) Àrea metropolitana de Barcelona www.radiobronka.info | **Contrabanda 91.4FM** Àrea metropolitana de Barcelona www.contra-banda.org | **Ràdio Línea IV** (només web) Barcelona www.radiolinea4.net | **Ràdio Pica 96.6FM** Barcelona www.radiopica.net | **Ràdio RSK** (només per internet) Barcelona www.rsk.cat | **Ràdio Trama 91.4FM** Sabadell www.radiotrama.net | **Ràdio Kaos 90.1FM** Terrassa www.canalgadajove.terrassa.net | **Postscriptum Radio** (només per internet) Terrassa www.postscriptumradio.org | **Ràdio Pinsania 90.6FM** Berguedà www.radiopinsania.net | **Ràdio 90 101.4FM** Olot www.rgo.org | **Ràdio Klara 104.4FM** València www.radioklara.org | **Radio Malva 105FM** València www.radiomalva.wordpress.com | **Radio Aktiva 107.6FM** Alcoi www.radioaktivafm.blogspot.com | **Radio Mistelera 100.8FM** Dénia - La Xara www.lamistelera.org | **La Tele 52UHF** Gràcia (Barcelona) www.okupemlesones.org | **Coettv Nou Barris** (Barcelona) coettv@gmail.com | **Gramenettv** Gramenet del Besòs www.tvgramenet.org

la bicicleta

periòdic popular de Tarragona
www.periodiclabicicleta.org

ECOLOGISTES
CATALUNYA

en acció
Passa a l'acció!
Fes-te'n soci/sòcia
www.ecologistesenaccio.org
Tlf. 93.429.65.18

, expressions

cultura@setmanaridirecta.info

La gala dels Òxcars, la festa de la cultura lliure

La cerimònia farà un repàs al ventall ampli de la cultura lliure, amb una visió oberta de la cultura

Àlex Vila
expressions@setmanaridirecta.info

La cerimònia dels Òxcars farà un repàs al ventall ampli de la cultura lliure, amb una visió oberta de la cultura que va des de la música (amb grups com At Versaris o The Pinker Tones), passant per la literatura, la cuina, els blocs, la dansa, els videojocs, la fabricació de cervesa, les pel·lícules de creació Twitter o les campanyes per denunciar la privatització d'un color (el magenta) per part d'una empresa.

Des del local que té l'EXGAE al centre del barri barceloní del Raval, ja s'estan enllestits els darrers detalls per la cerimònia dels Òxcars 2010, que se celebrarà el dijous 28 d'octubre a la sala Apolo de Barcelona. Enguany, serà la tercera edició d'aquest acte, on es fa un homenatge i s'exhibeixen exemples de la prolífica cultura lliure en plena era digital. La cerimònia dels Òxcars, l'organitza l'associació EXGAE, amb la col·laboració de Conservas (organitzadora de l'Innmotion, per exemple), Red Sostenible i Telenoika. La plataforma EXGAE difon eines, propostes i recursos contra la privatització de la cultura per part de la indústria cultural i manté el pols contra la SGAE, que recentment va amenaçar-la d'emprendre accions judicials si no retirava la seva pàgina web.

Gala dels premis Òxcars celebrada l'any passat a la sala Apolo de Barcelona

José Luís Sampedro es posiciona a favor que el préstec de llibres a les biblioteques no sigui de pagament

Segons Gala Pin, una de les organitzadores, els Òxcars d'enguany seran "una edició més centrada en propostes locals i menys en les internacionals, tot i la participació de Kate Madison". Pin destaca la presència d'escriptors com Belén Gopegui i José Luís Sampedro, membre de la RAE. Aquest últim, catedràtic en economia i autor del llibre *Octubre, octubre*, es va posicionar a favor de la campanya perquè el préstec de llibres a les biblioteques no sigui de pagament. Segons Gala Pin, els fa una il·lusió especial que hi hagi gent "del camp de la creació

literària, perquè, malgrat que hi ha molts escriptors alternatius que llicencien amb Creative Commons, sempre és un sector menys freqüent en aquestes alternatives per una cultura lliure". L'any passat, els Òxcars van comptar amb la presència de l'escriptor Alberto Vázquez-Figeroa, que va penjar totes les seves novel·les a la xarxa.

Una cultura oberta

Si el primer any les 2.000 persones que van assistir als Òxcars van gaudir amb l'actuació del pallasso-activista italià Leo Bassi, aquest any, la gala -que començarà a les nou de la nit i es retransmetrà en directe a través de www.exgae.net- comptarà amb l'actuació dels barcelonins The Pinker Tones, un grup musical que s'ha independitzat del seu segell discogràfic i que ha compaginat el fet de regalar la seva música i, alhora, tenir èxit a l'MTV.

Dels molts projectes que passen pels Òxcars, hi ha el rerefons comú de treballar perquè el desenvolupament de la creació no estigui bloquejat per la mercantilització ni per les

Es mostraran exemples que evidencien que es poden trobar altres formes de creació, producció i distribució

entitats de gestió. Així doncs, es mostraran multitud d'exemples que evidencien que, en plena època digital, es poden trobar altres formes de creació, producció i distribució des de diferents àmbits. Des de la creació col·lectiva i col·laborativa, trobem l'exemple de les catalanes que han fet una pel·lícula a través de la xarxa Twitter, la *Tweetpele*. Aquest llargmetratge de cost zero, amb la participació voluntària de milers d'internautes, es va realitzar només amb quatre setmanes.

En l'àmbit dels portals digitals, també hi ha la participació de la pàgina de futbol en obert, Rojdirecta, que ha rebut querelles de Audiovisualsport, del grup PRISA, pel fet d'enllaçar amb pàgines externes on es retransmetien els partits de la lliga a l'*stream* P2P.

Fòrum per una cultura lliure

La cerimònia dels Òxcars, però, és la part festiva -la més atractiva pel públic- que dona rellevància al Fòrum internacional d'accés a la cultura i al coneixement en l'era digital, que es convoca del 29 al 31 d'octubre a diferents llocs de la ciutat, principalment al Centre Arts Sant Mònica. Les diverses persones i entitats que hi participen debaten, posen en comú i proposen formes que garanteixin una sostenibilitat de la creació cultural perquè no s'acabin imposant els interessos de les corporacions en les legislacions sobre propietat intel·lectual i accés a Internet.

A l'edició de l'any 2009, el Fòrum va redactar la Carta per la Innovació, la Creativitat i l'Accés al Coneixement. Un document legal base assumit per

molts grups on es compilen les diverses propostes legals per adequar la legislació sobre la propietat intel·lectual a l'era digital. Amb aquesta base legal, l'objectiu d'aquest any és redactar un manual d'ús que conciliï la sostenibilitat de les diverses agents implicades -creadores, productores, distribuïdores- amb l'accés a la cultura i la defensa d'allò comú.

Temàtiques i participants

La cinquantena de participants del fòrum es divideixen en quatre àrees temàtiques, que van de la de les infraestructures d'Internet que permeten la col·laboració oberta en línia a la que aborda el models de comercialització per les indústries creatives. Una altra àrea se centra en les lluites polítiques per la reformes legislatives. Finalment, també hi haurà cabuda per la temàtica de la informació pública que, actualment, permet tant la fiscalització del poder com la gestió d'aquest nou recurs.

Hi participaran advocats i advocades defensores dels drets de les usuàries

Entre les persones que hi participen, trobem advocats i advocades defensores dels drets de les usuàries davant les entitats de gestió, com Carlos Sánchez Almeida o la veterana associació Electronic Frontier Foundation, fundada el 1990 per garantir la llibertat digital. Pel que fa a les infraestructures, el Fòrum comptarà amb la participació, entre d'altres, del fundador i teòric de la P2P, el belga Michel Bauwens.

En relació a l'argumentació sobre els nous models de benefici a través de la creació, s'hi trobaran ponents com el nord-americà David Bollier o la investigadora Johanna Blakley -que ha argumentat que l'èxit de la indústria de la moda, precisament, es fonamenta en l'absència de drets d'autoria- i també diverses promotores de Creative Commons. Tindrà una menció especial en les noves formes d'empresaris culturals el grup Kickstarter, capaç de buscar altres formes de finançament per poder realitzar documentals, com el que tracta del portal de descàrrega gratuïta The Pirate Bay.

, expressions

CAMPANYES

Compartint cultura: des dels videojocs fins a les olles

Els Òxcars mostren exemples de cultura independent i oberta a la participació col·lectiva

Alex Vila
expressions@setmanaridirecta.info

La productora independent del llop, la Wolfire, és un exemple de possible sostenibilitat més enllà de l'estricta mentalitat de l'explotació del copyright. Els Òxcars mostren molts exemples del gran ventall d'àmbits on la creació és sostenible sense estar encasellada pels beneficis privats.

Un dels exemples que demostra especialment la seva viabilitat és el camp dels videojocs. Això és el que pretén aconseguir Wolfire, tant en la seva comercialització com en la forma de producció. La productora australiana, creada l'any 2003 per un reconegut programador, David Reason, juntament amb el seu germà i altres socis, s'ha consolidat com una productora independent de videojocs d'efectes realistes, especialment apte per Mac, però per Linux i Windows; jocs desenvolupats perquè es puguin jugar en concursos *open source*.

L'empresa Wolfire va posar a la venda un paquet amb cinc videojocs, anomenat *Humble Indie Bundle*, on la compradora era qui decidia el preu que oferia pel

El joc 'Humble Indie Bundle' ha estat creat amb software lliure

producte. Tots els jocs de la productora independent apareixen amb els codis font desbloquejats, de manera que es poden modificar un cop

comprats. Part del joc, doncs, també és la possibilitat de modificar-lo i fer-lo evolucionar per part de les usuàries, que en el cas del

Humble Indie Bundle sumen 140.000 persones. Aquest sistema, com en el programari lliure o el programa informàtic d'animació

Blender, evidencia que l'evolució que té un producte obert és molt més veloç que la que s'obté amb el sistema tancat.

El bloc 'El cocinero fiel'

Com a exemple d'un altre àmbit cultural -aquest molt més analògic, però també alliberat del mercat-, trobem la gastronomia que ens ensenya Txaber Allué al seu bloc *El cocinero fiel*. Aquest consultor en tecnologia aficionat a la cuina ha difós tot tipus de vídeos de com preparar algunes receptes, majoritàriament senzilles i factibles de fer a casa, que van des de la cuina popular -amb certes variacions- a l'alta cuina d'avantguarda. Txaber Allué explica des dels petits trucs per preparar bé una beixamel fins com saltar-se secretismes i privilegis dels drets d'autor.

Les més de 200 receptes gravades en vídeo tenen una mitjana de 16.000 visionats diaris. A través de les xarxes socials com Twitter i Facebook, les persones hi comparteixen la seva experiència i, amb aquesta interacció, poden millorar cada dia, entre altres coses, la "Truita 2.0", que s'ha convertit en un referent pel seu bloc i la seva comunitat.

CINEMA

Kate Madison i l'univers del Tolkien 'indie'

'Born of Hope' mostra com es pot produir cinema fantàstic de forma independent

Alex Vila
expressions@setmanaridirecta.info

Per si algú pensava que no es podia realitzar cinema semi-fantàstic *indie* amb prou garanties de qualitat fora del mercat de la indústria cultural, els Òxcars d'enguany compten amb l'exemple de Kate Madison i la seva obra *Born of Hope* per desmentir-ho. El film *Born of Hope* s'emmarca en l'univers fantàstic d'*El senyor dels anells* i se situa cronològicament a la gènesi de la trilogia, on es narra la història del pare i la mare d'Arathorn, just al començament de l'univers Tolkien que Peter Jackson va portar a les pantalles.

La realització d'aquest projecte, però, és molt diferent de la de Jackson. *Born of Hope* es va produir amb poc pressupost, uns 30.000 euros. La pel·lícula es va finançar a través de donacions que es feien a la seva web, principalment de persones de les Illes Britàniques, Nova Zelanda i els EUA.

De fans a coproductores

A part de la llarga llista de fans de Tolkien que potser mai no haurien pensat que es convertirien en coproductores d'un film, hi ha un grup molt nombrós de persones que va treballar en la realització del pro-

Fotograma de 'Born of Hope'

jecte. A través de la xarxa d'Internet, es va establir un sistema de col·laboració entre diverses creatives per fer el guió, la música, el vestuari, etc., sense que ningú cobrés per fer la seva feina.

El projecte, filmat per Madison, es va començar a gestar el 2003 i, finalment, es va poder filmar l'any passat als boscos anglesos d'Essex. Un projecte sense més ambició que la de les fans organitzades que

passen de la recepció passiva a muntar-se literalment la seva pel·lícula. *Born of Hope* es va estrenar a Internet el desembre de 2009 de forma totalment lliure del mercat cinematogràfic, com no

podia ser d'altra manera. Segons la Vikipèdia, el film s'ha vist més de 500.000 vegades, si sumem els diferents canals on es pot veure (YouTube, DailyMotion, etc.). Així doncs, ha tingut una audiència molt bona.

Ironies de la història -en aquest cas positives-, mentre el mexicà Guillermo del Toro ha abandonat la direcció d'*El Hobbit* -després de dos anys de feina a Nova Zelanda i cansat de no poder començar a filmar pels problemes econòmics que té actualment la Metro Goldwyn Mayer (crisi deguda al fet que MGM està imbricada en l'especulació financera per la compra de fons d'inversió de risc)-, una actriu semiprofessional com Madison, juntament amb col·laboradores, coproductores i un escàs pressupost, han pogut filmar aquest *Born of Hope* per a les persones fans de l'univers Tolkien i, probablement, també fans de formes diferents d'organització.

Born of hope

Director: Kate Madison (2009).
Més informació:
www.bornofhope.com.

LIBRES

De la soledat del torturador

Antoni Batista s'endinsa en un retrat psicosocial del comissari arquetip de la repressió franquista Juan Creix al llibre 'La Carta'

David Fernández
expressions@setmanaridirecta.info

Després de l'estiu de 1992, arran de les tortures sofertes per ell mateix i per quinze independentistes catalanes més al llindar de l'operació Garzón, el metge Oriol Martí va escriure un petit assaig titulat *Les raons de l'altre*. A l'escrit, desbrossava el perfil del funcionari encarregat de la tortura en democràcia: amantíssim pare de família, ciutadà modèlic i amb posició social mitjana, que desenvolupava una tasca científica planificada i remunerada amb fons públics. El febrer de 2010, Martxelo Otamendi també interpel·lava aquesta realitat i recordava que els agents de la Guàrdia Civil que el van torturar el 2003 eren joves i que l'aleshores director del cos presumia de ser soci d'Amnistia Internacional.

Clar, com es fa el torturador? On s'ensinistra? Com conviu amb la feina? Si en dictadura o democràcia el perfil del torturador no és mai insòlit, el periodista i professor Antoni Batista acabava de treure'n l'entrellat amb *La Carta. Historia de un comisario franquista*, un exercici intel·lectual, històric i ètic per esbudellar les raons d'un comissari addicte a Franco. I no pas de qualsevol comissari. Batista s'ha atrevit amb Antonio Juan Creix, la icona més dolorosa de la tortura franquista, de la brutalitat repressora de la dictadura i de la persecució acarnissada contra la resistència democràtica. I, alhora i paradoxalment, l'únic policia degradat per una transició que va deixar intocats i va convertir en intocables l'aparell repressiu. Creix, que com tota la resta mai no va ser jutjat ni processat, va ser cessat amb 62 anys i va acabar la seva vida laboral a l'aeroport de Barcelona. Va morir l'any 1985 amb el regust més amarg: la màquina que tant va engreixar va acabar engolint el seu servidor més fidel, que era ell mateix.

Les correspondències

Batista fureteja el perfil prenent com a base la correspondència entre Creix i Martín Villa -aleshores governador civil a Barcelona-, un cop el comissari ja havia estat cessat i maldava -desesperadament adolorit- per una readmissió que mai no va arribar. És la paradoxa del llibre: que el màxim valador del

Juan Creix va ser condecorat innumerables vegades per la dictadura franquista

règim, qui més el va defensar des del clavegueram, finalment va ser l'únic depurat. Potser perquè Creix era un llast inassumible i insuperable: el símbol inequívoc de la negra nit que calia sacrificar perquè es consumés el *Gatopardo* i res no canviés. I és que, fet i fet, la dilatada trajectòria repressiva de Creix -condecorat innumerables vegades per la dictadura- és antològica. Martell d'heretges a Catalunya des del primer i brutal franquisme fins el 1968, any que va ser destinat al País Basc per substituir el perfil sàdic de Melitón Manzanas -executat per ETA el 1968- i on va detenir els militants bascos jutjats al *procés de Burgos*. Sempre present als nuclis de la *subversió*, des del País Basc, va enfilar cap a Sevilla, on va desarticlar les Comissions Obreres i el gruix del PCE andalus.

Però *La Carta* també tragina per una tortura cada cop més científica i menys barroera i per l'evolució i la modernització policial i criminològica. No endebades, Creix va ser un dels passatgers del primer vol transoceànic d'Iberia: el primer vol espanyol amb destí als EUA duia el comissari a les dependències de

l'FBI, on havia de ser ensinistrat en els mètodes *moderns* d'obtenció d'informació. I on aprendria, també, les tècniques d'infiltració, de bastir xarxes de delators i de control reticular.

Amb el bisturi analític de mostrar com eren les coses, des d'una fonda introspecció en les raons de l'altre i en les esquerdes de la condició humana, amb la narrativa distant i equidistant tan pròpia de Batista, *La Carta* transcorre a cavall entre la història de la repressió i el relat psicològic i desmitificador d'un comissari torturador que havia patit la tortura a la txeca comunista del carrer Vallmajor.

Però, com que mai no hi ha història sense contrahistòria, el llibre també parla de l'altra gran derrota professional de Creix, una altra mite: el silenci mai trencat de Miquel Nuñez, dirigent del PSUC salvatgement torturat el 1958. El llibre esdevé un homenatge emotiu i sincer a Nuñez *El Peque* i el seu silenci. Aquell silenci digne que la soledat del torturador mai no va poder trencar. I que Creix va retreure sovint a les següents persones que va torturar: "Quién te crees que eres, Miquel Nuñez?".

CAMPANYES

El 'Contra-Infos' s'acomiada de la periodicitat setmanal amb una jornada festiva a Can Masdeu

El col·lectiu Zitzània continuarà apareixent amb accions puntuals i altres formats

Més de dotze anys al carrer i 618 números. El butlletí *Contra-Infos* es va acomiadar, el 5 d'octubre, de la periodicitat setmanal des de l'Espai Obert del barri de Sants. Els motius són diversos i van de la baixada d'exemplars recollits a la falta d'un relleu que doni continuïtat al projecte. No obstant això, el col·lectiu Zitzània, editor del butlletí, anuncia que continuarà apareixent, amb accions puntuals i segurament en d'altres formats. Tampoc no es descarta que, un dia d'aquests, el *Contra-Infos* torni a aparèixer als murs i parets dels centres socials ocupats. Perquè, de motius, no en falten pas.

Estel Barbé
expressions@setmanaridirecta.info

El comiat es va celebrar el 10 d'octubre amb una jornada festiva a Can Masdeu. Tot i el dia plujós, no es van suspendre el reguitzell d'activitats previstes que van començar al migdia, amb un vermut amenitzat pel pop-folk irreverent del Pèsol Feréstec. Després d'un bon dinar, va ser el torn del format cabaret amb les actuacions del Mago Confusion, Juana la Lloca i el seu Piromusikal-punk i la traca final amb 2015 Muerte a la Humanidad.

Orígens de la contrainformació setmanal a Barcelona

El gener de 1998, el col·lectiu Zitzània va començar a editar una revista contrainformativa mensual de vuit pàgines. Després de quatre números, el grup va decidir impul-

sar una reunió amb d'altres col·lectius que treballassin notícies al voltant dels moviments socials a Catalunya i, concretament, a Barcelona. D'aquesta trobada, on van assistir diferents col·lectius de l'àmbit de la contrainformació, en va sorgir la idea del *Contra-Infos*, una proposta de difusió setmanal que fos gratuïta i en un format mural de notícia ràpida.

La redacció temporal es va instal·lar al centre social Can Vies, pel fort vincle amb el moviment d'ocupació d'aleshores i actual. Des d'allà, es va publicar el primer número. Poc temps després, Zitzània va decidir traslladar-se i implicar-se a l'Espai Obert, primer al local del Paral·lel i, posteriorment, al barri de Sants on, setmanalment, es continuen distribuint les convocatòries i cartells dels espais i centres autogestionats barcelonins.

L'ACCENT
Periòdic popular dels Països Catalans
subscripcions + publicitat = pppcc@laccent.cat

www.laccent.cat

Tens una idea de negoci?
Ara Coop t'ajuda a fer-la realitat amb forma cooperativa

sectors
serveis a les persones
autoocupació
consum ecològic
solucions per a l'habitatge

assessorament
constituïció
ajuts i subvencions
formació

info@aracoop.coop www.aracoop.coop
c/ Premià, 15, 1a planta - Bcn 93 338 61 62

disco
100

c/ Escorial 33 Barcelona
Telèfon 932 840 904
disco@disco100.com

Diagonal
El lobby transgènico en el Gobierno EP

LAS SUSCRIPCIONES HACEN POSIBLE ESTE PROYECTO

SUSCRÍBETE DESDE 25€

QUESONI
sonorització d'esdeveniments

667 338 594 - Toba
626 824 345 - Uri
info@quesoni.cat
www.quesoni.cat

, espai directa

1,500

1,350

1,200

1,050

900

750

600

450

300

150

0

1,305

I ARA...
POSA'NS A
1.500!

**I ARA...
POSA'NS A
1.500!**

www.setmanaridirecta.info

d

tenim criteri

- > Trucant al 935 270 982 o bé al 661 493 117,
- > Enviant un correu electrònic a subscripcio@setmanaridirecta.info o be a directa@setmanaridirecta.info
- > Per correu ordinari al C. Radas 27. 08004 Barcelona
- > O omplint el formulari que trobareu a la nostra web

Directament presenta'ns!

➤ Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a directa@setmanaridirecta.info

ATENCIÓN

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

Butlleta de subscripció

Nom..... Cognoms..... Edat.....

Adreça.....

Població..... Codi Postal.....

Correu electrònic..... Telèfon.....

Quota: Ordinària ☒ 75 euros | Semestral ☐ 40 euros | Solidària ☐ 150 euros | Altres ☐euros

Forma de pagament: Domiciliació ☐ (escriu a sota el número de compte corrent) / Ingrés ☐

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

**Amb la subscripció rebre cada setmana la publicació durant un any*

Si ☐ No ☐ Vull rebre informació d' qüestions relacionades amb la Directa

Com has conegut la Directa?

Ens comprometem a no facilitar les dades a tercers ni fer-les servir amb finalitats alienes a la Directa i a esborrar-les en cas de baixa

BARCELONA

Dijous 14 d'octubre

Assemblea general de Barcelona

19h Plaça d'Osca del barri de Sants
Assemblea per valorar la vaga del 29-S,
analitzar la situació actual i prendre
decisions per continuar la lluita.
Convoca: Assemblea de Barcelona
Més info: assembleadebarcelona.word-
press.com

Dijous 14 d'octubre

Xerrada-debat:**'La vaga de gasolineres de 1977'**

18h Projectió de vídeo. 18:30h xerrada a
càrrec de Rodrigo Márquez i Gabriel
Villanueva. A continuació, pìscolabis.
Local de la CGT, Via Laietana, 18, 9è.
Organitza: Federació Local CGT Barcelona

Dijous 14 d'octubre

**Presentació del llibre: 'Insurgència
libertària, las Juventudes Libertarias
en la lucha contra el franquismo'**

19:30h FELLA. C. Joaquín Costa, 34.
Hi intervindran Salvador Gurucharri,
Tomás Ibañez i Paco Madrid.
Organitza: Editorial Virus

Divendres 15 d'octubre

**Acte de presentació d'Unitat
contra el feixisme**

19h Espai Jove La Fontana
C. Gran de Gràcia, 10.
Més info: unitatcontraelfeixisme.org

Divendres 15 d'octubre

Nit Drag King

A partir de les 22h al CSO Can Vies
C. Jocs Florals, 40 (Sants).
22h Vídeos Drag. 22:30h Concurs Drag
King. 22:30h i fins a les 02:00h festa amb
DJ MariKarmen Free.

Dissabte 16 d'octubre

Mercat d'intercanvi a Ciutat Vella

A partir de les 11h a la plaça del Pou de la

Jornades sobre els mitjans
de comunicació alternatius

BARCELONA, del 19 al 30 d'octubre

Sota els lemes *No rebis informació, fes-la!* i
Stop als mitjans formatius de masses!,
l'Ateneu Enciclopèdic Popular organitza les
Jornades sobre els mitjans de comunicació alterna-
tius avui, que se celebraran entre els dies 19 i 30 d'octu-
bre a l'Espai Obert del barri de Sants (C. Violant d'Hongria, 71,
1r).

Les jornades comptaran amb l'exposició *La premsa llibertà-
ria de la clandestinitat 1939-1974*, que servirà de marc pels debats,
juntament amb la projecció d'entrevistes inèdites i documentals de
l'època de la transició.

El dimarts 19 d'octubre, a les set del vespre, es farà la presentació de
l'exposició i d'aquestes jornades que, principalment, s'articularan al
voltant de les taules rodones següents:

- Divendres 22 d'octubre, a les 19h: *Contrainformació per les antenes: les ràdios lliures*
- Dissabte 23 d'octubre, a les 18h: *Navegant a contracorrent: webs i premsa digital alternativa*
- Divendres 29 d'octubre, a les 19h: *Creant informació pròpia: la premsa alternativa*
- Dissabte 30 d'octubre, a les 18h: *Conclusions i final de les jornades*

Més informació: www.ateneuenciclopedicpopular.org

Figuera

Organitza: L'Hortet del Forat
Més info: lhortetdelforat.blogspot.com

Dissabte 16 octubre

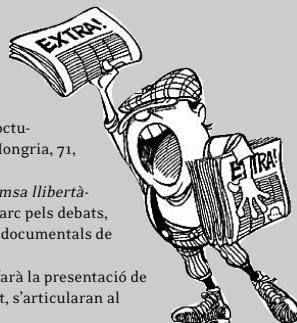
11è Correllengua del Guinardó

11:30h Diada de cultura popular i construc-
ció d'un trencaclosques gegant
12:30h Lectura del manifest del Correllengua
i presentació d'Horta-Guinardó Decideix
13h Concert acústic a càrrec de Jordi
Gomara i Txus Morales
17h Animació infantil i xanqueres. Berenar
popular. Arribada de la flama.
21h-01h Concert: Catarsi + Like a Gat +
Igitàia. Actuació dels Diables d'Horta i Fira
d'Artesania tot el dia.
Tots els actes se celebraran al parc del Nen
de la Rutlla (metro Guinardó i Maragall)
Organitza: Coordinadora d'Associacions
per la Llengua del Guinardó

Dissabte 16 d'octubre

Homenatge a Jordi Martínez de Foix

18h a la plaça del Comerç
de Sant Andreu de Palomar
Cantada d'albaes de Susanna d'Alcoi,
parlaments i actuació musical de Jordi
Montañez i David Caño.
Organitza: Endavant- OSAN

Diumenge 17 d'octubre

**Dia Internacional contra
l'Eradicació de la Pobresa**

12h Lectura de manifest i votació ciutada-
na de deu propostes per lluitar contra la
pobresa
Convoca: Confederació Catalana d'ONG

Diumenge 17 d'octubre

Mercat d'intercanvi a Sants

A partir de les 10:30h a la plaça de Sants
Organitza: Xarxa d'intercanvi de Sants
Més info: intercanvi.sants.org

Dimecres 20 d'octubre

Taula rodona:**'Una mirada crítica per
una ciutadania crítica'**

18h Col·legi de Periodistes de Catalunya.
C Rambla de Catalunya, 10.
Hi participen: Lluís Nadal, Joan Roura,
Xavier Brell i Francesc-Josep Deó
Organitza: aulamèdia

CERDANYOLA DEL VALLÈS

Dimecres 20 d'octubre

Debat: 'Què fem després de la vaga?'

19h Ateneu de Cerdanyola
C. Indústria, 38-40.

GIRONA

Divendres 15 d'octubre

Presentació del llibre 'D'Arenys de Munt al

cel, l'inici de les consultes independentistes'
19h Davant la llibreria Les Voltes
Pl. del Vi, 2.
Presentació a càrrec de Josep M. Ximenis
Organitza: CUP de Girona

Divendres 15 d'octubre

Presentació del documental 'La MAT,

2a dónde nos lleva este progreso?'
20h CSO Kan Kolmo. C. Carme, 41.

PALMA

Dissabte 16 d'octubre

Xerrada-debat: Camus llibertari

20h Ateneu Llibertari Estel Negre/CNT.
C. Palau Reial, 9, 2n.
Xerrada a càrrec d'Hélène Rufat Perelló. Acte
emmarcat dins les XII Jornades Llibertàries.

SABADELL

Dimarts 19 d'octubre

**Xerrada: 'Activitat de l'agricultura
intensiva i canvi climàtic'**

19:30h Casal Pere Quart. C. Rambla, 69.
Xerrada a càrrec de Marta Rivera
Organitzen: Grups de consum ecològic i
Coordinadora Un altre món és possible

SANT JUST DESVERN

Diumenge 17 d'octubre

Mercat d'intercanvi

De 10 a 15h al Casal de Joves. C. Indústria, 34.
Organitza: Amics del Ioga de Sant Just
Més info: www.firaintercanvi.blogspot.com.

TERRASSA

Dijous 14 d'octubre

Cloenda del projecte de creació Quelcom'10

20h Subhasta d'objectes íntims
al carrer del Teatre, 2.
23h Concert d'Estúpida Erikah i Barinbau.
Av. Jacquard, 1.
Organitza: Amics de les Arts i Catàmbia

VALÈNCIA

Dijous 14 d'octubre

Concentració contra la violència policial

19h Delegació del govern.
C. Colom, 60.
Convoca: Plataforma pels Drets Socials

> EL TEMPS

DIJOUS 14

La pertorba-
ció que ens
ha deixat
pluges
d'entre 100 i
300 litres per metre qua-
drat ens abandona i s'endi-
sa a la mediterrània.

DIVENDRES 15

Quedaran
alguns
núvols
residuals a la
línia costa-
nera. La humitat ambiental
farà créixer boires i boirines
a les valls interiors.

DISSABTE 16

Un front
fred provi-
nent del
nord porta-
rà noves
nuvolades a les comarques
del Pirineu. Ambient
asseïllat a la resta.

DIUMENGE 17

Els vents del
nord i nord-
est faran
aclarir el cel
i esvairan la
totalitat de les boires de les
comarques interiors i
prelitorals.

DILLUNS 18

Les tempera-
tures baixa-
ran conside-
rablement.
Petites
nevades a punts alts de les
comarques de la Cerdanya i
el Ripollès.

DIMARTS 19

Les primeres
glaçades de
consideració
arribaran a
les àrees de
muntanya. Haurem de treure
els jerseis dels armars.
Arriba la plena tardor.

> MANIFESTACIONS · CONVOCATÒRIES

Manifestació
contra la visita del
president del partit
ultradretà Plataforma
per Catalunya,
Josep Anglada, a Rubí

RUBÍ, Divendres 15 d'octubre

17:30h. Plaça del Casino

Convoquen: Coordinadora antifeixista de Rubí, Col·lectiu d'immigrants,
Col·lectiu okupa La Fàbri-K i altres entitats socials.

LA INDIRECTA

. L'ENTREVISTA

Dul Vallvé MUSICOTERAPEUTA

“La música ajuda les persones a viure”

Dul Vallvé treballa com a musicoterapeuta d'infants a Barcelona. Ho fa com a membre de l'associació Ressò, un projecte innovador a Catalunya –del qual és cofundadora i impulsora– que porta la música als hospitals com a element de cura.

Sergi Picazo
entrevista@setmanaridirecta.info

Què és la musicoteràpia?

El poder que té la música es coneix des de sempre, però, a còpia de treballar amb ella, s'ha anat descobrint que realment pot ajudar molt les persones a viure. La música ens provoca emocions i aquestes, a vegades, ens ajuden a canviar algunes de les coses que no ens van bé. Si una té molta por, una determinada música la pot tranquil·litzar; si un està molt estressat, la música el pot calmar. També en el cas de persones amb dificultats especials, la musicoteràpia pot ajudar a superar aquests obstacles: una persona que no dorm necessita una relaxació i la música pot acompanyar-la. O, si a una persona que ha de fer una rehabilitació física –que normalment farà en un lloc específic, on, per exemple, repetirà exercicis de moviment dels braços o les cames– li fas tocar una bateria, farà la mateixa rehabilitació sense adonar-se'n i obtindrà un plaer que l'ajudarà a tenir ganes de recuperar-se.

“Per treballar amb una persona, cal fer-ho amb el ritme musical que expressa la seva vida”

Com descobreixes la musicoteràpia i per què t'interessa i t'hi impliqueres?

Jo sóc mestra de formació i vaig treballar durant més de 25 anys com a educadora. Però, per circumstàncies personals, en un moment determinat, vaig començar a treballar en un centre de mares adolescents amb bebès de Caritas, on vaig estar deu anys més. Hi havia mares molt joves que encara no s'havien acabat de formar elles mateixes i ja havien d'educar la criatura, situacions socials molt difícils. Trobava que em faltaven moltes eines i molt llenguatge, ja que moltes mares no podien etiquetar els seus estats d'ànim i emocionals perquè els costava trobar les paraules adequades. Llavors, vaig conèixer la musicoteràpia: un altre

ALBERT GARCIA

llenguatge comprensible per tothom i una nova manera de treballar. Vaig fer el màster de musicoteràpia, però, a l'hora de fer les pràctiques, vaig anar a parar a un hospital. Em va agradar moltíssim i vaig pensar que havia de continuar allà perquè era gent que ho necessitava molt.

I vas crear Ressò...

Exacte, vam crear l'associació Ressò de musicoteràpia i vam començar a treballar a l'hospital de la Vall d'Hebron fent uns tallers, que encara no eren musicoteràpia perquè els metges no volien que els anomenéssim així. Després, també vam anar a Sant Joan de Déu, on ens van obrir les portes, ja que estaven duent a terme un pla estratègic per fer l'hospital més acollidor pels nens. I a partir d'aquí va sortir tot. Aquest any, hem començat a la planta infantil de Sant Pau i, l'any passat, a la de Can Ruti.

Com es passa d'escoltar música que et genera emocions per plaer a escoltar-la com a part d'un diagnòstic?

Nosaltres treballem especialment amb nens petits i, a ells, no pots posar-los a escoltar música, sinó que has de fer una música activa. Si tu dones eines al nen perquè pugui crear la seva música, això fa que expressi els seus sentiments i, a partir d'aquí, nosaltres –amb l'ajuda de la guitarra o del cant– l'ajudem a concretar els seus estats. Quan tu treballes amb un nen que té por, tocarà el timbal amb poc atreviment, o sense mirar-te a la cara, fent el mínim esforç. Nosaltres provoquem que aquesta por marxi i toqui amb seguretat, que la timidesa se'n vagi, que –si un està molt excitat– es relaxi... Això és el que provoca la música. Quan es comença a treballar amb una persona, es tracta de fer-ho amb el ritme

musical que expressa la seva vida. Si està trista i lenta, no li posaràs una música molt festiva perquè la depressió més.

Ho has de fer progressivament...

Comences amb una música suau, tranquil·la i lenta i, després, vas accelerant-la i li poses una música més festiva, a mesura que va canviant la seva actitud o el seu estat. Moltes vegades, aquest canvi és un efecte momentani, però almenys ha gaudit una estona d'un plaer important. Torra enrere, però això l'ajuda a anar pujant graons per anar-se'n. O a l'inrevés: amb un nen molt mogut, molt estressat, comences amb una música totalment descontrolada i, després, poc a poc, vas marcant pautes de ritme, de *tempo*, i vas frenant fins que la cosa es controla i acaba més relaxat.

Hi ha un mètode que serveixi sempre?

És fet a mida per cada nen. És com en una conversa: a un nen que té molta por, li aniràs parlant més tu que ell. Amb el llenguatge musical, passa el mateix. Tu aniràs improvisant, aniràs cantant perquè ell es deixi anar i es tranquil·litzi. És qüestió que tu li vagis facilitant el llenguatge que ell no pot treure. De fet, la música és un llenguatge que has de conèixer per poder utilitzar-lo com utilitzem les paraules.

En tractaments a llarg termini, s'observa una evolució estable?

Hi ha un canvi espectacular; per exemple, a la unitat de psiquiatria, on hi ha nens ingressats d'entre nou i divuit anys. Allà, hi treballem en grups de manera continuada perquè hi estan tancats durant dies. El primer dia que arriba un noi, potser es troba en plena crisi nerviosa i molt obsessiu; llavors, li dones un xilòfon

per improvisar i només toca dues notes, per complir... Però, a còpia de dies de treball musical, és capaç de centrar-se en el llenguatge, de desfogar-se tocant fort el dia que està nerviós, però fent una melodia concreta i rodona que li surt molt bé. També treballem, per exemple, amb els bebès prematurs. Els fem sessions de música i, recentment, hem presentat un estudi sobre els canvis que es produeixen en aquests nens, que no fan res, només escolten. La musicoteràpia els ajuda a normalitzar la freqüència cardíaca –que sempre tenen molt alterada perquè estan en una situació d'estrès dins la incubadora– i els ajuda a pujar la saturació d'oxigen.

Vau trobar reticències entre el col·lectiu mèdic i el personal sanitari a l'inici?

Quan vam començar, es mostraven una mica reticents. Però, de mica en mica, els metges van veure que no interferíem en la seva tasca, al contrari. Així doncs, la situació va començar a canviar quan van veure que els nens reaccionaven. I ara estan encantadíssims.

Sempre és una teràpia complementària o pot arribar a ser una teràpia única?

A nivell mèdic, no. Amb infants prematurs, o els de psiquiatria, o els que pateixen un càncer, no pot ser. Ara bé, com a aspecte anímic o de reforç, per exemple, amb nens hiperactius, pot ser-ho bastant. Una companya de l'associació, l'Àngels, treballa en una escola normal, reglada, amb alumnes de primària i secundària amb necessitats especials: problemes d'atenció, de parla, etc. La música és l'única teràpia que fan i els posa a to en temes puntuals.

. LA COLUMNA

Suant les samarretes

Enric Miravittlas Pous
opinio@setmanaridirecta.info

Empresa rere empresa, assemblea rere assemblea, es repeteix la mateixa imatge: camises i samarretes decorades amb una generosa llàntia axil·lar. Els sindicalistes catalans suen de valent en aquests dies de mercuri alt en el termòmetre antisindical. És freqüent veure'ls suant abundantment les dues samarretes que porten; la de sota i la de sobre. Deixen xopa la primera, la d'imperi, la que en temps de rescalfament del nodiàleg social es mulla primer per contacte cutani. Però també mullen la segona, la camisa emblemàtica de sempre, la de paper de fumar que mai no havien hagut de suar.

La primera samarreta la suen per explicar per què calia convocar una vaga. Una suor comprensible i habitual en situacions de conflicte social però que, de manera sorprenent en aquesta ocasió, no és causada per un reconeixement (tàcit o explícit) de la pertinença de les mesures contingudes a la reforma laboral. Els treballadors estan majoritàriament d'acord que “així, no” es genera ocupació ni creixement econòmic.

El que sí és veritat és que cap conquesta social pot considerar-se definitiva

L'enemic dels sindicalistes en aquesta convocatòria és una tríada de sentiments paralitzants: el determinisme fatalista (“la vaga no servirà de res perquè les decisions ja estan preses”), l'escepticisme (“no crec que faci vaga gaire gent”) i la por (“tal com estan les coses, jo no m'ho puc permetre”). Uns sentiments que, si prenem com a referència el precedent de la vaga general de 2002, no haurien de tenir gaire recorregut. Fa només vuit anys, deu milions de persones van deixar la por a casa per mobilitzar-se i aturar una reforma del mercat de treball també impulsada a cop de decret.

Més preocupant és la suor que presenten els representants sindicals en la seva camisa externa, la que els ha identificat sempre i que mai no havien hagut de suar. Alguns corrents d'opinió, degudament escampats en forma de *pólvora prejudicial*, es dediquen amb gran afany a qüestionar la seva legitimitat (quan no intenten socarrimar-la directament). Una situació incòmoda pels sindicalistes, que veuen reproduïts en alguns centres de treball arguments contra les organitzacions de treballadors que són impropis en una democràcia que es té per avançada.

No és veritat que els sindicats no representin ningú, que no serveixin de res ni que la societat els hagi girat l'esquena. El que sí és veritat, com bé demostra la reforma laboral impulsada pel govern, és que cap conquesta social pot considerar-se definitiva. Hauran de seguir suant els sindicats la segona samarreta? Els farem costat?

, 200 veus

MONTSE PALLARÉS

Ex Libris · Barcelona · Subscriptora número 1.004

La DIRECTA hauria de ser més objectiva. De vegades -molt poques- el to sembla una mica demagògic. Si el que es vol és arribar a un públic més ample, cal vigilar com s'expliquen les coses".

MARC ALMODÓVAR

Barcelona · Subscriptor número 582

Sóc subscriptor perquè crec important donar suport a un projecte seriós de contrainformació, rigorós i transversal. Era un projecte que els moviments socials feia temps que reclamaven. Però, a vegades, hi trobo alguns articles amb deixos pamfletaris que no m'acaben de fer el pes... Seguiu així, amb aquesta empena i força. Esperem arribar a fer 200 números més amb milers de subscriptors més. Per tant, espero que els indecisos facin un pensament de suport al projecte. Jo, com molts, tampoc no tinc feina, però prefereixo retallar per altres bandes i mantenir la subscripció".

FERRAN PUGÈS

El Prat (Baix Llobregat) · Subscriptor número 1.398

No m'agradaria veure mai a la DIRECTA cap notícia a favor dels partits convencionals o dels polítics".

MÒNICA SÁNCHEZ

Barcelona · Subscriptora número 391

Si vingués a una assemblea general, demanaria més periodisme d'investigació sobre afers del nostre entorn".

ANTÒNIA EXPÓSITO

Barcelona · Subscriptora número 992

Sóc veïna de la Barceloneta i hi ha setmanes que no llegeixo la publicació perquè em saturava de tanta negativitat. No puc funcionar amb la ràbia que em fan algunes notícies i n'aparcó la lectura per un altre moment. Així, demanaria una mica més d'incidència en allò que funciona, en les petites victòries, en les petites assemblees que fan esforços i una feina immensa als barris".

RUBÉN MÉNDEZ

Barcelona · Subscriptor número 617

Estaria bé incloure una secció d'esports al setmanari. Darrerament, només s'associen els esports a processos especulatiu, a contractes milionaris i a circ per les masses, però també és un passatemps amb gran poder de convocatòria i amb moltes virtuts en el seu vessant social".

ALBERT FERRÉ Barcelona · Activista ecologista · Subscriptor número 1.278

“Cal més divulgació sobre la lluita contra el canvi climàtic i per la sobirania alimentària”

Quina línia informativa creus que hauria de seguir la DIRECTA?

Era subscriptor d'*Illacrua* i ja coneixia la DIRECTA... m'interessa tota mena d'informació no oficial i no convencional. En aquest sentit, voldria que es mantingués aquesta línia informativa crítica amb el poder i d'investigació sobre el fets socials i culturals. No m'agradaria gens que es caigués en un periodisme pragmàtic i de certa justificació de les estructures polítiques i administratives.

En què creus que coixi més la DIRECTA, és a dir, informati-

vament parlant, que creus que es podria millorar?

Com a activista ecologista des de fa molt anys, penso que a la DIRECTA li manca més informació i divulgació de dos temes que avui són fonamentals: la lluita contra el canvi climàtic (crítica al model, falses alternatives i propostes) i la lluita per la sobirania alimentària (model agroindustrial, lluita antitransgènica, alternatives agroecològiques de producció i consum...).

Al marge de la DIRECTA, com t'informes?

També llegeixo altres mitjans: *Diagonal*, *Ecología Política* i altres materials relacionats amb altres temàtiques.

ANNA LITE

Barcelona · Subscriptora número 95

Normalment llegeixo la DIRECTA a casa o en algun viatge amb transport públic. Sempre procuro compartir reportatges o informacions amb persones que crec que hi poden estar interessades. Un dia, m'agradaria llegir que, per fi, hem aconseguit fer les coses d'una altra manera".

MARCO APARICIO

Barcelona · Subscriptor número 105

Em vaig subscriure a la DIRECTA per informar-me del que passa al meu voltant a través de veus més properes i per donar suport a un projecte col·lectiu que val la pena. Això sí, m'agradaria que hi hagués més notícies d'àmbit internacional. La notícia que voldria veure publicada? 'La fi del capitalisme ja és aquí'".

ANNA VILA

Mestra · Barcelona · Subscriptora número 724

Crec que, a vegades, hi ha informacions sobre moviments socials que no estan prou ben explicades. Si no els coneixes i no hi estàs ficada, aquestes informacions no s'acaben d'entendre".

SAÛL GIL

Barcelona · Subscriptor número 1630

Proposaria penjar a Internet la revista de la setmana anterior al mateix temps que la portada i els titulars de la DIRECTA de la mateixa setmana. Alhora, també ho penjaria a diverses webs de contrainformació: Indymedia, Kaos en la Red, La Haine... També miraria de convèncer tots els casals independentistes, casals okupats, ateneus, centres socials i altres espais perquè se subscriessin a la DIRECTA i la poguessin oferir als seus locals".

NATXO PÉREZ

Barcelona · Subscriptor número 589

He anat comprovant que la DIRECTA s'ha convertit en un punt de referència per estar al cas de diverses mogudes arreu del territori; estic bastant content de poder tenir una publicació seriosa i periòdica que pugui considerar propera ideològicament i que, a la vegada, no caigui en el pamfletisme pur i dur".

CARLA EXPÓSITO

Barcelona · Subscriptora número 94

Llegeixo la DIRECTA a casa, al centre social, a la universitat, al metro o al bar i la comparteixo amb qui em trobi en aquell moment; si a algú li interessa per alguna cosa concreta, li passo i ja està".

ARIADNA MONERRIS

Barcelona · Subscriptora número 592

Voldria veure publicada la notícia que s'abolixi la llei antiterrorista i que es fan assumir les responsabilitats policials, polítiques i judicials de les conseqüències derivades de la seva aplicació".

JORDÀ ESCOLÀ

Barcelona · Subscriptor número 668

La Directa arriba cada setmana al CSOA La Teixidora, del qual formo part. A l'assemblea general de la DIRECTA, demanaria que s'organitzés un sopar popular amb totes les subscriptores i col·lectius per celebrar el número 200".

FRANCESC MOLINAS

Barcelona · Jubilat · Subscriptor número 1.270

Sóc membre actiu de l'associació de veïns del meu barri. Era subscriptor d'*Illacrua* des de l'inici de la revista i ara ho sóc de la DIRECTA perquè crec que la resta de mitjans deixen de banda la informació sobre un altre món possible. No obstant això, a vegades, la DIRECTA em deixa un estat d'ànim adolorit. Crec que cal donar més espai a tots aquells col·lectius que fan petites coses dia a dia, encara que no siguin tan radicals".

, especial 200

ÀGATA CASAS Manresa • Cantant • Subscriptora número 98

“És important el fons, però també la forma”

Què busques a la DIRECTA que no trobes als mitjans convencionals?

Els mitjans oficials tendeixen a emprar formes i llenguatges pròxims a la novel·la rosa i al sensacionalisme per abordar notícies socials i polítiques que poden ser molt importants. També deixen de banda altres punts de vista, o sovint oculten part de la informació realment important. No voldria veure publicades en aquest setmanari notícies de problemàtiques socials tractades des d'aquesta perspectiva. És important el fons del que s'explica, però també la forma.

Per què et vas subscriure?

Per rebre informació alternativa o vista des d'uns altres punts

de vista. A partir de la DIRECTA, vaig descobrint projectes i col·lectius socials minoritaris que són interessants i que val la pena conèixer. D'altra manera, em seria molt difícil arribar-hi.

Si viquessis a una assemblea general de la DIRECTA, quines propostes faries?

Crec que el problema principal que ens trobem la gent que vivim fora de l'àrea metropolitana de Barcelona és que la revista arriba tard i, llavors, algunes informacions –i sobretot l'agenda– ja han caducat. Així mateix, també miraria de definir més clarament les seccions i fer alguns canvis de disseny, perquè de vegades és confús i queda tot molt atapeït.

ROGER TENDERO

Barcelona • Subscriptor número 705

Algun dia, m'agradaria llegir a la DIRECTA titulars com “Un 90% d'abstenció el 28-N anul·la les eleccions. És la mort de la socialdemocràcia?” o “Apareix la Grip-S, que només afecta i fa desaparèixer les persones riques. Les farmacèutiques diuen que elles no han estat”. I la que no m'agradaria veure mai: “Democràcia Nazionale guanya les eleccions”.

PERE HERRERO

El Vendrell (Baix Penedès) • Subscriptor número 99

Crec que, en gran mesura, la lluita social i de classe als països de l'anomenat Primer Món és una lluita mediàtica. Vaig creure important i necessari col·laborar amb una publicació que lluita contra la desinformació dels mitjans de comunicació convencionals”.

ESTEFANIA SAVAL

Callosa d'en Sarrià (la Marina Baixa) • Subscriptora número 403

M'agraden molt les notícies referents a l'anarquisme i a les formes de vida que s'hi relacionen. M'agradaria que hi hagués més representació del territori fora del Principat en si”.

ALBERT PRAT

Manresa (el Bages) • Subscriptor número 1.316

M'he subscrit per militància, ja que estar informada és una obligació moral i perquè trobo que la DIRECTA és un projecte seriós i amb complicitat”

TONI ALVÁREZ

Tarragona • Subscriptor número 726

La distribució més enllà de Barcelona hauria de ser més ràpida. A casa, la llegim una setmana després que surti al carrer. Però, suposo que això implica uns costos més elevats i, possiblement, inassumibles”.

MARTA ISERTE

L'Hospitalet de Llobregat • Subscriptora número 547

Voldria trobar més notícies de pobles petits dels Països Catalans, que hi hagués més representativitat territorial al conjunt de la informació que publiquem”.

JOAN M. ROSICH

Tarragona • Subscriptor número 1.050

Caldria millorar la cobertura de les activitats que es duen a terme arreu del territori per part de col·lectius, associacions i moviments socials. Per fer-ho bé, suposo que caldria més infraestructura i més col·laboració externa”.

SONIA MARTÍNEZ

Olba (Gudar-Javalambre, l'Aragó) • Subscriptora número 64

Vivim en una zona una mica aïllada i la connexió a Internet és molt cara. No llegim els periòdics habituals i la DIRECTA ens sembla una bona alternativa a la premsa escombrària”.

MARC SUANES

Tarragona • Subscriptor número 47

M'agradaria que hi hagués una informació més àmplia dels diferents territoris i, lògicament, del Camp de Tarragona. Potser estaria bé obrir una mica més la revista perquè hi participin més persones”.

FRANCESC EXPÓSITO

La Riba (l'Alt Camp) • Subscriptor número 398

No entenc perquè un mitjà que vol sortir d'allò establert i treballar amb objectius i maneres diferents reproduïx molt fidelment algunes de les característiques dels *mass media*: portades plenes d'imatges i grans titulars, notícies breus que no aprofundeixen...”.

SARA CÉSPEDES

Cardedeu (el Vallès Oriental) • Subscriptora número 821

Dençà que la DIRECTA i ILLACRUA es van unir en una única publicació, s'ha fet un pas qualitatiu molt gran i em costa pensar que milloraria... Tot i així, crec que es podria augmentar la secció *Roda el Món* per tenir més informació de les realitats i les lluites d'altres pobles d'arreu del planeta”.

MARINA FRANCH

Móra d'Ebre (la Ribera d'Ebre) • Subscriptor número 712

Trobo a faltar coses alegres i en positiu. Els problemes són seriosos i m'agradaria molt trobar-hi la solució, però crec que falta una mica més d'alegria”.

JOSEP MARIA LLAURADÓ Tarragona • Portaveu de Tarragona Decideix • Subscriptor número 1.022

“Els mitjans alternatius catalans, parlin l'idioma que parlin, s'haurien d'unir”

Què creus que hauria de millorar del setmanari, quines propostes faries si viquessis a l'assemblea general?

Perquè et vas subscriure a la DIRECTA?
Es tracta d'una publicació de qualitat, que practica un periodisme molt correcte i que dóna versions diferents del que passa arreu. Diuen que la revolució no serà retransmesa, però les notícies del que es va fent des dels moviments socials, mentre no arriba el dia, ja són un regal. M'agradaria molt veure la notícia que tots els mitjans alternatius dels Països Catalans, parlin l'idioma que parlin, s'han unit per donar la importància que mereix la comunicació.

Què creus que hauria de millorar del setmanari, quines propostes faries si viquessis a l'assemblea general?

La centralitat de les notícies hauria de canviar. Segur que passen coses arreu del territori i no només a Barcelona o, per extensió, la seva àrea metropolitana. Hi ha pols molt importants que, pel que sigui, no es tracten com caldria, com ara

València, Perpinyà o Ciutat de Mallorca. Entenc que es fa el que es pot, però crec que és una cosa que cal canviar. I pel que fa al que caldria afegir... A cada DIRECTA, busco algun article d'opinió, notícia o entrevista de temàtica gai i lèsbica i, de vegades, en trobo i de vegades no. Ja és molt el que hi ha, però n'hi podria haver més.

Complementes la informació de la DIRECTA amb la de mitjans locals?

A Tarragona, tenim un problema, que és que –darrerament– les elits s'han dedicat a editar publicacions de tot tipus que, clarissimament, són un òrgan més de propaganda dels partits respectius. Davant d'això, l'independentisme no pot fer res més que conscienciar-se que cal una xarxa alternativa de mitjans locals arreu del Camp de Tarragona per fer sentir altres versions del que passa al nostre voltant.

, 200 veus

VICENT GALBIS

Alcoi (l'Alcoià) · Subscriptor número 1.158

“Estava subscrit a ILLACRUA i, quan es va fusionar amb la DIRECTA, vaig decidir continuar subscrit després de veure el resultat de les primeres setmanes. Em va agradar força! Ara bé, cal arribar més al territori i tenir més en compte les coses que succeeixen al País Valencià. També hi manca -tot i que ja hi ha coses- més cultura, és a dir, informacions de llibres i música, sobretot, però també de cinema i teatre”.

UNAI MAYO

Barcelona · Subscriptor número 114

“Us hauríeu de currar més la distribució! El setmanari arriba tardíssim i em cabreja especialment perdre'm els actes que assenyalen a l'agenda. Recordo un dimarts que em va arribar la revista i vaig veure una xerrada d'en Josep Fontana que era el divendres anterior. La DIRECTA em serveix per veure la quantitat d'actes bons als quals no he pogut assistir!”.

XAVIER GARCIA

Barcelona · Subscriptor número 511

“Estaria molt bé llegir a la DIRECTA que s'ha establert un mecanisme eficaç per lluitar contra l'especulació amb l'habitatge, que es perseguirà els que especulin amb aquest bé i dret bàsic i que es fixarà un preu raonable i assequible per tothom. També estaria bé que es reconegué el fet de l'okupació com quelcom legítim: com a mínim, que es deixi lluitar la gent que ho fa...”.

JOSEP GARGANTÉ

Conductor d'autobús · Barcelona · Subscriptor número 1.014

“S'hauria de millorar la distribució perquè, a vegades, és difícil trobar la revista. Així mateix, també caldria fer una campanya forta per donar a conèixer el projecte entre milers i milers de persones que no saben que existeix, però a les quals segur que els encantaria llegir-la”.

ADRIÀ CRESPO

Barcelona · Subscriptor número 1.645

“A vegades, trobo a faltar un punt més de profunditat en alguns articles, tot i que entenc que, amb les rutines productives d'una publicació com aquesta, no sempre és fàcil fer-ho. No vull imparcialitat ni que jugueu a la ficció de ser *objectius*, però potser sí un cert to distanciat a l'hora de tractar temes complexos”.

PATRÍCIA GOMÀ

Palma (Mallorca) · Subscriptora número 444

“En referència al contingut, hi afegiria més entrevistes i no posaria tantes notícies referents als okupes, ja que em carreguen molt. Tanmateix, entenc que s'hi faci referència sovint, ja que és un col·lectiu que no compta amb presència als altres mitjans”.

VEÏNES DE CAN ARPIA

Barcelona · Subscriptores número 747

“Els mitjans de comunicació propis són importantíssims per poder comunicar des dels moviments socials allò que fem i el que volem dir. Tenir-los al nostre abast ens dona eines i ens ajuda a crear xarxes. Si haguéssim de canviar alguna cosa, demanàriem que tornés *El Rebot* ja!”.

MIREIA UTZET

Barcelona · Membre d'El Lokal · Subscriptora número 932

“Caldria ampliar la informació d'àmbit internacional”

Quina és la notícia que voldries veure publicada o no voldries veure publicada mai a la DIRECTA?

M'agradaria veure publicat que han tapat la boca al Sarkozy d'una vegada. No m'agradaria veure moltes de les coses que ja veig, com que el Zapatero fa petons al Sarkozy per les bestieses que fa.

Per quina raó et vas subscriure a la DIRECTA?

Sóc membre de la cooperativa El Lokal del Raval. La vaig conèixer allà i em va agradar molt el punt de vista; així doncs, vaig decidir subscriure-m'hi.

Si vinguessis a una assemblea general, què proposaries de canviar, millorar o afegir?

Només fa dos mesos que estic subscrita i encara no sóc experta en la DIRECTA. M'agrada bastant; tot i així, ampliaria la informació sobre temàtiques referents a l'exterior, per exemple sobre l'Amèrica Llatina i l'Àfrica.

Al marge de la DIRECTA, com t'informes?

Amb el diari *Público*, algun cop *La Vanguardia* i els fòrums alternatius d'Internet.

Quin recorregut fa la DIRECTA que reps a la bústia?

La llegeixo a casa. Normalment, sola o amb la parella. Algun cop, la miren els convidats o amics que passen per casa.

LAIA SÀNCHEZ AMAT

Barcelona · Subscriptora número 75

“Les persones que s'encarreguen de la correcció de textos haurien de tenir més temps per fer millor la feina. A vegades hi ha errades que segur que no són per falta de coneixement, sinó producte de les presses. La DIRECTA es mereix un acabat més seriós”.

ENRIC ZAMORA

Barcelona · Subscriptor número 894

“Em vaig subscriure per tenir visions diferents de les notícies que apareixen als mitjans. De vegades, la deixo a la feina perquè els companys també puguin accedir a d'altres punts de vista”.

ASSUMPCIÓ NAVARRO

Cocentaina (el Comtat) · Subscriptora número 1.150

“Després de passar per les meves mans, la DIRECTA passa a mans d'en Ximo, la meua parella. Ell sovint la deixa a alguns amics i, després, la duem a la Biblioteca de Cocentaina. Sap greu que no es comparteixi pels continguts i idees que difon”.

AITZIBER ROLDAN

Barcelona · Subscriptor número 452

“La DIRECTA hauria d'incloure d'alguna manera informació d'interès per als infants. S'hauria d'afegir alegria sense restar serietat. Ells són la nostra pedrera!”.

PERE ORTEGA

Centre per la Pau JM Delàs · Barcelona · Subscriptor 1.265

“No m'agraden les notícies que enalteixen o justifiquen la violència, encara que aquesta sigui emprada pels moviments socials”.

JUAN TURU

Il·lustrador · Artés · Subscriptor número 189

“M'agradaria llegir algun dia que la gent ha tret els diners del banc i els ha cremat”

Quina és la notícia que voldries veure publicada a la DIRECTA?

Que la participació a les properes eleccions només arribi al 3% de la població; que la gent ha llançat la televisió pel balcó, ha baixat al carrer amb sabatilles, ha tret els diners del banc i els ha cremat. Que ens hem organitzat per enderrocar les fronteres i presons i hem començat una nova manera de relacionar-nos, més humana i pròxima.

Per què et vas subscriure al setmanari?

Per informar-me des d'un altre punt de vista i donar suport o contribuir a un projecte necessari que s'està creant entre totes.

Què creus que hauria de canviar a la DIRECTA?

Ampliar *El cigaló* per conèixer més la persona entrevistada. No em va convèncer el canvi gràfic, ja que es va buscar massa la semblança a un diari convencional en comptes de crear un estil propi. Ah! I millorar la distribució, que arriba massa tard.

Al marge de la DIRECTA, com t'informes?

Amb el que m'explica la veïna, amb mitjans alternatius com *El Pèssol Negre* o Indymedia i, per ràdio, Catalunya Informació.

, 200 veus

IRENE REQUESSENS

Manresa · Membre de l'Ateneu la Sèquia · Subscriptora 1.018

“Des de l'Ateneu Popular la Sèquia, pensem que seria interessant que la distribució fos més àmplia i que és pogués trobar a més establiments o quioscos”.

RICARD VILAREGUT

Badalona · Subscriptor número 74

“Em vaig subscriure a la DIRECTA perquè, més enllà d'estar d'acord amb tot el que hi puc llegir, trobo absolutament necessària la visió de la societat que m'ofereix el setmanari. De fet, penso que sovint seria necessari publicar textos que s'escapessin dels paràmetres ideològics de la mateixa revista, per provocar debat i afinar millor en les pròpies conviccions”.

BERNAT BOSSACOMA

Celrà (el Gironès) · Subscriptor número 182

“Voldria que la DIRECTA sempre fos un projecte assembleari. I pel que fa al contingut, també m'agradaria que hi hagués més informació d'àmbit internacional”.

GUILLEM COLOM

Palma · Subscriptor número 723

“Penso que és una bona inversió, ja que la informació i reflexió que hi trobo no surt publicada a altres mitjans en paper. Seria molt important la professionalització del projecte”.

ALBERT RICART SANJUAN

Educador social · L'Hospitalet de Llobregat · Subscriptor 987

“Caldria aprofundir més en els temes que ho demanen, diversificar el radi d'acció del setmanari i fer un seguiment més acurat de les notícies de llarg recorregut”.

ANNA CARRERAS

Barcelona · Subscriptora número 754

“M'encantaria llegir la notícia sobre una abstenció brutal a les properes eleccions i el caos posterior, com a Assaig sobre la lucidesa de Saramago”.

EDUARD SAURA

Barcelona · Subscriptor número 554

“Em sembla que no en sou gaire partidaris, però jo advocaria per posar més informació a la web i potenciar la part digital del setmanari”.

JOSEP RIBERA

Sallent (el Bages) · Subscriptor número 849

“Els subscriptors i subscriptores hauríem de poder rebre-la en format PDF si volem, així la tindríem a l'hora. A Sallent, la DIRECTA arriba sempre molt tard”.

JAUME EXPÓSITO

Sabadell (el Vallès Occidental) · Subscriptor número 622

“No voldria veure publicada a la DIRECTA la creació d'un Estat català que cau en els mateixos vicis que tots els altres estats”.

DIEGO CORREDOR

Membre del Casal Sageta de Foc · Tarragona · Subscriptor 479

“M'agradaria trobar un espai fix de divulgació, promoció i debat al voltant del programari lliure; per exemple, a l'apartat d'Expressions. D'aquesta manera, la revista donaria eines accessibles de participació i desenvolupament a la gent i promouria la seva filosofia inherent”.

ALBA DALMAU

Cardedeu (el Vallès Oriental) · Subscriptora número 810

“Voldria llegir més informació sobre cultura fora del circuit comercial”

Quines són les informacions que trobes a faltar a la DIRECTA?

Voldria veure publicades més notícies sobre esdeveniments culturals que estiguin fora del cercle comercial. Cal donar suport a la gent jove que lluita i treballa per fer coses noves en l'àmbit cultural i català: per això, estaria bé incloure més literatura, teatre, música i cinema.

Per què et vas subscriure?

Perquè un company de la universitat era redactor del setmanari i em va convèncer.

Què creus que hauria de millorar del setmanari?

Potser milloraria el disseny gràfic de la DIRECTA, que em sembla una mica agressiu i antiquat.

Quin recorregut fa la teva DIRECTA?

M'arriba a casa i la llegim jo i els meus pares. Al Casal Popular de Cardedeu, sempre hi és. A més, la meua mare –que és professora– porta la DIRECTA que ens arriba a casa a l'escola perquè els altres professors la puguin llegir. I és tot un èxit!

DAVID MESSEGUER

Zelador · Tarragona · Subscriptor número 919

“Volia informar-me amb un mitjà que no fos igual que tots els altres. Així tinc alternatives a *La Vanguardia*... Proposaria que es parlés una mica més de l'Estat espanyol”.

ROGER BAS

La Granada (el Penedès) · Subscriptor número 44

“Per incidir en el nostre entorn, necessitem eines de comunicació independents que trenquin amb el mur de desinformació de les grans corporacions dels *media* i, ara mateix, la DIRECTA és el pas més avançat que hem fet en aquest sentit. Segurament es poden millorar moltes coses en l'aspecte informatiu, però potser també seria important millorar la tramesa als subscriptors, ja que, en el meu cas, sempre arriba amb més d'una setmana de retard. També s'haurien d'ampliar els punts on pode llegir-la”.

ISMAEL MOLL

Es Migjorn Gran (Menorca) · Subscriptor número 823

“Trob a faltar informacions de la resta del territori. Hi afegiria més notícies de cultura popular i també –com que sóc arqueòleg– d'arqueologia, ja que hi ha moltes notícies d'aquest àmbit i mai no n'apareix cap”.

XAVIER OLIVERAS

Navarres (el Bages) · Subscriptor número 1.483

“Proposaria de millorar l'àmbit territorial de les informacions. Hi ha un pes molt gran de les notícies relacionades amb la regió metropolitana de Barcelona, mentre que la presència d'informacions de la resta de Catalunya és més baixa”.

BERNAT SORINAS

Bar Cal Manel · Manresa (el Bages) · Subscriptor número 1.106

“Volem donar a la clientela del bar Cal Manel una alternativa als mentiders de tota la vida i, a la vegada, veure l'impacte que podia tenir al local la presència d'un diari diferent”.

ÀLEX PLANAS

Corbera de Llobregat (Baix Llobregat) · Subscriptor número 1.378

“Caldria millorar la redacció i l'estil d'alguns articles. I no sé com, però també caldria millorar-ne la difusió”.

PATRIC DE SAN PEDRO

Malà de Montcal (la Garrotxa) · Subscriptor número 128

“Sempre critiquem que els mitjans convencionals manipulen la informació, però crec que des de la DIRECTA també s'ha d'anar amb cura amb com expliquem les coses. De vegades, alguns temes tenen tractaments esbiaixats. Crec que l'evolució del setmanari durant aquests cinc anys ha estat molt positiva i que els *Quaderns d'Illacrua* han ajudat a donar-li profunditat”.

CARLOS TORRES

Sabadell (el Vallès Occidental) · Subscriptor número 611

“La notícia que mai voldria llegir a la DIRECTA és que se'n publica l'últim número perquè crec que és un projecte assembleari de l'esquerra antipostalista catalana que ha omplert un gran buit informatiu i molts esperem que, en un futur, pugui fer el salt a la informació diària amb la mateixa seriositat que ho fa amb la publicació setmanal”.

KEVIN FISHER

La Floresta (el Vallès Occidental) · Subscriptor número 654

“La meva subscripció a la DIRECTA va ser un regal. En valoro que informa de tot el territori català. En canvi, proposaria donar més importància a les notícies internacionals i reduir l'èmfasi en les notícies especialment dolentes com ara actuacions repressives i abusos policials, que la tenyeixen de negativisme”.

ANIOL PROS

Sant Cugat del Vallès (el Vallès Occidental) · Subscriptor 923

“Si assistís a una assemblea general demanaria un esforç per aconseguir la fusió dels diferents mitjans informatius alternatius que tenim als Països Catalans en una sola capçalera prou potent per contrarestar la manipulació mediàtica a la qual ens veiem sotmeses cada dia. En aquest sentit, valoro especialment la fusió entre *Illacrua* i la DIRECTA”.

CLARA I RUBEN

Cooperants amb Nicaragua · Badalona · Subscriptors número 355

“N'erem lectors freqüents a diferents espais de Barcelona, i al nostre barri de Badalona no teníem aquesta opció. La DIRECTA ens fa contentes cada vegada que arriba, sovint podem llegir-hi el que els altres eviten dir... És una DIRECTA compartida al 100% entre les dues”

XAVIER COLS

Vilafranca del Penedès · Subscriptor número 52

“Pel que fa a continguts, la trobo correcta. Pel que fa al disseny, potser augmentar una mica la lletra, partir més les columnes i donar més importància a la fotografia. També proposaria una secció dedicada als petits viatges, a conèixer el nostre país, no amb la concepció del turista, sinó des de la filosofia del viatger”.

FREDI CONTRERAS

Vilanova i la Geltrú (el Garraf) · Subscriptor número 45

“Les notícies estan massa centrades en Barcelona i l'àrea metropolitana, però suposo que per una revista com la DIRECTA és difícil tenir molts col·laboradors pel territori. També crec que hi ha massa autoconsum, falten notícies *convencionals* des d'un punt de vista d'esquerres”.

JOSÉ MANUEL QUIRÓS

L'Hospitalet de Llobregat (Baix Llobregat) · Subscriptor 211

“Com a *aspirant a melòman*, trobo a faltar que la secció cultural sigui més extensa i dediqui més espai a la música. Suposo que el format és limitat perquè potser restaria notorietat a notícies més *lleugeres*”.

SABINO ORMAZÁBAL Excap d'opinió d'Egln.

Sabino Ormazábal respon pel seu fill, el pres polític basc Markel Ormazábal, subscriptor de la DIRECTA número 1.072, amb les intervencions intervengudes. Està condemnat a set anys de presó arran del sumari Jarrai-Haika-Segí.

“A la presó, la ‘Directa’ no sempre arriba”

Quina és la notícia que voldries veure publicada a la DIRECTA?

M'agradarien esdeveniments que encara han de succeir: un maig del 68 a la catalana, una revolució dels clavells a l'Estat, o un *Terra i Llibertat* real i esperançador que faci justícia. M'encantaria llegir que Raimon ha tornat a cantar “Al Vent” a Las Ventas de Madrid, però que, aquest cop, ha sortit a col·lir entre crits de *Visca Catalunya!* I és clar, m'encantaria trobar-me una Marxa de la Sal Euskal Herria-Països Catalans.

Per què et vas subscriure al setmanari?

El subscriptor és el meu fill, pres a Ocaña (Toledo), a 550 quilòmetres de casa seva. Tot i que no sempre li arribi, quan s'escola, ho agraeix amb fruïció.

Si vinguessis a una assemblea general què proposaries de canviar, millorar o afegir?

De totes totes, proposaria un espai de bon humor. L'humor ben fet és corrosiu i, alhora, pot esdevenir tot un editorial: gràfic, pedagògic, il·lustratiu, directe. Per cert... per quan una DIRECTA basca?

ASSUMPTA ORDEIG

Vic (Osona) · Subscriptora número 73

“Valoro moltíssim la descentralització territorial i l'enxarxament entre comarques. La gent que no som de Barcelona ho agraïm i és molt interessant poder llegir què passa a Mataró, Tortosa o Ripoll. Després, proposaria que s'intentés arribar a un sector més ampli -a aquella massa crítica que cada dia creix- i que bandegés el risc de ser una publicació d'autoconsum i autocomplent”.

ANNA SERRA

Cardona (el Bages) · Subscriptora número 385

“Arriba la DIRECTA al Pallars Sobirà? O a l'Alt Urgell? I a la Vall d'Aran? La gent de per allà segur que també té històries per difondre, per ensenyar i compartir”.

FAMÍLIA PUIGGRÓS-ARKARAZO

Urkola (Euskal Herria) · Subscriptores número 720

“Entre l'exili, la distància i l'enyor, un estimadíssim amic ens la va regalar i ja no ens n'hem pogut desenganxar. S'hi podria afegir un espai on es parli del que ens dóna la terra en aquests moments i lligar-ho amb una bona recepta i, tot plegat, promovent la venda directa, els mercats socials, el suport a la pagesia, la defensa del territori...”

CARME SOLÉ

Gavà (Baix Llobregat) · Subscriptora número 82

“A part de la DIRECTA, també m'informo a través de qualsevol mitjà. M'agrada rebre informació des de tots els punts de vista”.

GABRIEL LIESA

Santa Eulàlia de Ronçana · Subscriptor número 985

“M'agradaria llegir un titular a la DIRECTA que digués que s'ho han repensat i tiren enrere l'actual reforma laboral”.

ANNA MURILLO

Estudiant i fotògrafa · Vilassar de Mar · Subscriptora 1.101

“M'agradaria veure una portada de la DIRECTA amb un titular on s'anuncies que s'ha aconseguit tancar el Zoològic de Barcelona i hi aparegués una foto dels vehicles emportant-se els animals cap al seu territori natal”.

ANTONI MARTÍ PONS

Barcelona (Barcelonès) · Subscriptor número 1.646

“Tot i que no sempre comparteixo el que s'hi explica, quan llegeixo la DIRECTA, sento com si se m'hagués despertat l'esperit crític”.

, 200 veus

CLARA CARBONELL

Girona • Estudiant • Subscriptora número 788

“M’encantaria veure com la DIRECTA es converteix en un diari, així cada dia podria esmorzar un cafè amb llet mentre la llegeixo”.

JACOBO FRANCO

Picassent (l’Horta) • Subscriptor número 1.130

“Pel que fa a les notícies, pense que la publicació és prou nodrida en temes diferents dins l’àmbit social i alternatiu. Ací, a València, tenim la lluita del Cabanyal, tal volta m’agradaria un poc més d’atenció. Solc compartir-la amb els companys d’un petit centre social d’Alcàsser, El Montó”.

VALERI ESTEBAN

Benimaclet (l’Horta) • Subscriptor número 1.065

“Em vaig subscriure perquè pensava que era l’únic periòdic independentista en català que parlava de la nació catalana, però ara he descobert que no és així: parla solament de les quatre províncies administratives de la comunitat autònoma de Catalunya. S’haurien de superar complexos i integrar la idea de nació catalana en la línia editorial i els reportatges”.

CARLES MAYOR

Mestre de música • Barcelona • Subscriptor número 928

“Vull felicitar-vos per la inclusió dels *Quaderns d’Illacrua*, s’agraeixen els reportatges en profunditat. Només trobo a faltar un punt d’humor al setmanari, una manera sana d’anàlisi”.

OLGA NUEVO

Sabadell (el Vallès Occidental) • Subscriptora número 450

“Valoro, sobretot, la proximitat de les notícies”.

XIMO GUILLEM

Godella (l’Horta) • Subscriptor número 168

“M’agradaria que publicuéssiu més notícies de ciència i tecnologia, com ara una anàlisi crítica del tema del darwinisme social i l’impacte que té sobre les universitats actuals. De cara al futur, demanaria més presència del País Valencià a les pàgines de la DIRECTA, per bé que entenc que costa arribar a tot arreu”.

MARCEL-LÍ GARCIA

Vila Joiosa (la Marina Baixa) • Subscriptor número 1.451

“M’agrada la DIRECTA després de la fusió. M’agrada com es plantegen les notícies del setmanari i que conserveu els articles de fons que abans hi havia a l’*Illacrua* mensual”.

RAFAEL BARBÉ

Sabadell (el Vallès Occidental) • Subscriptor número 266

“Crec que, per la ideologia que representa la DIRECTA, la revista hauria de dedicar més espai a l’economia social”.

TXÉ GASCH

Barcelona • Col·lectiu Ronda • Subscriptor número 423

“Em vaig subscriure perquè el setmanari fixa el seu focus en una part d’informació de la qual m’agrada estar al dia i, a més, ho fa separant el gra de la palla. I perquè crec que ho mereixeu, és una passada que existeixi la DIRECTA en les condicions en què la feu”.

DIANA PUJOL

Barcelona • Subscriptora número 337

“No voldria rebre mai la notícia que la DIRECTA ha de plegar, sobretot si fos per alguna causa injusta”.

MARIA FULLANA

València • Escriptora i traductora • Subscriptora número 1.276

“El País Valencià hi és poc representat”

Quina és la notícia que més t’agradaria llegir a la DIRECTA?

A hores d’ara, la que anunciés la independència dels Països Catalans.

Per què et vas subscriure?

Perquè estava subscripta a *ILLACRUA* i, quan us va fusionar, vaig fer el pas. M’agrada molt, sobretot els vostres articles de fons i la línia que seguïu.

Si vinguéssis a una assemblea general, què proposaries de canviar, millorar o afegir?

Potser convindria que la revista tingués més visió de Països Catalans: el País Valencià no hi és gaire representat.

Al marge de la DIRECTA, com acostumes a informar-te?

Amb Catalunya Informació, TV3 i, de vegades, *Levante*.

Amb qui i quan llegeixes la DIRECTA?

A estones lliures, a casa, de viatge... Després, la deixo als bancs del carrer.

SALAH JAMAL

Barcelona • Metge i escriptor • Subscriptor número 1.040

“No voldria veure al setmanari -ni a cap altre mitjà- l’anunci del començament de qualsevol guerra, explosions nuclears, catàstrofes naturals...”.

ISAAC JOVER

Aiguaviva (el Gironès) • Subscriptor número 1.089

“Llegeixo la DIRECTA perquè és transparent i no parafernàlia ni informació barata. Crec que és una bona eina per poder ser més crítics amb el sistema que ens envolta”.

BLAI MARTÍ

Barcelona • Subscriptor número 641

“No m’agradaria llegir a la DIRECTA que el Barça ha guanyat la Lliga”.

BASI CALLE

Barcelona • Subscriptora número 1.201

“Considero un encert que la DIRECTA hagi decidit escriure en femení genèric”.

MEMBRES DEL CSO LA OTRA CARBONERÍA

Barcelona • Subscriptores número 538

“La DIRECTA ens serveix com una altra font d’informació. Procurem no perdre el criteri propi i continuar formant-lo i alimentant-lo, vingui d’on vingui la informació”.

OSCAR SIMÓN

Barcelona • Mestre • Subscriptor número 235

“Estaria bé fer alguna secció en àrab, urdú o xinès quan hi hagués una notícia important com el tema de les inundacions pakistaneses. Si algun pakistanès pogués escriure, segur que ajudaria a fer arribar els moviments socials als immigrants”.

, 200 veus

ARNAU MIRÓ

Barcelona · Membre de la CUP · Subscriptor número 196

“Hauria de ser encara més alternatiu”

Què t'agrada i què no t'agrada de la selecció temàtica del setmanari?

Estic una mica cansat que les portades de la revista donin molta importància als casos de repressió. Un exemple és la portada de l'Onze de Setembre, que en lloc de destacar les mobilitzacions populars, dona la imatge i el titular més gran a l'acte de Rescat. La DIRECTA és un mitjà alternatiu, però encara hauria de ser-ho més i hauria de fer d'altaveu de propostes noves, experiències de col·lectius, mirades endavant. També hi ha d'haver una part de denúncia i suport a la gent que pateix la repressió, però no crec que hagi de ser la cosa a la qual sempre s'hagi de donar més importància. També crec que aquesta visió ajudaria a guanyar nova gent pels moviments socials i a augmentar la difusió del setmanari.

Per què et vas subscriure?

Per recomanació d'una persona propera i perquè conec diferent gent que treballa al projecte i a la qual tinc molt de respecte i confiança. Voldria donar molts ànims a totes les que feu la publicació. Tot i les dificultats que comporta un projecte així, segur que hi haurà DIRECTA per molts anys i amb millor qualitat encara.

Si haguessis d'assenyalar un punt per millorar, quin seria?

Donaria més importància a la pàgina web i el treball en xarxa.

ESTER RAMS DE PABLO

L'Hospitalet de Llobregat (Baix Llobregat) · Subscriptora 72

“Voldria veure publicada la notícia que l'Hotel Vela té aluminosi i és a punt de caure. Crec que això seria una notícia molt impactant per la portada de la DIRECTA. Em vaig subscriure per donar suport a un projecte que em sembla necessari i interessant. Penso que s'hauria de penjar la DIRECTA sencera a la web. A casa, lleigeixo el setmanari al llit, abans de dormir”.

BLANCA RIVAS

Lleida · Subscriptora número 148

“Algun dia, espero veure notícies que parlin de revolta i de canvis. Em vaig subscriure des del principi perquè em semblava interessant donar suport a un projecte d'aquest tipus i m'hi he quedat perquè m'agrada. Proposaria que s'intentés tenir més en compte el territori i no centrar la informació tant a Barcelona. La DIRECTA la rebem a casa, per tant, la compartim i, normalment, la deixem al lavabo, per la qual cosa no cal que us expliqui quan la llegim”.

MARIA SANTIAGO

Barcelona · Subscriptora número 340

“Sóc insubmissa a la premsa escrita: només lleigeixo la DIRECTA, que és l'única manera de tenir notícies en la línia del que jo penso. Crec que un factor a millorar seria la puntualitat dels enviaments, tot i que suposo que és culpa de correus. També crec que s'hauria de fomentar més la participació de les subscriptores, que es noti que és un projecte col·lectiu”.

ALBERT MARTÍN

Barcelona · Subscriptor número 868

“Faria créixer els *Quaderns d'Illacrua*, amb més opinions, més temes i més debat i reflexió, sense abandonar el perfil informatiu i de periodisme d'investigació de la publicació. També buscaria fer més feina de talp per intentar treure a la llum tota la merda possible”.

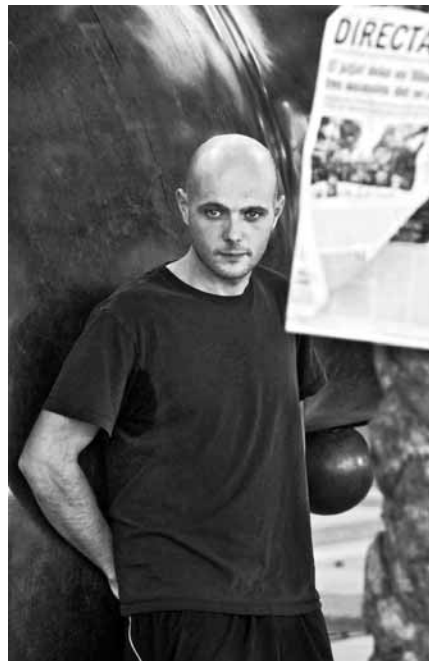
RAIMUNDO VIEJO

Barcelona · Subscriptor número 639

“Articularia espais deliberatius al voltant de la publicació, espais de debat social que no només fessin del periòdic un mitjà, sinó també una àgora. La DIRECTA no hauria d'instal·lar-se en la comoditat d'opcions neoludites i hauria d'encarar sense por les contradiccions inevitables d'una situació defensiva com l'actual creant una web i participant més activament a les xarxes socials”.

MIQUEL ESTEBAN

Barcelona · Dibuixant · Subscriptor número 1.024

“Lleigeixo la DIRECTA sol, a casa meva, el dia que la rebo. Després, a vegades, la regalo a algú o la deixo a la feina. Ma mare també la lleigeix i sovint comentem la jugada. De fet, s'hi ha enganxat i també n'és subscriptora”.

ERMENGOL GASSIOT

Terrassa (el Vallès Occidental) · Subscriptor número 288

“Sóc subscriptor des del principi i el que he pogut comprovar en aquests 200 números és que la DIRECTA s'ha fet gran, tant a nivell de continguts com de disseny. Ideològicament, s'ha anat obrint, cosa que en alguns moments pot crear contradiccions: per exemple, sembla que algun cop les entrevistes de la contraportada vinguin motivades per la notorietat pública del personatge més que pel seu interès. A nivell territorial, el setmanari està massa centrat en Barcelona i la seva àrea metropolitana i potser caldria que tingués més present una visió de Països Catalans”.

LLUÍS LÓPEZ

Barcelona · Subscriptor número 24

“Lleigeixo tota mena de publicacions per tenir com més punts de vista millor. Així mateix, la DIRECTA és una bona forma d'estar al dia de les activitats dels moviments socials. A més, lleigeixo molta premsa econòmica, fins i tot la que té els punts de vista més ultraliberals, com *Actualidad Económica*. La DIRECTA, me la lleigeixo de dalt a baix i sempre miro de compartir-la amb algú, m'agrada que la informació corri”.

CRISTINA PONS

Barcelona · Subscriptora número 1.462

“Per què em vaig subscriure? Doncs, per llegir-la! I per la comoditat de rebre-la a casa: després, sempre la portem a la feina per competir amb els gratuïts i la premsa esportiva. Algun dia, m'encantaria veure una notícia que informés de les sancions laborals i socials contra Telefónica: veure'ls a la banqueta dels acusats, perquè no hi ha manera. Canvis? Abans, hauria proposat de canviar el cos de la lletra, però ja m'he comprat unes ulleres...”.

MARIA FERNÀNDEZ

Ripoll (el Ripollès) · Subscriptora número 645

“Més que mai, a mi m'agradaria llegir que els bancs s'auto-dissolien, paguen la crisi i tot el seu patrimoni se socialitza. D'altra banda, em vaig subscriure perquè era l'única manera d'aconseguir-la al Ripollès, un cop el punt de distribució va deixar de funcionar. Sovint, imprimeixo articles i els comparteixo amb les companyes de feina, a l'escola. Mentrestant, em desinformo amb *Els Matins* i la televisió”.

MARIA ANTÒNIA GARRIDO

Barcelona · Subscriptora número 12

“M'agradaria veure publicada una notícia amb fotos, noms i cognoms dels mossos que es dediquen a *escalfar* la gent. També voldria veure publicats els salaris i el patrimoni de polítics i de *sindicalistes* i les seves declaracions de la renda. Al mateix temps, també canviaria algunes coses de la secció de cultura de la DIRECTA. No lleigeixo la part dedicada a la música perquè crec que va destinada a una generació molt concreta i no m'hi sento identificada”.

NÚRIA COMERMA

Barcelona · Subscriptora número 988

“Hi introduiria més històries de la vida. Està bé donar informacions sobre fets o casos que succeeixen, però el relat sobre l'experiència i la pràctica d'algú donaria un contingut inigualable al setmanari. La DIRECTA anima la dissidència a continuar resistint en aquest món i és altaveu de moltes petites-grans coses que s'estan gestant i construint”.

HERNAN CÓRDOBA

Barcelona · Subscriptor número 121

“Faria de la DIRECTA un diari de propietat popular. Emetria bons, que permetrien fer el salt qualitatiu cap a un diari, perquè fossin comprats per persones i entitats, que n'esdevindrien propietàries. Permetria la professionalització i la dignificació de les tasques”.

CÈLIA VIDAL

Barcelona · Mestressa de casa · Subscriptora número 191

“Em vaig subscriure per la necessitat d'estar informada; per llegir allò que no s'explica; perquè estic cansada -com diria Chomsky- que els intel·lectuals del règim neguin allò obvi i innat per afirmar el seu poder personal. A cada número, veig clar perquè ho vaig fer. A banda de la DIRECTA, m'informo fonamentalment, a través de la BBC Internacional en castellà”.

, 200 veus

SR. PLÁSTIKO

ENRIC CASAS Olot (la Garrotxa) · **Subscriber número 539**

“Abans vivia a l'Hospitalet i, quan vaig anar-me'n a viure a la Garrotxa, em vaig subscriure perquè era més difícil d'aconseguir-la. M'ofereix un punt de vista més proper i més realista que no el que estem acostumats a llegir als mitjans convencionals. Amb el temps, ha anat millorant, hi ha més continguts i més ben treballats. Una iniciativa molt positiva va ser quan va enviar tots els primers cent números en un CD... De vegades, el paper s'acumula! Jo sóc mestre i, quan me l'he llegida, la deixo a la sala de professors. I ja et dic que mai no va a la paperera...”

NEUS VALLSSabadell (el Vallès Occidental) · **Subscriptora número 540**

“Em vaig subscriure a la DIRECTA perquè no sóc una gran lectora de diaris, però volia estar ben informada. No en canviaria res, m'agrada molt el setmanari tal com és i especialment la novetat del quadern comú amb *Ilacrua*. Algun dia, voldria que la DIRECTA publicués que tanquen l'alcalde de Sabadell, Manuel Bustos, a la presó i, posats a demanar, que fos per sempre”.

IOLANDA FRESNILLOBarcelona · **Subscriptora número 1.622**

“M'agrada el tractament de les notícies, crec que és més divers i heterogeni que altres mitjans. L'àmbit cultural està poc tractat, hi ha molta música, però falten exposicions, esports i notícies menys transcendents. La DIRECTA hauria d'estar penjada a la web perquè seria una manera més bona de fer-ne difusió”.

LLUÍS PARERAL'Hospitalet de Llobregat (Baix Llobregat) · **Subscriber 859**

“La DIRECTA és un contrapunt a les notícies oficials: és l'únic mitjà imprès que entra a casa! Tot i això, crec que, com els mateixos moviments socials, peca d'emprar un llenguatge excessivament emotiu. Jo en rebaixaria el to, perquè fa que perdi credibilitat”.

ANDRÉS ARNALSant Cugat (el Vallès Occidental) · **Subscriber número 792**

“La revista hauria de parlar més atenció a la informació internacional, m'agradaria que hi hagués més espai per tot allò que s'esdevé a l'Amèrica Llatina. És un mitjà que ens serveix per estar al dia de tot el que els mitjans convencionals no diuen”.

MARIONA ORTIZBarcelona · **Subscriptora número 300**

“Si vinguéssiu a una assemblea general, primer us felicitaria per haver arribat al número 200... i, després, potser proposaria que afegíssiu activitats per fer en família a l'agenda. És dels pocs mitjans crítics i no sotmesos a interessos comercials i polítics”.

NÚRIA MAIBarcelona · **Subscriptora número 1.647**

“Em vaig subscriure per amistat i per compromís. El model informatiu em sembla bé perquè, encara que sigui generallista, pots complementar-la amb d'altres mitjans. És tot un mèrit fer la DIRECTA setmanalment, però també és tot un mèrit llegir-la sencera: de vegades nou tinc prou temps!”.

XAVIER URBANOBarcelona · **Subscriber número 216**

“Crec que la gran mancança de la DIRECTA és la seva presència *online*. Entenc que és un repte de gran envergadura, però seria interessantíssim poder tenir les notícies a la web per poder compartir-les, enviar-les o comentar-les, encara que els continguts fossin els mateixos que els publicats en paper. Cal recordar quotidianament que el projecte i la constància són espectaculars. I que es una manera de sentir-se vinculat quotidianament amb tota la xarxa crítica per aquells que viuen en la seva rutina. A vegades, no sé si ho valorem prou”.

NICOLA DURANBarcelona · **Subscriptora número 1.629**

“M'he subscrit fa molt poc temps (de fet, aquest és el primer número que rebré) i ho he fet perquè penso que és un projecte cada cop més sòlid i elaborat, que, amb el temps, ha guanyat en qualitat. Subscriure's és la millor forma de contribuir a la seva professionalització”.

MARC FAUSTINOBarcelona · **Subscriber número 3**

“La notícia que més m'agradaria llegir a la DIRECTA és la proclamació de la república socialista dels Països Catalans. John Reed va escriure el llibre *Deu dies que van canviar el món*, on descriu com es va transformar el món de la Rússia tsarista amb la revolució soviètica. Espero que la DIRECTA pugui descriure algun dia com pot canviar la vida -i en positiu sempre- de la gent que vivim als Països Catalans aquesta notícia”.